

СЛУЖБ

ФЕДЕРАТИВНЕ НАРОДНЕ РЕПУБЛИКЕ ЈУГОСЛАВИЈЕ

„СЛУЖБЕНИ ЛИСТ ФНРЈ“ излази по погребн, у српском, хрватском, словеначком и македонском издању. — Оглаше по тарифи. — Жиро рачун код Народне банке ФНРЈ за претплату и посебна издања 101-11 за огласе 101-11
1-30 1-931

Среда, 12. јул 1961.

БЕОГРАД

БРОЈ 27

ГОД. XVII

Цена овом броју је 160.— дин. — Преплата за 1961. годину износи 2.000.— дин. а за иностранство 3.000.— динара — Редакција: Улица Краљевина Марка бр. 9. Пошт. Факс 126 — Телефони: централа 25-910 и 25-617. Администрација 26-276. Одељење продаје 32-610.

459.

УКАЗ

О ПРОГЛАШЕЊУ ОСНОВНОГ ЗАКОНА О ЈАВНИМ ПУТЕВИМА

На основу члана 71. тачка 2. Уставног закона о основама друштвеног и политичког уређења Федеративне Народне Републике Југославије и савезним органима власти, проглашава се Основни закон о јавним путевима, који је усвојила Савезна народна скупштина на седници Савезног већа од 28. јуна 1961. године и на седници Већа произвођача од 28. јуна 1961. године.

П.Р. бр. 38

29. јуна 1961. године
БеоградПредседник Републике,
Јосип Броз Тито, с. р.Председник
Савезне народне скупштине,
Петар Стамболић, с. р.

ОСНОВНИ ЗАКОН О ЈАВНИМ ПУТЕВИМА

I. ОСНОВНЕ ОДРЕДБЕ

Члан 1.

Јавни пут је пут који је од општег значаја за јавни саобраћај и испуњава услове одређене овим законом и прописима донетим на основу њега.

Члан 2.

Јавни пут је слободан за саобраћај, под условима и на начин који су одређени законом и другим прописима.

Члан 3.

Јавни путеви су друштвена својина у општој употреби.

На јавним путевима не могу се стицати службености, осим за опште потребе, као што су право постављања водовода, канализације, електричних, телефонских и телеграфских ваздушних водова и подземних каблова и слично.

На јавним путевима не могу се одржајем стицати имовинска права.

Члан 4.

Према привредном и друштвеном значају и подручју коме служе, јавни путеви су путеви I, II, III или IV реда (категирија пута).

Члан 5.

Пут I реда је пут који пролази кроз две или више народних република и повезује главне градове тих народних република или значајна привредна подручја, као и међународни пут.

Пут II реда је пут који међусобно повезује привредна подручја једне народне републике и надовезује се на пут суседних народних република, као и пут који је од посебног значаја за народну републику.

Пут III реда је пут који повезује две или више општина и који је од посебног значаја за подручје тих општина.

Пут IV реда је пут који повезује насеља на подручју општине и који је од значаја за локални саобраћај на подручју општине.

Члан 6.

Пут I реда одређује се одлуком Савезног извршног већа, пут II реда одлуком извршног већа народне републике, пут III реда одлуком среског народног одбора донетом на седницама оба већа, а пут IV реда одлуком општинског народног одбора донетом на седницама оба већа.

Одређивањем категорије пут стиче својство јавног пута.

Међународном декларацијом или другим међународним инструментима о путевима за међународни саобраћај, које је ратификовала Југославија, одређује се који се јавни путеви сматрају међународним путевима.

Члан 7.

Као јавни путеви, у смислу овог закона, сматрају се и путеви који повезују насеља, железничке станице, поморске луке, пристаништа унутрашње пловидбе или ваздухопловна пристаништа са јавним путевима (приступни путеви).

Категорију приступног пута који се надовезује на пут I или II реда одређује извршно веће народне републике, а категорију приступног пута који се надовезује на пут III реда — срески народни одбор одлуком донетом на седницама оба већа, а категорију приступног пута који се надовезује на пут IV реда — општински народни одбор одлуком донетом на седницама оба већа.

Члан 8.

О укидању својства јавног пута или његовог дела одлучује орган који је одредио категорију тог пута.

Вишу категорију већ категорисаног јавног пута може одредити орган овлашћен да одређује ту вишу категорију.

Нижу категорију већ категорисаног јавног пута може одредити орган који је одредио првобитну категорију пута, у сагласности са органом који је овлашћен да одреди ту нижу категорију.

О укидању својства јавног пута одлучује орган који је одредбама овог закона овлашћен да проглашава јавни пут и одређује његову категорију.

Члан 9.

Јавни пут може бити одређен, према намени коришћења, за мешовити саобраћај (за моторна, и запрежна возила, бициклисте, пешаке и сл.) или искључиво за саобраћај моторних возила.

Ауто-пут се мора одредити искључиво за саобраћај моторних возила.

Орган који је одредбама овог закона овлашћен да проглашава јавни пут, одређује који је јавни пут ауто-пут.

Као ауто-пут може се одредити само јавни пут који је изграђен са техничким елементима предвиђеним за ауто-пут и који испуњава и друге услове прописане за ауто-пут.

Друге јавне путеве на којима се може вршити искључиво саобраћај моторним возилима одређује орган који је по одредбама овог закона овлашћен да проглашава јавни пут.

Члан 10.

Јавни путеви се морају пројектовати, градити и одржавати тако да се на њима може безбедно вршити саобраћај за који су намењени.

Члан 11.

О јавним путевима и објектима на њима морају се водити одређени технички и други подаци.

Податке из става 1. овог члана воде предузећа за путеве.

Ближе прописе о вођењу техничких и других података донеће Секретаријат Савезног извршног већа за саобраћај и везе.

Члан 12.

Надзор над извршавањем одредаба овог закона и других прописа који се односе на јавне путеве (инспекција јавних путева) врше органи управе надлежни за послове саобраћаја.

Члан 13.

Савезни орган управе надлежан за путеве прати и проучава развој мреже јавних путева као целине, прикупља податке и документацију о тој мрежи, припрема и предлаже план развоја те мреже. Савезни орган управе надлежан за путеве припрема и предлаже програм развоја мреже путева I реда и врши друге послове одређене законом и прописима донетим на основу закона.

II. ИЗГРАДЊА И РЕКОНСТРУКЦИЈА ЈАВНИХ ПУТЕВА

1. Изградња јавних путева

Члан 14.

При пројектовању и грађењу јавних путева морају се применити елементи утврђени одредбама овог закона и прописа донетих на основу њега, као и југословенски стандарди и други технички прописи и нормативи који се односе на јавне путеве.

Члан 15.

Јавни пут сачињавају доњи и горњи строј пута (труп пута), земљишни појас са обе стране трупа пута (путни појас), опрема пута, ваздушни проспект изнад пута у висини од 7 метара и пословне зграде

за потребе пута са земљиштем које служи тим зградама.

Члан 16.

Правац трасе и елементи за израду пројектата за изградњу јавног пута утврђују се инвестиционим програмом.

Члан 17.

Елементи за пројектовање јавних путева одређују се према категорији пута, класи и конфигурацији терена кроз који пут пролази, рачунској брзини, густини и врсти саобраћаја и саобраћајном оптерећењу.

Члан 18.

Најмања ширина коловоза за једну саобраћајну траку (један ред возила) износи за ауто-путеве од 3,25 до 3,75 м, а за путеве I реда од 3 до 3,50 м, према класи терена.

Ширина коловоза и број саобраћајних трака утврђују се инвестиционим програмом.

Ауто-путеви и путеви I реда морају имати најмање две саобраћајне траке.

Извршно веће народне републике може одредити реконструкцију пута I реда и са мањом ширином коловоза, али тако да се обезбеди могућност доцнијег проширења коловоза до ширине одређене у ставу 1. овог члана.

Прописом народне републике регулише се ширина коловоза пута II, III и IV реда, с тим да најмања ширина коловоза мора износити за двосмерни саобраћај 5 м, а за једносмерни саобраћај 3 м.

Члан 19.

Ширина коловоза, бициклическе стазе и пешачке стазе на мостовима, вијадуктима, надвожњацима, у тунелима и галеријама не сме бити мања од ширине на самом путу.

Члан 20.

Јавни путеви I реда и ауто-путеви морају се градити са савременим коловозним застором.

Под савременим коловозним застором подразумева се застор од асфалта, бетона, ситне камене коцке или другог сличног материјала.

Члан 21.

Јавни путеви морају се градити за осовински притисак од 10 тона.

Савезно извршно веће може прописати да се међународни путеви, као и други јавни путеви или њихове поједине деонице граде за осовински притисак већи од 10 тона, ако то посебни услови захтевају.

Прописом народне републике одређује се у којим случајевима и под којим условима се могу градити путеви III и IV реда за осовински притисак мањи од 10 тона.

Члан 22.

Изнад коловоза мора постојати слободан простор у висини 4,5 метра, рачунајући од највише тачке коловоза (слободан профил пута).

Ако висина од 4,5 метра проузрокује несразмерно велике трошкове при грађењу објеката на путу, може се инвестиционим програмом висина слободног профила пута смањити до 4,2 метра.

У случају из става 2. овог члана, смањење висине слободног профила пута мора бити из одговарајући начин на објекту означено.

Члан 23.

На ауто-путевима, путевима I реда и међународним путевима морају се предвидети уређена места за задржавање возила ван коловоза.

Члан 24.

Укрштање ауто-пута са осталим путевима мора бити ван нивоа.

На ауто-путу може се предвидети само најнеопходнији број прикључака са другим јавним путевима.

Укрштање јавних путева I реда са осталим путевима ван нивоа предвиђа се у случајевима врло густог моторног саобраћаја или кад то захтевају други разлози безбедности саобраћаја.

Члан 25.

Укрштање јавних путева са железничким пругама мора се свести на најнеопходнији број, усмеравањем два или више путева на одређена заједничка места укрштања.

Међународни путеви и ауто-путеви могу се укрштати са железничким пругама само ван нивоа.

Укрштање осталих јавних путева ван нивоа са железничким пругама предвиђа се у случајевима врло густог моторног саобраћаја или кад то захтевају технички разлози или посебни услови на месту укрштања.

Савезним прописима о железницама одређује се у којим се другим случајевима укрштање железничких пруга са јавним путевима мора извести ван нивоа.

На укрштањима јавних путева са железничким пругама у нивоу морају се поставити одговарајући саобраћајни знакови, обезбедити довољна прегледност пруге и пута (троуглови видљивости), а по потреби предузети и друге мере обезбеђења.

Члан 26.

Мостови за јавни пут и железничку пругу могу се градити и на истим стубовима, под условом да имају посебне конструкције.

Изузетно, мостови за јавни пут и железничку пругу могу се градити на истим стубовима и са заједничком конструкцијом, ако је коловоз јавног пута потпуно одвојен од железничког колосека.

Члан 27.

На местима подложним одроњавању или изложеним снежним наносима или јаким ветровима морају се, ради заштите пута и саобраћаја, поставити стални објекти (заштитни шумски појасеви, зидови, ветробрани и сл.) или привремене направе (палисаде, дрвне лесе, железне решетке и сл.).

Члан 28.

Поред међународних путева, ауто-путева и путева I реда са развијеним моторним саобраћајем, морају се на погодним растојањима предвидети простори за изградњу објеката за помоћне службе, као што су: бензинске станице, ауто-сервиси, угоститељски објекти, гараже, аутобуске станице и стајалишта, паркирање возила, станице за хитну помоћ, телефонске говорнице и слично.

Члан 29.

Ако постојећи јавни пут треба изместити због грађења неког објекта, као што је железничка пруга, хидроенергетско постројење, рударско постројење и слично, део пута који се измешта мора бити изграђен са елементима који одговарају категорији тог јавног пута, без обзира на стварно стање у коме се налазио у моменту измештања.

Трошкове измештања јавног пута из става 1. овог члана сноси инвеститор објекта због кога се врши измештање.

Члан 30.

Ако до укрштања железничке пруге и јавног пута долази због изградње новог пута, трошкови изградње надвожњака, подвожњака и места укрштања у нивоу падају на терет инвеститора за изградњу пута.

Изграђени подвожњак, осим коловоза, сматра се објектом железничке пруге која се укршта са јавним путем и о његовом одржавању дужна је старати се железница.

Одредбе ст. 1. и 2. овог члана сходно се примењују и кад због промене категорије јавног пута долази до изградње надвожњака или подвожњака.

Члан 31.

Ако до укрштања јавног пута са железничком пругом долази због изградње нове или реконструкције постојеће железничке пруге, трошкови изградње надвожњака, подвожњака и места укрштања у нивоу падају на терет инвеститора за изградњу железничке пруге.

Изграђени надвожњак са коловозом сматра се објектом јавног пута који се укршта са железничком пругом и о његовом одржавању дужно је старати се предузеће за путеве.

Одредбе ст. 1. и 2. овог члана сходно се примењују и кад до изградње надвожњака или подвожњака долази због промене категорије железничке пруге.

Члан 32.

Општински народни одбор може захтевати да се део јавног пута који пролази кроз насељено место изгради као градска улица, са елементима који изазивају веће трошкове грађења него пут ван насеља (са скупљим или ширим коловозом, са тротоарима, са местима за паркирање возила и сл.), као и да се изградња моста на јавном путу у насељеном месту прилагоди посебним потребама насељеног места.

Вишак трошкова изградње према ставу 1. овог члана сноси општина чији је народни одбор захтевао извођење тих радова.

Члан 33.

Секретаријат Савезног извршног већа за саобраћај и везе донеће ближе прописе о ширини саобраћајне траке у појединим класама терена, о корекцији тих ширина према густини саобраћаја и о другим техничким елементима за изградњу ауто-путева и путева I реда.

Секретаријат Савезног извршног већа за саобраћај и везе доноси прописе о пројектовању јавних путева и објеката на њима и о техничким условима и мерама за грађење и одржавање јавних путева и објеката на њима.

Прописи из ст. 1. и 2. овог члана доносе се у сагласности са Државним секретаријатом за послове народне одбране.

2. Предаја јавног пута саобраћају

Члан 34.

По извршеној изградњи јавног пута, дела јавног пута или објекта на путу, врши се њихов технички преглед.

Технички преглед јавног пута и објеката на путу врши комисија коју именује: за пут I и II реда републички орган управе надлежан за саобраћај,

за пут III реда орески орган управе надлежан за саобраћај, а за пут IV реда општински орган управе надлежан за саобраћај.

У комисију из става 2. овог члана улази и представник надлежног органа за унутрашње послове и Државног секретаријата за послове народне одбране.

Ближе прописе о техничком прегледу јавног пута доноси Секретаријат Савезног извршног већа за саобраћај и везе.

Члан 35.

Јавни пут, део јавног пута и објекат на путу могу се предати саобраћају само на основу решења о предаји пута саобраћају.

Решење о предаји пута или објекта на путу саобраћају доноси орган управе који је именовао комисију за технички преглед, на основу предлога комисије.

Орган управе из става 2. овог члана дужан је на погодан начин објавити предају пута саобраћају.

3. Реконструкција јавних путева

Члан 36.

Под реконструкцијом јавних путева подразумева се проширење коловоза, исправка кривина, ублажавање нагиба, појачање подлога коловоза, замена провизорних вештачких објеката сталним објектима (мостови, пропуси, потпорни и обложни зидови, галерије и сл.) и измештање трасе пута на појединим деоницама пута.

Одредбе чл. 14. до 35. овог закона важе и за реконструкцију постојећих јавних путева.

III. ОДРЖАВАЊЕ ЈАВНИХ ПУТЕВА

Члан 37.

Јавни путеви морају се одржавати у таквом стању да се на њима може вршити безбедан саобраћај за који су намењени, а на начин и под условима који су одређени прописима о саобраћају на јавним путевима.

Члан 38.

У одржавање јавних путева спадају: местимичне поправке коловоза и објеката на путу, чишћење обурваног материјала из усека, засека и јаркова и са коловоза, чишћење снега са коловоза, посипање коловоза у кривинама и већим нагибима у случају поледице, кошење траве са путног земљишта, оправка и замена путних и саобраћајних знакова, мање оправке на зградама за потребе пута и други слични радови за одржавање у исправном стању путева и објеката на путу.

У одржавање јавних путева спадају и: периодично обнављање истрошених коловозних застора пута, израда асфалтне или друге сличне превлаке на туцаничком коловозу са ваљањем без појачања подлоге; мање девијације пута на појединим местима (проширење кривина, планума и коловоза, ублажавање нагиба и нивелета и сл.) и обнављање дотрајалих провизорних мостова.

Радови на одржавању јавног пута морају се изводити тако да се због тога не обустави саобраћај на путу.

Места на којима се изводе радови одржавања пута морају се означити одговарајућим саобраћајним знаковима.

Члан 39.

Одржавање јавних путева врше предузећа за путеве.

Ако деоница јавног пута пролази кроз насељено место, предузеће за путеве дужно је одржавати само коловоз тога пута.

Ако је деоница јавног пута која пролази кроз насељено место изграђена као градска улица, надлежни орган управе општинског народног одбора дужан је вршити одржавање и коловоза на тој деоници.

Члан 40.

Одржавање моста за пут и железницу који је саграђен на истим стубовима дужни су заједнички вршити предузеће за путеве и железничко транспортно предузеће.

Трошкове одржавања моста за пут и железницу који је саграђен на истим стубовима сносе, и то: трошкове одржавања доњег строја сносе заједнички железничко транспортно предузеће и предузеће за путеве, а ако имају посебне конструкције, трошкове одржавања горњег строја преко кога прелази железничка пруга сноси железничко предузеће, док трошкове одржавања горњег строја преко кога прелази пут сноси предузеће за путеве.

Ако мост има заједничку конструкцију трошкове одржавања конструкције горњег строја и бојења челичне конструкције сносе заједнички железничко транспортно предузеће и предузеће за путеве, трошкове одржавања железничког колосека сноси железничко транспортно предузеће, а трошкове одржавања коловоза сноси предузеће за путеве.

Одредбе става 3. овог члана сходно се примењују и на одржавање заједничког моста за пут и железницу, са уплетеним коловозом и колосеком на заједничкој саобраћајној траси.

Члан 41.

Ако на јавном путу дође до прекида саобраћаја због снежних лавина, одроњавања терена у већем обиму или из других сличних узрока, а предузеће за путеве није у стању да својим расположивим средствима отклони настале сметње и успостави саобраћај у што је могуће краћем року, општински односно орески народни одбор на чијем је подручју дошло до прекида саобраћаја (члан 42), по потреби, пружа помоћ и одређује мере за отклањање сметње и успостављање саобраћаја на јавном путу у најкраћем могућем року.

У случају из става 1. овог члана народни одбор може одредити и обавезан лични рад грађана способних за рад, одредити да су корисници и сопственици моторних и запрежних возила и грађевинске механизације дужни возила односно грађевинску механизацију ставити на располагање за отклањање насталих сметњи, као и одредити мере за обезбеђење потребног материјала и алата.

Радови из става 2. овог члана врше се под руководством и надзором стручног органа предузећа за путеве.

Обавезан рад грађана и употреба возила може се одредити најдуже на 3 дана.

Накнада за извршени лични рад, за употребу возила, грађевинске механизације и алата и за утрошени материјал пада на терет предузећа за путеве.

Члан 42.

Мере за отклањање сметњи и успостављање саобраћаја из члана 41. став 2. овог закона одређује:

— општински народни одбор на седницама оба већа, ако је до прекида саобраћаја дошло само на деоници јавног пута који се налази на подручју те општине;

— орески народни одбор на седницама оба већа, ако је до прекида саобраћаја дошло на јавном путу на подручју двеју или више општина или ако обимност радова на отклањању сметњи и успостављању

саобраћаја захтева одређивање тих мера и у општинама на чијем подручју није дошло до прекида саобраћаја.

Изузетно, у изванредно хитним случајевима обавезан рад грађана, употребу возила и грађевинске механизације и мере за обезбеђење материјала и алата може одредити општински односно средњи орган управе надлежан за саобраћај.

Орган управе надлежан за саобраћај дужан је акт којим су одређене мере по ставу 2. овог члана поднети на одобрење народном одбору на првим наредним седницама његових већа.

Члан 43.

Ако је ради извођења радова на одржавању пута потребно одузети или привремено заузети земљиште поред пута или установити службеност на земљишту поред пута, предузеће за путеве може у том смислу поднети захтев органу управе надлежном за послове финансија општине на чијем се подручју земљиште налази.

Предузеће за путеве мора уз свој захтев приложити парцеларни план земљишта на које се захтев односи.

Решењем којим се усваја захтев предузећа за путеве орган управе општинског народног одбора надлежан за послове финансија одлучиће и о накнади и висини накнаде за одузето или привремено заузето земљиште или за установљену службеност на земљишту.

Против решења органа управе општинског народног одбора надлежног за послове финансија донетог по захтеву предузећа за путеве, може се изјавити жалба само уколико се решење односи на усвајање или одбијање тог захтева.

У погледу одређивања накнаде и висине накнаде за одузето или привремено заузето земљиште или за установљену службеност на основу захтева поднетог по ставу 1. овог члана, примењиваће се одредбе члана 63. Закона о експропријацији, друге одредбе главе V Закона о експропријацији, осим одредаба чл. 58. и 59. тог закона, као и одредбе чл. 83, 84. и 85. истог закона.

IV. УСЛОВИ САОБРАЋАЈА НА ПУТЕВИМА И МЕРЕ ЗА ЗАШТИТУ ПУТЕВА

Члан 44.

Саобраћај на јавним путевима може се вршити само на начин и под условима који су одређени овим законом и прописима о саобраћају на јавним путевима.

Члан 45.

Моторна возила свих врста која саобраћају на јавним путевима и њихове приколице, осим возила са гусеницама, морају имати тачкове са пумпаним гумама.

Моторна возила са гусеницама могу саобраћати на јавним путевима са савременим коловозним застором само ако су гусенице снабдевене облогама са равним површинама или другим одговарајућим облогама.

Изузетно од одредбе става 2. овог члана, војна моторна возила са гусеницама могу саобраћати на јавним путевима иако гусенице нису снабдевене облогама, али уз обавезу накнаде штете која је тиме проузрокована.

Члан 46.

Највећи дозвољени осовински притисак моторних возила може бити 10 тона по једнострукој, а 16 тона по двострукој осовини.

У погледу осовинског притиска моторних возила која саобраћају на међународним путевима, важе одредбе међународних споразума.

Притисак возила на коловоз по 1 см ширине наплатка не сме прећи 125 кг код моторних возила и запрежних возила са тачковима са пумпаним гумама, а 80 кг код запрежних возила са гвозденим и сличним наплатцима.

Члан 47.

Запрежна возила са укупном тежином (сопствена тежина и тежина товара) преко 3.000 кг. морају имати тачкове са пумпаним, сунђерастим или сличним гумама.

Члан 48.

Највећу дозвољену укупну тежину (сопствена тежина и тежина товара) и димензије моторног возила, приколице и запрежног возила и ширине наплатка запрежних возила одредиће Секретаријат Савезног извршног већа за саобраћај и везе, у сагласности са Секретаријатом Савезног извршног већа за индустрију.

Члан 49.

За превоз нарочито тешких и гломазних предмета потребна је посебна дозвола, ако возило заједно са таквим предметима прекорачује дозвољену тежину притисак и димензију одређене у чл. 45. до 48. овог закона (ванредни превоз).

Дозволу за ванредни превоз издају предузећа за путеве, у сагласности са надлежним органом унутрашњих послова.

Ако се ванредни превоз врши на подручју два или више предузећа на територији народне републике, дозволу за ванредни превоз издаје заједница предузећа за путеве, а ако заједница није образована — републички орган управе надлежан за послове саобраћаја, у сагласности са републичким државним секретаријатом за унутрашње послове.

Ако се ванредни превоз врши на подручју два или више предузећа са територије више народних република, дозволу за ванредни превоз издаје савезни орган управе надлежан за путеве, у сагласности са савезним Државним секретаријатом за унутрашње послове.

Дозволом за ванредни превоз одређују се начин и услови тог превоза.

Ако предузеће за путеве или заједница предузећа за путеве ускрати издавање дозволе, превозник може тражити издавање дозволе од републичког органа управе надлежног за послове саобраћаја, који доноси решење у сагласности са републичким државним секретаријатом за унутрашње послове.

Ако је за ванредни превоз потребно предузети посебне мере обезбеђења, као што су подупирање мостова, појачање објеката и сл., трошкове у вези са предузимањем тих мера сноси превозник.

Превозник је дужан накнадити и штете које настану на путу и на објектима на путу услед ванредног превоза.

Члан 50.

Колокви путеви без изграђеног коловоза (земљани путеви) који се прикључују на јавне путеве са коловозним застором, морају бити калдрмисани у дужини од најмање 100 м рачунајући од ивице коловоза јавног пута, и на целој ширини пута.

Трошкове калдрмисања јавних путева из става 1. овог члана сноси предузеће за путеве које одржава јавни пут са коловозним застором.

Трошкове калдрмисања пута без коловозног застора који се не сматра јавним путем сноси сопственик односно корисник тог пута.

Члан 51.

Забрањено је привремено или стално заузимање јавног пута, извођење било каквих радова на путу који нису у вези са одржавањем или реконструкцијом пута, просипање, остављање или бацање на пут било каквих предмета или материјала, или вршења сличних радњи којима би се могао оштетити пут или објекти на путу, или ометати или угрожавати саобраћај на путу.

Члан 52.

Индустријски колосек не сме се полагати дуж јавног пута.

Дековиљски колосек може се полагати на јавном путу само у нарочито оправданим случајевима и по претходном одобрењу предузећа за путеве.

Полагање дековиљског колосека може бити само привремено.

Одобрењем из става 2 овог члана морају се одредити и услови за полагање дековиљског колосека на пут.

Члан 53.

У близини места укрштања два пута у нивоу, или прикључка јавног пута на други јавни пут, или укрштања јавног пута са железничком пругом у нивоу, не смеју се садити саднице, постављати предмети или постројења или вршити друге радње које сметају прегледности пута или железничке пруге (троуглови прегледности).

Члан 54.

У близини јавног пута и објекта на путу не смеју се изводити радови којима би се могли оштетити или угрозити пут или објекат на путу, или повећати трошкови одржавања пута или објеката на путу, или ометати односно угрожавати саобраћај на путу због промене теренских услова или из било којих других узрока насталих извођењем тих радова.

Члан 55.

Поред јавних путева могу се градити стамбене и друге зграде и подизати постројења само на одређеној удаљености од пута (заштитни појас).

Ширина заштитног појаса у коме се не могу отварати рудници и каменоломи, градити кречане и циглане, подизати индустријске зграде и постројења, као и слични објекти, износи код ауто-пута најмање 100 м, а код пута I реда најмање 60 м рачунајући од спољне ивице путног појаса.

У насељеним местима и брдовитим пределима може се у оправданим случајевима одобрити грађење објеката и постројења из става 2. овог члана и у заштитном појасу, али не ближе од 40 м од ауто-пута и 20 м од јавног пута I реда, рачунајући од спољне ивице путног појаса.

Ширина заштитног појаса јавних путева у коме се не могу градити стамбене, пословне, помоћне и сличне зграде нити подизати електрични далеководи, износи код ауто-пута најмање 40 м а код пута I реда најмање 20 м, рачунајући од спољне ивице путног појаса.

У насељеним местима и брдовитим пределима може се у оправданим случајевима одобрити грађење зграде из става 4. овог члана и у заштитном појасу, али не ближе од 10 м од ауто-пута и 5 м од јавног пута I реда, рачунајући од спољне ивице путног појаса.

Одобрење по ст 3. и 5. овог члана даје републички орган управе надлежан за саобраћај.

Телеграфске и телефонске ваздушне и кабловске линије и водови, електрични водови ниског напона за осветљење, трамвајски и тролејбуски

контактни водови и постројења, канализације, водоводи и места укрштања јавног пута са железничком пругом јавног саобраћаја могу се постављати у заштитном појасу само уз претходну сагласност републичког органа управе надлежног за саобраћај.

Одредбе овог члана не односе се на насељена места за која постоје одобрени урбанистички планови или одлуке које замењују те планове.

Члан 56.

Ако се у заштитном појасу пута гради објекат односно изводе радови противно одредбама члана 55 овог закона, орган управе општинског народног одбора надлежан за послове грађевинарства донеће решење о забрани грађења, односно о рушењу објекта, ако се реконструкцијом или на други одговарајући начин не могу испунити услови из тог члана.

Ако орган управе општинског народног одбора надлежан за послове грађевинарства не донесе решење по ставу 1 овог члана, такво решење може донети орган управе среског народног одбора надлежан за послове грађевинарства.

Члан 57.

У циљу заштите јавног пута, надлежни орган управе за послове шумарства може, на захтев предузећа за путеве, прогласити за заштитне шуме поједине шумске појасеве у близини или појед пута, сагласно одредбама Основног закона о шумама.

Органи који врше пошумљавање голети и уређивање бујица и вододерина поред јавног пута дужни су сарађивати са предузећем за путеве, ради утврђивања врсте и обима ових радова у складу са потребама заштите јавног пута.

Предузеће за путеве учествује у трошковима пошумљавања голети и уређивања бујица и вододерина према значају извођења тих радова за заштиту јавног пута и обиму тих радова поред јавног пута.

Члан 58.

Ако се јавни пут налази у таквом стању да се на њему не може вршити саобраћај уопште или само за поједине врсте возила, или ако би саобраћај појединих врста возила наносио штету јавном путу и објектима на путу, или ако се радови на реконструкцији пута не могу извести без обустављања саобраћаја или ако други разлози безбедности саобраћаја то захтевају, републички, срески или општински орган управе надлежан за саобраћај, према томе да ли се ради о путу I и II реда, о путу III реда или о путу IV реда, може, на предлог предузећа за путеве, забранити саобраћај на том путу уопште или за поједине врсте возила, на целом путу или само на појединим његовим деловима.

Општа забрана саобраћаја на путу може бити само привремена, а забрана саобраћаја за поједине врсте возила може бити привремена или стална.

Ако се забрана из става 1. овог члана односи на ауто-пут, пут I реда или на гранични прелаз између наше и суседне земље који се налази на било ком јавном путу, за забрану саобраћаја потребна је и сагласност савезног органа управе надлежног за путеве.

Забрана саобраћаја мора се привремено објавити путем дневне штампе и на други погодан начин, према месним приликама, и означити одговарајућим саобраћајним знаковима на путу, а поред тога морају се предузети и друге мере за обезбеђење.

О забрани саобраћаја из става 3. овог члана савезни орган управе надлежан за путеве дужан је обавестити заинтересоване суседне земље и међународну организацију за друшким саобраћај, ако је наша земља обавезна да их о томе обавештава на основу међународних уговора или конвенција.

Члан 59.

О стању и проходности јавних путева и о прекиду саобраћаја и ванредним догађајима на јавном путу, предузеће за путеве дужно је подносити извештаје органима управе надлежним за послове саобраћаја.

Органи управе надлежни за саобраћај дужни су извештај о проходности јавних путева и прекиду саобраћаја на њима објавити на погодан начин.

Ближе одредбе о начину подношења, садржини и објављивању извештаја из ст. 1. и 2. овог члана донеће Секретаријат Савезног извршног већа за саобраћај и везе.

Члан 60.

Јавни путеви се морају опремити саобраћајним знаковима.

Саобраћајне знакове постављају и одржавају предузећа за путеве.

Предузеће за путеве дужно је поставити одговарајуће саобраћајне знакове на јавним путевима и на местима на којима то, ради безбедности саобраћаја, одреди надлежни орган унутрашњих послова.

Члан 61.

Забрањено је уклањање, премештање, заклањање или оштећивање саобраћајних знакова на јавним путевима.

Ако престане потреба да постоји саобраћајни знак на одређеном месту или ако због промењених услова на јавном путу значење саобраћајног знака не одговара новим условима, предузеће за путеве дужно је такав саобраћајни знак уклонити односно заменити одговарајућим.

Члан 62.

На јавним путевима и у њиховој непосредној близини забрањено је постављати знакове, ознаке или било какве друге направе које бојом, обликом, светлошћу или на који други начин подражавају саобраћајним знаковима или могу довести у заблуду возаче или друга лица у погледу правилног и безбедног саобраћаја на јавним путевима.

На јавним путевима могу се постављати натписи и други знакови само по одобрењу предузећа за путеве.

Члан 63.

Народне републике могу прописати посебне мере за заштиту јавних путева, у складу са одредбама овог закона.

V. ИНСПЕКЦИЈА ЈАВНИХ ПУТЕВА

Члан 64.

Послове инспекције јавних путева врше органи управе надлежни за послове саобраћаја (органи надлежни за послове инспекције јавних путева).

У име органа надлежних за послове инспекције јавних путева, послове инспекције јавних путева непосредно врше службеници који су за то овлашћени (инспектори за јавне путеве).

Члан 65.

Органи надлежни за послове инспекције јавних путева врше нарочито надзор:

1) над стањем јавних путева, над правилним одржавањем јавних путева по техничким и другим прописима и над испуњавањем техничких и других услова за безбедан и несметан саобраћај;

2) над извршавањем одредаба овог закона о условима саобраћаја на јавним путевима и о мерама за заштиту јавних путева;

3) над извршавањем обавеза предузећа за путеве у погледу одржавања, реконструкције и изградње јавних путева, предвиђених законима и прописима донетим на основу закона;

4) над наменским коришћењем средстава одређених за одржавање, реконструкцију и изградњу јавних путева;

5) над квалитетом и обимом радова извршених у вези са одржавањем јавних путева.

Члан 66.

Општински орган надлежан за послове инспекције јавних путева врши све послове инспекције јавних путева, осим послова који су овим законом, прописима донетим на основу њега или посебним законима стављени у надлежност других органа.

Општински орган надлежан за послове инспекције јавних путева врши надзор над извођењем радова према одобреном инвестиционом програму и пројекту при реконструкцији или изградњи јавних путева IV реда, над применом техничких норматива и стандарда у погледу извршених радова и материјала употребљеног за реконструкцију или изградњу јавних путева IV реда, као и над извршавањем обавеза предузећа за путеве предвиђених уговором закљученим са општином.

Члан 67.

Срески орган надлежан за послове инспекције јавних путева стара се о организовању и извршавању послова и унапређивању службе инспекције јавних путева на подручју среза, о стручном усавршавању службеника који врше послове инспекције јавних путева на подручју среза и врши непосредан надзор над радом општинских органа надлежних за послове инспекције јавних путева.

Срески орган надлежан за послове инспекције јавних путева непосредно врши надзор над извођењем радова према одобреном инвестиционом програму и пројекту при реконструкцији или изградњи јавних путева III реда, над применом техничких норматива и стандарда у погледу извршених радова и материјала употребљеног за реконструкцију или изградњу јавних путева III реда, над извршавањем обавеза предузећа за путеве предвиђених уговором закљученим са срезом, као и над наменским коришћењем средстава за реконструкцију или изградњу јавних путева III реда

Члан 68.

Републички орган надлежан за послове инспекције јавних путева стара се о организацији, вршењу послова и унапређивању службе инспекције јавних путева на територији народне републике, о стручном усавршавању службеника који врше послове инспекције јавних путева и врши непосредан надзор над радом среских органа надлежних за послове инспекције јавних путева.

Републички орган надлежан за послове инспекције јавних путева непосредно врши надзор над извођењем радова према одобреном инвестиционом програму и пројекту при реконструкцији или изградњи јавних путева I и II реда, над применом техничких норматива и стандарда у погледу извршених радова и материјала употребљеног за реконструкцију или изградњу јавних путева I и II реда, над извршавањем обавеза предузећа за путеве предвиђених уговором закљученим са народ-

ном републиком, као и над наменским коришћењем средстава за реконструкцију или изградњу јавних путева I и II реда.

Републички орган надлежан за послове инспекције јавних путева врши инспекцијске послове из става 2. овог члана у погледу јавних путева I реда уколико савезни орган надлежан за послове инспекције јавних путева не одреди да те послове сам врши.

Члан 69.

Савезни орган надлежан за послове инспекције јавних путева стара се о правилном организовању, вршењу и унапређивању службе инспекције јавних путева на територији Југославије, и о стручном усавршавању службеника који врше инспекцију јавних путева.

Савезни орган надлежан за послове инспекције јавних путева стара се о спровођењу међународних уговора који се односе на јавне путеве.

Савезни орган надлежан за послове инспекције јавних путева може одредити да сам врши послове надзора из члана 68. став 2. овог закона који се односе на јавне путеве I реда.

Члан 70.

Ако орган надлежан за послове инспекције јавних путева нижег степена не изврши неки од послова из своје надлежности, тај посао може извршити орган надлежан за послове инспекције јавних путева непосредно вишег степена.

Ако посао из става 1. овог члана не изврши ни орган непосредно вишег степена, може га извршити сваки орган надлежан за послове инспекције јавних путева вишег степена.

Члан 71.

Орган надлежан за послове инспекције јавних путева врши послове из своје надлежности на основу и у оквиру закона и прописа донетих на основу закона.

У вршењу својих послова органи надлежни за послове инспекције јавних путева дужни су придржавати се смерница надлежног извршног већа односно народног одбора и поступати по упутствима органа надлежног за послове инспекције јавних путева вишег степена донетим у оквиру њиховог делокруга.

Члан 72.

Савезни односно републички орган надлежан за послове инспекције јавних путева има право да органима инспекције јавних путева нижег степена издаје стручна упутства за вршење инспекцијских послова.

Упутства издата према ставу 1. овог члана обавезна су за органе надлежне за послове инспекције јавних путева нижег степена.

Члан 73.

Орган надлежан за послове инспекције јавних путева може тражити од органа надлежног за послове инспекције јавних путева нижег степена извештај о њиховом раду, као и податке потребне за вршење послова инспекције.

Члан 74.

Орган надлежан за послове инспекције јавних путева може захтевати да одређени посао из његове надлежности изврши орган надлежан за послове инспекције јавних путева нижег степена и да му о томе поднесе извештај.

Орган од кога је тражено извршење посла дужан је поступити по захтеву и при том се придр-

жавати упутства добивеног у вези са извршењем посла.

Члан 75.

Републички орган надлежан за послове инспекције јавних путева дужан је подносити савезном органу управе надлежном за путеве извештај из делокруга инспекције који се односи на јавне путеве I реда.

Члан 76.

Инспектор за јавне путеве врши послове инспекције јавних путева самостално и доноси решења у оквиру овлашћења и дужности одређених овим законом и другим прописима.

У вршењу послова инспекције јавних путева инспектор за јавне путеве је овлашћен.

1) да прегледа радове на одржавању, реконструкцији и изградњи јавних путева и објеката на путевима;

2) да прегледа техничку и другу документацију у вези са одржавањем, реконструкцијом и изградњом јавних путева;

3) да обустави извршење радова који су противни одредбама о одржавању, реконструкцији и изградњи јавних путева, одредбама о условима саобраћаја на јавним путевима и одредбама о мерама за заштиту јавних путева;

4) да издаје наређења о отклањању недостатака на јавним путевима који угрожавају безбедност саобраћаја на њима;

5) да издаје наређења о обустављању радова који се изводе у непосредној близини јавних путева, а који могу довести у питање сигурност јавног пута и безбедност саобраћаја на њему;

6) да предузима и друге мере и радње за које је овлашћен посебним прописима.

Ако је јавни пут у таквом стању да се на њему не може вршити безбедан саобраћај, инспектор за јавне путеве наредиће да се одмах предузму мере обезбеђења, а по потреби забраниће привремено и саобраћај на јавном путу односно на угроженој деоници јавног пута.

О утврђеним налазима и предузетим мерама инспектор је дужан без одлагања обавестити надлежни орган инспекције јавних путева и директора предузећа за путеве на чијем подручју је извршена инспекција.

Члан 77.

Инспектори за јавне путеве морају имати прописану стручну спрему и испуњавати друге прописане услове.

Секретаријат Савезног извршног већа за саобраћај и везе, у сагласности са Секретаријатом Савезног извршног већа за општу управу, доноси ближе прописе о стручној спремности и другим условима које морају испуњавати лица која врше послове инспектора за јавне путеве.

Члан 78.

Предузећа за путеве, као и државни органи, установе, привредне и друге организације и грађани, који користе јавни пут или у непосредној близини јавног пута или објекта на путу изводе радове или врше послове који могу угрозити сигурност јавног пута или безбедност саобраћаја на јавном путу, дужни су инспекторима за јавне путеве омогућити вршење инспекције, давати потребна обавештења и стављати на увид потребну техничку и другу документацију.

Члан 79.

Инспектори за јавне путеве издају наређења писменим решењем.

Против решења инспектора може се, у року од 8 дана од дана доставе решења, поднети приговор органу надлежном за послове инспекције јавних путева, који може решење инспектора потврдити, изменити или поништити.

Приговор из става 2. овог члана одлаже извршење решења.

Инспектор за јавне путеве може у решењу одредити да приговор не одлаже извршење решења, ако то захтева хитност мере одређене у решењу.

Члан 80.

Против решења општинског односно среског органа надлежног за послове инспекције јавних путева донетог по приговору, може се изјавити жалба ореском односно републичком органу надлежном за послове инспекције јавних путева, у року од 8 дана од дана доставе решења.

Жалба не одлаже извршење решења.

Орган надлежан за послове инспекције јавних путева против чијега решења је жалба изјављена може, на образложени захтев жалиоца, одложити извршење решења ако би се његовим извршењем проузроковала штета која би се тешко могла поправити.

Члан 81.

Ако инспектор јавних путева у вршењу инспекције нађе да је учињен прекршај, привредни преступ или кривично дело, дужан је без одлагања поднети захтев за покретање административно-казненог поступка, односно поднети пријаву јавном тужиоцу надлежном за покретање поступка због привредног преступа односно кривичног дела.

Орган коме је поднет захтев за покретање административно-казненог поступка односно пријава за покретање поступка због привредног преступа или кривичног дела, дужан је о исходу поступка обавестити орган инспекције јавних путева чији је инспектор поднео захтев односно пријаву.

Против решења о прекршају, донетог по захтеву инспектора за покретање административно-казненог поступка, жалбу може изјавити и орган инспекције јавних путева чији је инспектор поднео захтев.

Члан 82.

На поступак инспектора јавних путева и органа инспекције јавних путева примењују се одредбе Закона о општем управном поступку, ако овим законом није друкчије одређено.

VI. КАЗНЕНЕ ОДРЕДБЕ

Члан 83.

Новчаном казном од 30.000 до 300.000 динара казниће се правно лице за прекршај:

1) ако спречи постављање или уклони привремене заштитне направе (палисаде, дрвне лесе, железне решетке и сл. — члан 27);

2) ако врши саобраћај на јавном путу моторним возилом са гусеницама које нису снабдевене облогама са равним површинама или другим одговарајућим облогама (члан 45. став 2);

3) ако врши саобраћај моторним возилом које својом укупном тежином прелази највећи дозвољени притисак по осовини (члан 46. ст. 1. и 2);

4) ако врши саобраћај на јавном путу моторним или запрежним возилом чији притисак по 1 см ширине наплатка прелази дозвољени притисак (члан 46. став 3);

5) ако врши саобраћај на јавном путу запрежним возилом чији наплати немају прописану минималну ширину (члан 48), или запрежним возилом са укупном тежином преко 3.000 килограма које није снабдевено точковима са пумпаним, сунђерастим и сличним гумама (члан 47);

6) ако без посебне дозволе врши ванредни превоз (члан 49. ст. 1, 2. и 3), или ванредни превоз не врши на начин и према условима одређеним у дозволи за ванредни превоз (члан 49. став 5);

7) ако у близини пута и његових објеката на путу изводи радове или врши послове који могу угрожити пут односно објекат или сигурност саобраћаја на путу, или проузроковати промену теренских услова (члан 54);

8) ако врши саобраћај на јавном путу или његовом делу, на коме је надлежни орган забрањено саобраћај уопште, или на одређеном путу врши саобраћај возилом за које је надлежни орган забрањено саобраћај (члан 58. став 1).

За радњу из става 1. овог члана казниће се и одговорно лице у правном лицу новчаном казном од 2.000 до 30.000 динара.

Члан 84.

Новчаном казном од 10.000 до 100.000 динара казниће се правно лице за прекршај:

1) ако привремено или стално заузме пут, или изводи на путу било какве радове који нису у вези са одржавањем или реконструкцијом јавног пута, или просипа, оставља или баца на пут било какве предмете или материјал, или врши радње које би могле оштетити пут или објекат на путу или ометати или угрожавати саобраћај на путу (члан 51);

2) ако на јавни пут постави дековиљски колосек без претходног одобрења предузећа за путеве, или ако се приликом полагања дековиљског колосека на јавни пут не придржава услова за постављање тог колосека (члан 52. ст. 2. и 3);

3) ако у близини места укрштања два пута у нивоу или прикључака јавног пута на други јавни пут, или укрштања пута са железничком пругом у нивоу — засади саднице постави предмете или постројења, или изврши неку другу радњу која смета прегледности пута или железничке пруге (члан 53);

4) ако без претходног одобрења надлежног органа подиже у заштитном појасу зграду или други објекат који се у том појасу не може подизати без таквог одобрења (члан 55);

5) ако уклони, премести, закљони или оштети саобраћајни знак на јавном путу (члан 61);

6) ако на јавном путу или у његовој непосредној близини постави знак, ознаку или неку другу направу која бојом, обликом или светлошћу или на који други начин подражава саобраћајним знаковима или може довести у заблуду возаче или друга лица у погледу правилног и безбедног саобраћаја на јавном путу (члан 62. став 1).

За радњу из става 1. овог члана казниће се и одговорно лице у правном лицу новчаном казном од 1.000 до 20.000 динара.

Члан 85.

Новчаном казном од 1.000 до 30.000 динара казниће се грађанин за прекршај ако изврши неку од радњи из чл. 83. и 84. овог закона.

Члан 86.

Предузеће за путеве и друга правна лица казниће се за прекршај новчаном казном од 5.000 до 100.000 динара:

1) ако не поступи по наређењу инспектора издатом на основу члана 72 овог закона;

2) ако онемогућава или омета вршење послова из делокруга службе инспекције јавних путева (члан 78).

За радњу из става 1. овог члана казниће се и одговорно лице у предузећу за путеве новчаном казном од 1.000 до 20.000 динара.

Члан 87.

Новчаном казном од 1.000 до 20.000 динара казниће се за прекршај грађанин који не поступи по наређењу инспектора јавних путева издатом на основу члана 72. овог закона.

Члан 88.

Наплаћене новчане казне за прекршаје из чл. 83. до 87. овог закона уплаћују се у корист политикотериторијалне јединице која је основала предузеће за путеве чије је основно средство јавни пут на коме је извршен прекршај за који је изречена новчана казна.

Средства остварена према ставу 1. овог члана користе се за одржавање, реконструкцију и изградњу јавних путева.

VII. ПРЕЛАЗНЕ И ЗАВРШНЕ ОДРЕДБЕ

Члан 89.

По ступању на снагу овог закона категорија постојећих путева може се одредити према значају тих путева, без обзира да ли ови путеви испуњавају одговарајуће техничке услове одређене овим законом.

Путеви којима буде по ставу 1. овог члана одређена категорија, као и други јавни путеви изградњени до дана ступања на снагу овог закона а који не испуњавају техничке услове за категорију која им је одређена, прилагодиће се одредбама овог закона приликом њихове реконструкције односно поновне изградње.

Члан 90.

Одредбе овог закона које се односе на предузеће за јавне путеве сходно се примењују и на установе које искоришћују јавне путеве, као и на органе преко којих општински народни одбори искоришћују јавне путеве.

Члан 91.

Земљиште које је грађењем или реконструкцијом пута заузето до 15. маја 1945. године, а које није уписано у земљишне књиге као друштвена својина, уписаће се у те књиге као друштвена својина.

Ранији сопственик тог земљишта нема право на накнаду у случају из става 1. овог члана.

Ближе одредбе о земљишнокњижном упису по ставу 1. овог члана доноси Секретаријат Савезног извршног већа за правосудне послове.

Члан 92.

Ако порушена или напуштена зграда или други објекат, који се налази у заштитном појасу јавног пута, умањује или онемогућава прегледност пута, или угрожава безбедност саобраћаја на путу, предузеће за путеве може, у року од године дана од дана ступања на снагу овог закона захтевати да орган управе општинског народног одбора надлежан за саобраћај донесе решење да је сопственик односно носилац права коришћења дужан уклонити тај објекат о свом трошку у одређеном року.

Ако сопственик односно корисник објекта не поступи по решењу донетом по ставу 1. овог члана, или ако је сопственик односно корисник непознат, општински орган управе надлежан за саобраћај одобриће предузећу за путеве да уклони објекат о свом трошку.

Материјал добивен уклањањем ових објеката припада сопственику односно носиоцу права коришћења објекта.

Члан 93.

Питања која одредбама овог закона нису уређена у погледу путева II, III и IV реда, уређују се прописима народних република, сагласно начелима овог закона.

Прописом Народне Републике Србије регулисаће се надлежност органа аутономних јединица у вези са јавним путевима сагласно начелима овог закона.

Члан 94.

Народне републике доносе прописе о путевима и другим саобраћајницама који немају својство јавних путева (улице, сеоски, пољопривредни, шумски путеви и др.), сагласно начелима овог закона.

Члан 95.

Правилник о техничким прописима о елементима и основним условима за пројектовање јавних путева („Службени лист ФНРЈ“, бр. 47/57), као и републички закони и други прописи о јавним путевима, примењиваће се уколико нису у супротности са одредбама овог закона.

Члан 96.

Овај закон ступа на снагу по истеку 30 дана по објављивању у „Службеном листу ФНРЈ“.

460.

У К А З О ПРОГЛАШЕЊУ ЗАКОНА О ПРЕДУЗЕЊИМА ЗА ПУТЕВЕ

На основу члана 71. тачка 2. Уставног закона о основама друштвеног и политичког уређења Федеративне Народне Републике Југославије и савезним органима власти, проглашава се Закон о предузећима за путеве, који је усвојила Савезна народна скупштина на седници Савезног већа од 28. јуна 1961. године и на седници Већа произвођача од 28. јуна 1961. године.

П. Р. бр. 39
29. јуна 1961. године
Београд

Председник Републике,
Јосип Броз Тито, с. р.

Председник
Савезне народне скупштине,
Петар Стамболић, с. р.

ЗАКОН О ПРЕДУЗЕЊИМА ЗА ПУТЕВЕ

I. ОСНОВНЕ ОДРЕДБЕ

Члан 1.

У циљу одржавања и унапређивања јавних путева за потребе друског саобраћаја оснивају се предузећа за путеве.

Предузећа за путеве врше и изградњу и реконструкцију јавних путева.

Члан 2.

Одредбе прописа о привредним организацијама које се односе на предузећа примењују се и на предузећа за путеве, ако одредбама овог закона није другачије одређено.

Члан 3.

Предузеће за путеве оснива се за мрежу јавних путева која чини саобраћајну целину за одређено економско подручје и обезбеђује економске услове за самостално пословање предузећа.

Члан 4.

Јавни путеви мреже за коју се оснива предузеће за путеве сматрају се његовим основним средствима у смислу Закона о средствима привредних организација.

Члан 5.

Средства потребна за вршење својих делатности предузећа за путеве остварују из прихода одређених овим законом.

Члан 6.

Предузећа за путеве врше одржавање, реконструкцију и изградњу јавних путева првенствено средствима која стварају својим пословањем.

Предузећа за путеве врше одржавање, реконструкцију и изградњу јавних путева и средствима добивеним на основу уговора од народних република, срезова и општина.

За одржавање, реконструкцију и изградњу јавних путева предузећа за путеве користе и кредитне које добивају сагласно важећим прописима.

Члан 7.

Средства која на основу уговора, дају предузећима за путеве ради одржавања, реконструкције и изградње јавних путева, народне републике, срезови и општине обезбеђују из посебних прихода одређених овим законом, као и из других својих прихода.

Члан 8.

Предузећа за путеве са територије народне републике могу, у сагласности са републичким извршним већем, образовати заједницу предузећа за путеве.

Републичко извршно веће може одредити да се образује заједница предузећа за путеве са територије народне републике.

У заједницу предузећа за путеве могу се удружити и друге организације које врше јавни друмски саобраћај или друге делатности у вези са јавним путевима или саобраћајем на јавним путевима.

Народна Република Србија може донети пропис о образовању заједница предузећа за путеве са подручја аутономних јединица.

Члан 9.

Заједница предузећа за путеве стара се о усклађивању и унапређивању рада привредних и других организација удружених у заједници, врши послове од заједничког интереса за организације удружене у заједници, као и друге послове одређене овим законом и другим прописима.

Заједница предузећа за путеве је правно лице.

Члан 10.

Предузећа за путеве и заједнице предузећа за путеве уклањају се у Савезну саобраћајну комору.

II. ОРГАНИЗАЦИЈА И ПОСЛОВАЊЕ ПРЕДУЗЕЋА ЗА ПУТЕВЕ

1. Оснивање

Члан 11.

Предузеће за путеве оснива се, по правилу, за одржавање, реконструкцију и изградњу јавних путева свих категорија на одређеној мрежи јавних путева (члан 3).

Предузеће за путеве из става 1. овог члана оснива републичко извршно веће у споразуму са заинтересованим народним одборима.

Међусобни односи народне републике, срезова и општина у вези са оснивањем предузећа за путеве по ставу 1 овог члана уређују се уговором, ако нису одређени актом о оснивању.

Народна Република Србија може донети пропис да предузећа за путеве из става 1. овог члана могу оснивати и извршна већа представничких тела аутономних јединица.

За оснивање предузећа за путеве које не обухвата јавне путеве III и IV реда на подручју за које је предузеће основано, није потребан споразум са одговарајућим народним одборима.

Члан 12.

Ако предузеће за путеве које је основало републичко извршно веће, изузетно од одредбе члана 11. став 1. овог закона не обухвати све путеве III и IV реда на одређеном подручју, срески народни одбор, у споразуму са општинским народним одбором, може за те путеве основати предузеће за путеве

Међусобни односи среза и општине у вези са оснивањем предузећа за путеве по ставу 1. овог члана, уређују се уговором, ако нису уређени актом о оснивању предузећа.

Ако срески народни одбор не постигне споразум са општинским народним одборима о оснивању предузећа за путеве, основаће сам предузеће за путеве које обухвата мрежу јавних путева III реда на подручју среза.

Члан 13.

Ако ни предузеће за путеве које је основало републичко извршно веће ни предузеће за путеве које је основао срески народни одбор не обухвати путеве IV реда на одређеном подручју, општински народни одбор може за те путеве основати предузеће за путеве.

Два или више општинских народних одбора могу за путеве IV реда из става 1. овог члана заједнички основати предузеће за путеве.

Међусобни односи општина чији народни одбори споразумно оснивају предузеће за путеве, уређују се уговором.

Члан 14.

Актом о оснивању предузећа за путеве одређују се, поред осталог, мрежа јавних путева за коју се оснива предузеће и поједини путеви те мреже које предузеће обухвата и који улазе у његова основна средства.

Ако је предузеће за путеве основано у споразуму са два или више органа (члан 11. став 2, члан 12. став 1. и члан 13. став 2), актом о оснивању одређује се која права и дужности оснивача врше политичкотериторијалне јединице чији су се органи споразумели о оснивању предузећа, као и други међусобни односи тих политичкотериторијалних јединица.

2. Пословање**Члан 15.**

Предузеће за путеве врши одржавање, реконструкцију и изградњу јавних путева који улазе у његова основна средства, стара се о изградњи објеката који су везани за употребу јавних путева и о унапређивању услова саобраћаја на тим путевима (основна делатност).

Предузеће за путеве може се бавити и другим привредним делатностима које су у непосредној вези са његовом основном делатношћу или са потребама саобраћаја и путника као што су делатност сервисних и пумпних станица, ремонтних радионица, производња грађевинског материјала, делатност мотела и других угоститељских објеката на путевима, пољопривредно искоришћавање путног земљишта и сл. (споредна делатност), ако испуњава услове за вршење тих делатности.

Предузеће за путеве може вршити послове из основних и споредних делатности и за потребе других организација, ако то дозвољавља његови расположиви капацитети и ако то не иде на штету одржавања, реконструкције и изградње јавних путева који улазе у његова основна средства.

Члан 16.

Предузеће за путеве оснива по општим прописима погоне, економске и друге јединице.

За вршење споредних делатности предузеће за путеве дужно је организовати погон који врши самостално обрачунавање дохотка.

Члан 17.

Погон предузећа за путеве који врши самостално обрачунавање дохотка самостално користи средства пословног фонда предузећа која непосредно служе за извршавање задатака погона.

Правилима предузећа за путеве одређују се услови под којима погони који врше самостално обрачунавање дохотка могу према важећим прописима преносити, отуђивати, расходovati или давати под закуп одређена основна средства која самостално користе.

Члан 18.

Одржавање, реконструкцију и изградњу јавних путева врши предузеће за путеве према техничким условима одређеним Основним законом о јавним путевима и другим прописима.

Члан 19.

Радови за одржавање јавних путева и средства потребна за извођење тих радова утврђују се годишњим програмом радова и прерачуном трошкова.

Годишњи програм радова и прерачун трошкова доноси раднички савет предузећа за путеве на предлог одговарајућих погона.

Члан 20.

Од јавних путева као основних средстава предузећа за путеве врши се амортизација:

- 1) мостова, вијадуката и надвожњака;
- 2) пословних зграда;
- 3) опреме пута.

Коловозни застор јавног пута обнавља се његовим одржавањем.

Члан 21.

У укупан приход предузећа за путеве улазе одређени износ од малопродајне цене бензина и плинског уља остварен на подручју предузећа, посебне

накнаде за употребу јавног пута, или његовог дела и одређеног објекта на јавном путу, накнаде за ванредну употребу јавног пута, као и други приходи које предузеће оствари својом делатношћу.

У укупан приход предузећа за путеве улазе и средства која предузеће оствари на основу уговора са политичкотериторијалном јединицом, привредном или другом организацијом за извршене радове на одржавању, реконструкцији и изградњи путева.

Члан 22.

Приход од бензина и плинског уља састоји се од одређеног износа од малопродајне цене бензина и плинског уља наплаћеног на подручју предузећа за путеве.

Висину и начин наплате износа из става 1. овог члана као и услове под којима се наплаћују ови износи одређује Савезно извршно веће.

Мерила по којима предузеће за путеве одлучује колико ће од средстава из става 1. овог члана употребити за поједину категорију пута, прописује републичко извршно веће, водећи рачуна о дужини и стању појединих категорија јавних путева и густини саобраћаја на њима.

Члан 23.

Посебну накнаду за употребу јавног пута или његовог дела и одређеног објекта на јавном путу (мост, тунел, простор за паркирање и сл.) уводи предузеће за путеве.

Савезно извршно веће прописује услове под којима се посебна накнада може увести.

Прописом из става 2. овог члана могу се утврдити и мерила за одређивање висине посебне накнаде или одредити највиши износ те накнаде.

Члан 24.

Накнаду за ванредну употребу јавног пута наплаћује предузеће за путеве за ванредни превоз (члан 49. став 1. Основног закона о јавним путевима).

У накнаду за ванредну употребу јавног пута улазе износи које предузеће за путеве наплаћује од превозника на име трошкова за предузимање посебних мера обезбеђења приликом ванредног превоза (члан 49. став 7. Основног закона о јавним путевима).

Висина и начин плаћања накнаде из ст. 1. и 2. овог члана утврђују се уговором између предузећа за путеве и превозника.

Члан 25.

Привредне и друге организације могу, на основу уговора, давати предузећима за путеве средства за одржавање, реконструкцију, изградњу и опремање јавних путева или њихових делова, за унапређивање услова саобраћаја на тим путевима односно на њиховим деловима.

Предузећа за путеве могу средства из става 1. овог члана трошити само у сврхе одређене уговором.

III. СРЕДСТВА ПОЛИТИЧКОТЕРИТОРИЈАЛНИХ ЈЕДИНИЦА ЗА ФИНАНСИРАЊЕ ОДРЖАВАЊА, РЕКОНСТРУКЦИЈЕ И ИЗГРАДЊЕ ЈАВНИХ ПУТЕВА

Члан 26.

Средства која политичкотериторијалне јединице дају на основу уговора предузећима за путеве за одржавање, реконструкцију и изградњу јавних путева образују се од:

1) накнада које се плаћају за друмска моторна возила;

2) накнада које се плаћају за друмска запрежна возила;

3) пореза на промет моторних возила у грађанској својини;

4) пореза на промет од транспортних услуга извршених возилима у грађанској својини;

5) новчаних казни за прекршаје одредаба саобраћајних прописа;

6) новчаних казни за прекршај одредаба Основног закона о јавним путевима;

7) новчаних казни за привредне преступе по одредбама овог закона;

8) других извора прихода одређених посебним прописима;

9) других својих прихода које за ту сврху намени политикотериторијална јединица.

Члан 27.

Висину накнада које се плаћају за друмска моторна возила (члан 26. тачка 1) одређује Савезно извршно веће.

Висина накнада које се плаћају за друмска запрежна возила (члан 26. тачка 2) одређује се прописом народне републике.

Члан 28.

Прописом народне републике одређује се расподела средстава из члана 26. тач. 1. до 8. овог закона на народну републику, срезове и општине.

Члан 29.

Средства расподељена по члану 28. овог закона политикотериторијална јединица може употребити само за одржавање, реконструкцију и изградњу јавних путева.

Средствима из става 1. овог члана политикотериторијална јединица обезбедиће првенствено одржавање јавних путева, ако предузеће за путеве не може својим средствима одржавати путеве у стању које омогућава безбедан саобраћај на њима.

Члан 30.

Прописом народне републике одређује се део средстава из члана 26. тач. 1. до 8. овог закона које општине могу употребити за одржавање улица у градовима и градским насељима.

Члан 31.

За располагање средствима из члана 26. овог закона републичко извршно веће, као и средски и општински народни одбори одлукама донетим на седницама оба већа, могу образовати фондове за путеве.

Фондови за путеве имају својство правног лица.

Члан 32.

Фондом за путеве управља управни одбор.

Управни одбор фонда за путеве састоји се од чланова које именује оснивач и чланова које као своје представнике делегирају привредне и друге организације, које су заинтересоване за стање јавних путева и саобраћај на тим путевима.

Актом о оснивању фонда одређују се организације које ће имати своје представнике у управном одбору фонда за путеве.

Члан 33.

Ако се оснује фонд за путеве, права и обавезе политикотериторијалне јединице која је основала

фонд за путеве, предвиђени у чл. 7. и 29. овог закона, прелазе на фонд за путеве.

Члан 34.

Народне републике донеће ближе прописе о фондовима за путеве.

IV. ОДРЖАВАЊЕ, РЕКОНСТРУКЦИЈА И ИЗГРАДЊА ЈАВНИХ ПУТЕВА ЗА КОЈЕ НИЈЕ ОСНОВАНО ПРЕДУЗЕЋЕ ЗА ПУТЕВЕ

Члан 35.

Одржавање, реконструкцију и изградњу јавних путева III и IV реда који нису обухваћени предузећем за путеве повериће средски односно општински народни одбор другом предузећу за путеве или другој привредној организацији или установи, или ће за ту сврху основати посебну установу.

Два или више општинских народних одбора могу заједнички основати установу за путеве.

Ако одржавање, реконструкцију и изградњу јавних путева IV реда у смислу става 1. овог члана није поверио другом предузећу за путеве, другој привредној организацији или установи, општински народни одбор вршиће одржавање, реконструкцију и изградњу тих путева преко свог органа.

Средски народни одбор може се споразумети са општинским народним одбором, да општински народни одбор преко свог органа врши одржавање, реконструкцију и изградњу јавних путева III реда.

Члан 36.

Ако је средски или општински народни одбор поверио одржавање, реконструкцију и изградњу јавних путева III или IV реда другом предузећу за путеве или другој привредној организацији из члана 35. став 1. овог закона, то предузеће или та привредна организација дужна је за одржавање, реконструкцију и изградњу тих јавних путева основати погон за који се врши самостално обрачунавање дохотка.

На погоне из става 1. овог члана сходно се примењују одредбе овог закона које се односе на предузећа за путеве.

Члан 37.

Ако јавне путеве III или IV реда одржава, реконструише и изграђује установа или општински народни одбор преко свог органа, приходи из чл. 21. и 26. овог закона припадају установи односно општини.

Установа односно општина може приходе из става 1. овог члана користити само за одржавање, реконструкцију и изградњу јавних путева.

Члан 38.

Радни колектив установе односно лица која раде у органу управе општинског народног одбора коме је поверено одржавање, реконструкција и изградња путева има право захтевати да се организује као предузеће за путеве ако постоје економски услови за успешно пословање таквог предузећа.

V. ЗАЈЕДНИЦА ПРЕДУЗЕЋА ЗА ПУТЕВЕ

Члан 39.

Заједница предузећа за путеве (заједница):

1) врши студије у циљу унапређивања јавних путева;

2) даје препоруке предузећима за путеве у циљу унапређивања јавних путева, и ради на усклађивању њиховог рада у вези са одржавањем, реконструкцијом, изградњом и опремањем јавних путева и на спровођењу смерница друштвених планова у области јавних путева;

3) предлаже државним органима доношење прописа и предузимање мера за унапређивање јавних путева;

4) врши и друге послове који су јој стављени у задатак прописима и правилима заједнице.

Члан 40.

Заједница може вршити послове од заједничког интереса за предузећа удружена у заједници, а нарочито:

1) оснивати предузећа и радње који ће својом механизацијом и другим средствима вршити услуге удруженим предузећима за путеве при радовима за одржавање, реконструкцију и изградњу путева, оснивати бирое за пројектовање, организовати послове планирања, статистике, економске анализе и др.;

2) организовати семинаре и течајеве, и оснивати школе за стручно образовање кадрова;

3) проучавати питања унапређивања организације и продуктивности рада, стимулативнијег награђивања радника, унапређивања самоуправљања у предузећима за путеве, бољег коришћења капацитета и др.

Члан 41.

Заједница може у случајевима ванредних догађаја, улеса или дејства више силе, а у циљу успостављања или обезбеђења саобраћаја на јавним путевима, одредити да су предузећа за путеве и њихови погони дужни уз одговарајућу накнаду давати на привремену употребу другим предузећима за путеве одређене ствари које чине основна средства.

Ближе одредбе о давању ствари на привремену употребу доноси заједница, у сагласности са републичким органом управе надлежним за послове саобраћаја.

Члан 42.

Заједница је дужна о свом пословању поднети годишњи извештај републичком извршном већу.

Члан 43.

Заједница има своја правила која доноси управни одбор заједнице а потврђује републичко извршно веће.

Правила заједнице садрже нарочито: задатке заједнице; унутрашњу организацију и пословање заједнице; састав и делокруг управног одбора, начин избора и опозива односно именовања управног одбора заједнице; права и дужности радника запослених у радном колективу заједнице и односе између заједнице и предузећа за путеве удружених у заједници.

Члан 44.

Заједницом управља управни одбор заједнице.

Управни одбор заједнице доноси закључке о свим важнијим питањима из делокруга заједнице.

Члан 45.

Управни одбор заједнице сачињавају представници привредних и других организација удружених у заједници, представници радног ко-

лектива заједнице и лица која именује републичко извршно веће.

Директор заједнице је члан управног одбора по свом положају.

Директор заједнице и представник радног колектива не могу бити бирани за председника управног одбора заједнице.

Правилима заједнице одређује се укупан број чланова управног одбора, број чланова које бирају привредне и друге организације удружене у заједници и радни колектив заједнице, и број чланова које именује републичко извршно веће.

Свако предузеће за путеве мора имати у управном одбору заједнице најмање једног представника.

Члан 46.

Мандат чланова управног одбора заједнице траје две године.

Једно лице може бити бирано за члана управног одбора највише два пута узастопно.

Члан 47.

Директор заједнице спроводи закључке управног одбора и руководи пословима заједнице.

Директора заједнице поставља и разрешава републичко извршно веће.

Члан 48.

Ако директор заједнице сматра да је закључак управног одбора незаконит или да није у складу са правилима заједнице, упозориће на то управни одбор.

Ако управни одбор и после упозорења директора заједнице остане при свом закључку, директор заједнице тражиће да републичко извршно веће, или орган који оно одреди, реши о питању које је предмет закључка управног одбора.

У случајевима из ст. 1. и 2 овог члана директор заједнице обуставиће извршење закључка управног одбора до доношења решења републичког извршног већа.

Ако републичко извршно веће не донесе решење у року од 30 дана од дана кад је директор тражио доношење решења, закључак управног одбора остаје у важности.

Члан 49.

Стручне и административне послове заједнице врши радни колектив заједнице.

Лични доходи радника запослених у заједници одређују се правилником, који доноси управни одбор заједнице.

Организација и начин пословања радног колектива заједнице, као и систематизација радних места, одређују се правилима заједнице.

Члан 50.

Средства заједнице за покриве њених расхода образују се из доприноса који плаћају привредне и друге организације удружене у заједници.

Основицу и стопу за обрачунавање доприноса заједници и начин плаћања доприноса одређује управни одбор заједнице, у сагласности са републичким државним секретаријатом за послове финансија.

Предузећа удружена у заједници плаћају допринос из свог укупног прихода пре утврђивања дохотка.

Члан 51.

Средства из доприноса заједници распоређују се за подмиривање личних доходака радника за-

пошљених у радном колективу заједнице, за подмиривање материјалних издатака, за образовање фонда заједничке потрошње и за подмиривање других трошкова заједнице насталих на основу законских и других обавеза.

Средства фонда заједничке потрошње заједнице могу се користити у сврхе одређене Законом о средствима привредних организација.

Члан 52.

Заједница је дужна за сваку годину саставити свој финансијски план, а по истеку године завршни рачун.

Члан 53.

Републичко извршно веће и републички орган управе надлежан за послове саобраћаја врше надзор над законитошћу рада заједнице.

Ако републички орган управе надлежан за послове саобраћаја утврди да општи акт који је ван управног поступка донела заједница није у складу са законом, другим прописима или правилима заједнице, дужан је о томе известити републичко извршно веће и предложити му да тај акт поништи или укине.

Републичко извршно веће може укинути закључке и друге акте заједнице ако су у супротности за законом, другим прописима или правилима заједнице.

VI. КАЗНЕНЕ ОДРЕДБЕ

Члан 54.

Новчаном казном од 100.000 до 1.000.000 динара казниће се за привредни преступ предузеће за путеве или друга привредна организација или установа којој је поверено одржавање, реконструкција и изградња јавних путева, ако новчана средства намењена за одржавање, реконструкцију и изградњу путева користи у друге сврхе.

Новчаном казном од 10.000 до 100.000 динара казниће се за радњу из става 1. овог члана директор или друго одговорно лице у предузећу за путеве, другој привредној организацији или установи.

Члан 55.

Новчаном казном од 50.000 до 500.000 динара казниће се за привредни преступ предузеће за путеве, ако не изврши наређење заједнице издато на основу члана 41. овог закона.

VII. ПРЕЛАЗНЕ И ЗАВРШНЕ ОДРЕДБЕ

Члан 56.

Предузећа за путеве основаће се до краја 1961. године, а почеће са пословањем 1. јануара 1962. године.

Ближе прописе за спровођење одредаба из става 1. овог члана донеће републичко извршно веће.

Члан 57.

Механизација, алат за одржавање путева и друга оруђа за рад, као и уређаји, постројења, пословне зграде и други објекти за потребе путева, којима располажу републички, срески и општински органи управе за путеве, пренеће се без накнаде на новоосновано предузеће за путеве, а ако предузеће за путеве није основано, те ствари ће се пренети без накнаде на другу организацију или

установу којој је поверено одржавање, реконструкција и изградња јавних путева.

Ближе прописе о спровођењу одредаба из става 1. овог члана доноси републичко извршно веће односно орган који оно одреди.

Члан 58.

Овлашћује се Савезно извршно веће да може донети прописе о утврђивању вредности јавних путева и других основних средстава која се преносе на предузећа за путеве, а која до дана ступања на снагу овог закона нису процењена по важећим прописима.

Члан 59.

Народне републике, срезови и општине укинуће са даном 31. децембра 1961. године фондове за путеве које су основали по одредбама става 1. одељка 9. главе XXV Савезног друштвеног плана за 1956. годину, а на основу одредаба Уредбе о фондовима за путеве („Службени лист ФНРЈ“, бр. 19/56).

Народне републике, срезови и општине могу фондове за путеве из става 1. овог члана организовати као фондове за путеве по одредбама чл. 31. до 34. овог закона са даном 1. јануара 1962. године.

Неутрошена средства и обавезе укинутих фондова из става 1. овог члана, укључујући ту и средства блокирана за резерву, прелазе на народну републику, срез или општину која је основала фонд и могу се користити према одредбама овог закона. Ако народна република, срез или општина образује фонд за путеве према одредбама чл. 31. до 34. овог закона, неутрошена средства и обавезе фондова из става 1. овог члана, укључујући и средства блокирана из резерви, прелазе на тај фонд и могу се трошити према одредбама овог закона.

Члан 60.

Средства наведена у члану 26. тач. 1. до 8. овог закона су приходи фондова за путеве и користеће се до 31. децембра 1961. године према одредбама Уредбе о фондовима за путеве.

Члан 61.

Средства од такса које се наплаћују на инострану друмска моторна возила по тар. бр. 146 и 147. Закона о административним таксама и служе за унапређивање путева, држе се на посебном рачуну код банке.

Средства из става 1. овог члана користе се за студије, израду пројеката, израду пробних деоница путева I реда и за набавку опреме за студијске радове, а према годишњим програмима.

Годишњи програм коришћења ових средстава доноси Секретаријат Савезног извршног већа за саобраћај и везе, у сагласности са Савезним извршним већем.

Члан 62.

Народне републике доносе прописе о управљању саобраћајницама које се не сматрају јавним путевима према одредбама Основног закона о јавним путевима (улице, пољопривредни, сеоски путеви и сл.).

Члан 63.

Даном ступања на снагу овог закона престаје да важи Опште упутство о организацији службе јавних путева („Службени лист ФНРЈ“, бр. 39/52).

Даном ступања на снагу савезних и републичких прописа донетих на основу члана 27. ст. 1. и 2. овог закона престају да важе одредбе тар. бр. 61.

и 62. Таксене тарифе Закона о таксама (Уредба о изменама и допунама Таксене тарифе Закона о таксама, „Службени лист ФНРЈ”, бр. 6/56 и 16/57) и одредба члана 50. став 1. Закона о административним таксама („Службени лист ФНРЈ”, бр. 28/59), уколико се односи на те тарифне бројеве.

Уредба о фонтовима за путеве („Службени лист ФНРЈ”, бр. 19/56) престаје да важи 31. децембра 1961. године.

Члан 64.

Овај закон ступа на снагу по истеку тридесет дана по објављивању у „Службеном листу ФНРЈ”.

461.

У К А З

О ПРОГЛАШЕЊУ ЗАКОНА О ОСИГУРАВАЈУЋИМ ЗАВОДИМА И ЗАЈЕДНИЦАМА ОСИГУРАЊА

На основу члана 71. тачка 2. Уставног закона о основама друштвеног и политичког уређења Федеративне Народне Републике Југославије и савезним органима власти, проглашава се Закон о осигуравајућим заводима и заједницама осигурања, који је усвојила Савезна народна скупштина на седници Савезног већа од 28. јуна 1961. године и на седници Већа произвођача од 28. јуна 1961. године.

П. Р. бр. 40
29. јуна 1961 године
Београд

Председник Републике,
Јосип Броз Тито, с р.

Председник
Савезне народне скупштине,
Петар Стамболић, с р.

ЗАКОН

О ОСИГУРАВАЈУЋИМ ЗАВОДИМА И ЗАЈЕДНИЦАМА ОСИГУРАЊА

І. ОПШТЕ ОДРЕДБЕ

Члан 1.

У циљу обезбеђивања финансијских средстава за исплаћивање накнада односно уговорених износа када наступе догађаји који угрожавају имовину и лица, оснивају се осигуравајући заводи.

Осигуравајући заводи организују и предузимају, сагласно важећим прописима, мере за спречавање и сузбијање догађаја који угрожавају осигурану имовину и лица.

Члан 2.

Осигуравајући заводи су самосталне организације које врше послове осигурања.

Члан 3.

Осигуравајући заводи спроводе све врсте осигурања имовине.

Осигуравајући заводи спроводе и све врсте осигурања лица, осим осигурања која спроводе заводи за социјално осигурање.

Члан 4.

Послове осигурања могу вршити и организације грађана, које грађани оснивају по начелима самопомоћи.

Савезно извршно веће прописује за које врсте осигурања и под којим условима се могу оснивати организације грађана из става 1. овог члана.

Члан 5.

Осигуравајући завод (завод) оснива се за подручје једне или више општина.

Завод послује само на подручју за које је основан, ако овим законом није друкчије одређено.

Члан 6.

Републичко извршно веће може својим прописом основати заједницу осигурања.

Заводи са територије народне републике чије је извршно веће основало заједницу осигурања обавезно се удружују у ту заједницу.

Заједнице осигурања послују по одредбама овог закона.

Прописом Народне Републике Србије може се одредити да заводи са подручја аутономне јединице образују заједницу осигурања. Овим прописом одређује се сагласно одредбама овог закона, начин оснивања и предмет пословања заједнице осигурања за подручје аутономне јединице, међусобни односи те заједнице и завода са подручја аутономне јединице и односи те заједнице и заједнице осигурања за територију народне републике.

Заједнице осигурања обавезно се удружују у Југословенску заједницу осигурања.

Ако на територији народне републике није основана заједница осигурања, заводи са територије те народне републике удружују се непосредно у Југословенску заједницу осигурања.

На територији народне републике за коју се не образује заједница осигурања, Југословенска заједница осигурања врши послове који су овим законом стављени у делокруг заједнице осигурања.

Члан 7.

Заводима, заједницама осигурања и Југословенском заједницом осигурања управља се по начелима друштвеног управљања.

Члан 8.

Заводи, заједнице осигурања и Југословенска заједница осигурања су правна лица.

На заводе, заједнице осигурања и Југословенску заједницу осигурања примењују се прописи који важе за привредне организације, ако овим законом или прописима донетим на основу њега није друкчије одређено.

Члан 9.

Односи између завода, заједница осигурања и Југословенске заједнице осигурања заснивају се на правима и дужностима одређеним овим законом и прописима донетим на основу њега.

Односи између завода, заједница осигурања и Југословенске заједнице осигурања који нису регулисани овим законом или прописима донетим на основу њега, регулишу се уговором.

Члан 10.

Заводи, заједнице осигурања и Југословенска заједница осигурања дужни су пословати са пажњом доброг привредника.

Заводи, заједнице осигурања и Југословенска заједница осигурања дужни су пословати тако да увек могу извршавати своје обавезе.

Члан 11.

Заводи, заједнице осигурања и Југословенска заједница осигурања имају своје статуте.

Статути морају бити у складу са одредбама овог закона и других савезних прописа.

Статутом се ближе одређују нарочито: задаци, органи управљања, начин њиховог избора и њихов

делокруг, међусобни односи органа управљања, начин доношења закључака органа управљања, унутрашња организација, начин пословања и међусобни односи пословних јединица, односи између пословних јединица и завода, као и међусобни односи завода, заједница осигурања и Југословенске заједнице осигурања.

Члан 12.

Осигурање може бити обавезно и добровољно.

Члан 13.

Обавезно осигурање одређује се и укида савезним законом.

Обавезно осигурање настаје или на основу законске одредбе, без обавезе осигураника да закључи уговор (законско осигурање), или на основу уговора о осигурању који је осигураник дужан у смислу закона да закључи са заводом (обавезно уговорно осигурање).

Члан 14.

Добровољно осигурање уводи се и укида закључком Југословенске заједнице осигурања, заједнице осигурања или завода.

Члан 15.

Савезним законом или закључком, којим се одређује односно уводи нова грана или врста осигурања, одређују се и опасности (ризичи) од којих се осигурава том граном односно врстом осигурања.

Члан 16.

Заводи односно заједнице осигурања могу увести добровољно осигурање тек кад регулишу питање реосигурања са заједницом осигурања односно са Југословенском заједницом осигурања, ако овим законом није другачије одређено.

Члан 17.

Сви заводи су дужни вршити осигурања одређена савезним законом и уведена закључком Југословенске заједнице осигурања.

Заводи са подручја заједнице осигурања дужни су вршити и осигурања уведена закључком те заједнице осигурања.

Члан 18.

Осигурања одређена савезним законом, уведена закључком Југословенске заједнице осигурања или закључком заједнице осигурања врше се за сваку врсту осигурања на јединствен начин, применом јединствених правила осигурања и јединствене тарифе премија.

Правила за спровођење осигурања уведених закључком заједнице осигурања и завода морају бити у складу са основним начелима за спровођење осигурања одређених савезним законом или уведених закључком Југословенске заједнице осигурања.

Члан 19.

За сва извршена осигурања заводи су дужни реосигуравати се код заједнице осигурања.

Заједнице осигурања дужне су реосигуравати се код Југословенске заједнице осигурања.

Завод није дужан реосигуравати се за оне врсте осигурања за које изравнање ризика врши сам завод.

Заједница осигурања није дужна реосигуравати се за оне врсте осигурања за које изравнање ризика врши сама заједница.

Скупштина Југословенске заједнице осигурања одређује за које врсте осигурања изравнање ризика врши завод односно заједница осигурања.

За осигурања одређена савезним законом закључак из става 5. овог члана доноси се у сагласности са Савезним извршним већем.

Члан 20.

Средства потребна за спровођење осигурања обезбеђују се из премија које плаћају осигураници. Висина премије утврђује се тарифом премија.

Члан 21.

Односи између осигураника и завода као осигуравача који нису регулисани овим законом или прописима донетим на основу њега, регулишу се правилима осигурања завода, заједница осигурања односно Југословенске заједнице осигурања.

Односи између осигураника и осигуравача који нису регулисани ни правилима осигурања, регулишу се уговором.

Члан 22.

Правила осигурања садрже, за сваку врсту осигурања, нарочито:

- 1) предмет осигурања;
- 2) ризике (опасности) од којих се може осигурати;
- 3) начела за утврђивање износа на који се осигурава;
- 4) начин закључивања и садржину уговора о осигурању;
- 5) почетак и престанак дејства уговора о осигурању;
- 6) одредбе о премији;
- 7) обавезе осигураника у погледу предузимања превентивних и репресивних мера за заштиту осигуранике имовине и лица;
- 8) обавезе осигураника у погледу пријављивања штете;
- 9) одредбе о продужењу дејства уговора о осигурању после наступања догађаја од кога је осигурање извршено, као и после промене сопственика односно носиоца права коришћења осигуранике имовине;
- 10) начела о утврђивању и процењивању штете и исплаћивању накнаде;
- 11) одредбе о враћању премија, као и друге одредбе којима се регулишу односи после престанка уговора о осигурању.

Члан 23.

Потраживање по основу осигурања живота застарева за десет година.

Потраживања по основу осигурања имовине и накнаде по основу осигурања лица од несрећног случаја застаревају за пет година.

Рокови из ст. 1. и 2. овог члана почињу тећи од последњег дана календарске године у којој се могла тражити наплата потраживања.

Члан 24.

Контролу над извршавањем прописаних или уговорених превентивних и репресивних мера од стране осигураника врше заводи.

Контролу над применом правила осигурања, тарифа премија и техничких основа од стране завода односно заједница осигурања, врше заједнице осигурања односно Југословенска заједница осигурања у оним врстама осигурања у којима оне врше изравнање ризика.

Члан 25.

Надзор над законитошћу рада завода, заједница осигурања и Југословенске заједнице осигу-

рања, као и друштвени надзор над политиком коришћења средстава, врше државни органи одређени законом.

II ОРГАНИЗАЦИЈА

А. Заводи

1. Оснивање

Члан 26.

Завод оснива и укида општински народни одбор на седницама оба већа.

Ако се завод оснива за подручје две или више општина, акт о оснивању завода доноси споразумно народни одбори општина за чије се подручје завод оснива.

Уговором, актом о оснивању или статутом завода регулишу се права и обавезе општина за чије је подручје основан заједнички завод.

Члан 27.

Статут завода доноси управни одбор завода, а потврђује га, на седници оба већа, општински народни одбор који је завод основао.

Статут заједничког завода потврђује на седницама оба већа општински народни одбор на чијем је подручју седиште завода, у сагласности са народним одборима осталих општина за чије је подручје основан завод.

Члан 28.

Ако сви општински народни одбори на подручју среза одлуче да оснују један завод, могу се споразумети са среским народним одбором да на њега пренесу права оснивача.

Члан 29.

Ако општински народни одбор у року одређеном овим законом (члан 139) не оснује завод или се не споразуме са другим општинским народним одбором о оснивању заједничког завода, надлежни срески народни одбор на седницама оба већа решиће који ће завод проширити своје пословање на подручје општине за коју није основан завод.

Међусобни односи општина на чије је подручје проширено пословање завода и општине односно општина чији су народни одбори основали тај завод, регулишу се уговором

Ако између општина не дође до споразума о регулисању међусобних односа, спорна питања решава надлежни срески народни одбор на седницама оба већа.

Ако на територији народне републике односно на подручју аутономне јединице не постоје срезови, послове из ст. 1. и 3. овог члана врши републичко извршно веће односно извршно веће аутономне јединице.

Члан 30.

Општински народни одбори на целој територији или на делу територије једне народне републике могу се споразумети да оснују један специјализовани завод за спровођење одређене врсте осигурања на тој територији.

Уговором, актом о оснивању или статутом специјализованог завода регулишу се права и обавезе између општина чији су народни одбори основали специјализовани завод, односно права и обавезе између специјализованог завода и завода на територији за коју је специјализовани завод основан.

2. Предмет пословања

Члан 31.

Завод спроводи:

1) обавезна осигурања одређена савезним законом;

2) добровољна осигурања одређена закључком Југословенске заједнице осигурања;

3) добровољна осигурања одређена закључком заједнице осигурања;

4) добровољна осигурања одређена закључком завода.

Завод може одредити да спроводи све врсте добровољних осигурања за која није дужан да се реосигурава (члан 19. став 3), а друге врсте добровољних осигурања само ако се претходно споразумео са заједницом осигурања о условима реосигурања (члан 19. став 1).

Завод може закључити уговор о добровољном осигурању имовине и лица на подручју другог завода за оне врсте осигурања које овај завод не спроводи.

Члан 32.

Завод може поверити другом заводу да за његов рачун врши одређене послове осигурања.

Односи између завода у случају из става 1. овог члана регулишу се уговором.

Члан 33.

Завод организује и спроводи, сагласно важећим прописима, мере за спречавање наступања опасности од којих је извршено осигурање имовине или лица (превентивне мере), спроводи мере за смањење штете на осигураној имовини ако опасност наступи (репресивне мере), и финансира и кредитира спровођење тих мера.

У спровођењу мера из става 1. овог члана заводи су дужни сарађивати са органима цивилне заштите и другим органима и организацијама чији је задатак да контролишу спровођење мера за заштиту имовине и лица.

Члан 34.

Завод доноси правила осигурања, техничке основе и тарифе премија за осигурања одређена закључком завода, у сагласности са општинским народним одбором датој на седницама оба већа.

3. Пословне јединице завода

Члан 35.

Завод може имати филијале, експозитуре, заступништва и друге пословне јединице.

Филијала може бити основана за вршење свих или само неких врста послова којима се завод бави.

Које пословне јединице има завод, као и делокруг пословних јединица, одређује статут завода.

4. Органи управљања

Члан 36.

Органи управљања завода су: скупштина, управни одбор и директор.

Поједине послове управљања одређене овим законом врши савет радног колектива завода, а у заводима који имају две или више пословних јединица — и савети радних колектива пословних јединица.

а) Скупштина

Члан 37.

Скупштина је највиши орган управљања завода.

Скупштина управља заводом у складу са одредбама овог закона и прописа донетих на основу њега и у складу са статутом завода.

Скупштина врши нарочито следеће послове:

1) доноси статут завода, уз потврду општинског народног одбора који је основао завод, дату на седницама оба већа;

2) доноси пословник о свом раду;

3) доноси годишњи финансијски план;

4) одобрава годишњи завршни рачун и годишњи извештај о пословању завода;

5) доноси закључак о увођењу нових врста осигурања, као и правила осигурања, тарифе премија и техничке основе за те врсте осигурања, у сагласности са општинским народним одбором који је основао завод, датој на седницама оба већа;

6) даје смернице за спровођење превентивних и репресивних мера, за унапређивање и ширење осигурања, као и за стручно усавршавање кадрова;

7) оснива пословне јединице завода;

8) одлучује о питањима изравњања ризика са заједницом осигурања за осигурања која је завод увео;

9) одлучује о висини режијског додатка у оквиру максималних ставова из тарифе премија;

10) одлучује о стицању, преносу и отуђењу непокретне имовине;

11) решава о задуживању завода и отпису његових ненаплативих потраживања;

12) решава о начину пласирања средстава резерви завода, у складу са општим прописима;

13) бира одређени број представника за скупштину заједнице осигурања;

14) решава и о другим важнијим питањима из пословања завода.

Послови из става 3. тач. 1. до 13. овог члана не могу се пренети на друге органе завода.

Члан 38.

Скупштину сачињавају: председник, потпредседник и одређени број чланова.

У скупштину улазе чланови које бирају осигураници са подручја за које је завод основан и чланови које именује општински народни одбор на заједничкој седници оба већа.

Општински народни одбор који је основао завод именује највише до једне петине чланова скупштине из редова одборника, представника цивилне заштите и других лица која могу допринети раду завода.

Осигураници бирају своје представнике у скупштину по привредним гранама, сразмерно њиховом учешћу у укупној премији осигурања на подручју завода.

Статутом завода одређује се укупан број чланова скупштине, број чланова које именује општински народни одбор, број чланова које бирају осигураници, начин утврђивања броја чланова које бирају осигураници појединих привредних грана и начин њиховог избора.

Директор завода и председник савета радног колектива завода су чланови скупштине по свом положају.

Члан 39.

Председника и потпредседника скупштине бира скупштина из реда својих чланова.

За председника и потпредседника скупштине не могу бити изабрани директор завода и председник савета радног колектива завода.

Члан 40.

Мандат чланова скупштине траје две године. Орган који је изабрао односно именовано чланове скупштине, може их сменили и пре истека времена на које су изабрани односно именовани.

Места председника, потпредседника и осталих чланова скупштине упражњена за време трајања мандата, попуњавају се на начин одређен у чл. 38. и 39. овог закона.

Члан 41.

Скупштина доноси закључке на седницама.

Седнице се одржавају по потреби, а најмање двапут годишње.

Члан 42.

Ако директор завода сматра да је закључак скупштине незаконит или да није у складу са статутом завода, упозориће на то скупштину.

Ако скупштина и после упозорења директора завода остане при свом закључку, директор завода тражиће да општински народни одбор на седницама оба већа, или орган који она одреди, реши о питању које је предмет закључка скупштине.

Ако је у питању закључак који је донела скупштина заједничког завода, решење из става 2. овог члана доноси општински народни одбор на чијем је подручју седиште завода, ако статутом завода није друкчије одређено.

У случајевима из ст. 1. до 3. овог члана директор завода обуставиће извршење закључка скупштине до доношења решења општинског народног одбора.

Ако општински народни одбор не донесе решење у року од 30 дана од дана кад је директор тражио доношење решења, закључак скупштине остаје у важности.

б) Управни одбор

Члан 43.

Скупштина бира из своје средине управни одбор.

Број чланова управног одбора и начин њиховог избора, као и делокруг и начин рада управног одбора, одређује статут завода.

Директор завода је члан управног одбора по свом положају.

Члан 44.

Управни одбор завода врши послове за које је овлашћен статутом и закључцима скупштине, а нарочито:

1) стара се о спровођењу одлука скупштине;

2) утврђује предлог годишњег финансијског плана, завршног рачуна, годишњег извештаја о пословању, као и остале предлоге о којима одлучује скупштина;

3) даје ближа упутства за спровођење смерница скупштине о пословању завода;

4) припрема седнице скупштине;

5) поставља и разрешава руководеће службенике завода;

6) врши и друге послове који су му прописани, статутом и закључцима скупштине стављени у делокруг.

в) Директор**Члан 45.**

Директор руководи радом и пословањем завода на основу важећих прописа и закључака скупштине, управног одбора и савета радног колектива завода.

Члан 46.

Директор заступа завод у његовим имовинско-правним и другим односима.

Директор може овластити службеника завода или друго лице да га замени у одређеним пословима заступања завода.

Члан 47.

Директор завода стара се о извршавању закључака скупштине, управног одбора и савета радног колектива завода односно савета радних колектива пословних јединица завода.

Члан 48.

Директора поставља и разрешава општински народни одбор на заједничкој седници оба већа.

Директора заједничког завода који послује на подручју више општина поставља и разрешава општински народни одбор на чијем је подручју седиште завода, ако одлуком о оснивању, уговором или статутом није друкчије одређено.

г) Савети радних колектива**Члан 49.**

Савет радног колектива завода бирају службеници и радници завода на својој скупштини.

Ако завод има две или више пословних јединица, службеници и радници сваке пословне јединице бирају савет радног колектива пословне јединице на својој скупштини, а делегати службеника и радника свих пословних јединица бирају савет радног колектива завода.

У погледу трајања мандата чланова савета радног колектива завода и чланова савета радног колектива пословне јединице завода, поступка за њихов опозив и накнадни избор, као и начина рада савета, сходно се примењују правила о избору и раду радничких савета у привредним организацијама, ако овим законом није друкчије одређено.

Статут завода ближе одређује број чланова савета радног колектива завода и савета радног колектива пословне јединице завода, начин њиховог избора, трајање њиховог мандата, начин њиховог опозивања, као и начин рада савета.

Члан 50.

Савет радног колектива завода и савети радних колектива пословних јединица завода расподељују чист приход завода сагласно одредбама овог закона, других савезних прописа, статута завода и правилника о расподели чистог прихода.

Члан 51.

Савет радног колектива завода доноси, сагласно начелима утврђеним статутом завода, правилник о расподели чистог прихода на личне дохотке и на фондове завода и правилник о расподели личних доходака радника и службеника.

Члан 52.

Савет радног колектива завода стара се о радном реду и дисциплини у заводу и предузима мере

за стручно уздизање службеника и радника, за унапређивање и рационализацију пословања, за повећавање продуктивности рада, снижавање трошкова пословања и побољшавање квалитета пословања.

Члан 53.

Савет радног колектива завода врши надзор над применом прописа о хигијенској и техничкој заштити при раду, стара се о здравственој заштити службеника и радника и о побољшавању животних услова службеника и радника завода.

Члан 54.

Савет радног колектива завода доноси закључак о заснивању и раскидању радних односа са свим службеницима и радницима завода, осим са онима са којима по одредбама овог закона радни однос заснива и раскида други орган.

Савет радног колектива завода доноси закључак о заснивању радних односа са службеницима и радницима на основу спроведеног конкурса, а на предлог конкурсне комисије.

Конкурсну комисију сачињавају три члана, од којих по једног именују директор завода, синдикална подружница и савет радног колектива завода.

Писмени уговор о радном односу у име завода закључује и потписује директор завода, на основу закључка савета радног колектива завода.

Члан 55.

Савет радног колектива завода доноси закључак о одређивању заступника и повереника завода, и одређује њихов делокруг у складу са статутом завода.

Уговор са заступницима и повереницима закључује директор завода.

Члан 56.

Ако завод има две или више пословних јединица, правилник о расподели личног дохотка радника и службеника доноси савет радног колектива пословне јединице, који у пословној јединици врши и друге послове из чл. 52. до 55. овог закона.

Савет радног колектива завода може давати упутства и смернице саветима радних колектива пословних јединица за решавање питања из става 1. овог члана.

Члан 57.

Савет радног колектива завода разматра предлог финансијског плана, завршног рачуна и годишњег извештаја о пословању, предлог правила осигурања, предлог тарифе премија и техничких основа осигурања, и даје мишљење скупштини о тим предлозима.

д) Комисије и одбори осигураника**Члан 58.**

Ради проучавања појединих питања скупштина може образовати стручне комисије.

Скупштина завода може при филијалама, експозитурама и заступништвима образовати одборе осигураника, као саветодавне органе.

Одбори осигураника проучавају и разматрају поједина питања из делокруга пословања пословне јединице завода и дају мишљења и предлоге скупштини завода и савету радног колектива пословне јединице завода, нарочито у погледу унапређивања службе осигурања у пословној јединици.

Б. Заједнице осигурања

1. Оснивање и предмет пословања

Члан 59.

Заједницу осигурања може основати републичко извршно веће.

Статут заједнице осигурања доноси скупштина заједнице осигурања, а потврђује га републичка народна скупштина.

Члан 60.

Заједница осигурања врши изравнање ризика и накнађује штете настале на осигураној имовини и износе по основу осигурања лица, на начин прописан овим законом.

Заједница осигурања уводи добровољна осигурања у складу са овим законом, доноси за та осигурања правила осигурања, тарифу премија и техничке основе, стара се о унапређивању осигурања својих чланова, и врши друге послове који су јој стављени у делокруг законом и закључцима скупштине заједнице осигурања и Југословенске заједнице осигурања.

Члан 61.

Заједница осигурања врши контролу примене правила осигурања и тарифе премија од стране завода, за оне врсте осигурања за које она врши изравнање ризика.

2. Органи управљања

Члан 62.

Органи управљања заједнице осигурања јесу: скупштина, управни одбор и директор.

Поједине послове управљања заједницом осигурања, одређене овим законом, врши савет радног колектива заједнице.

а) Скупштина

Члан 63.

Скупштина је највиши орган управљања заједнице осигурања.

Скупштину сачињавају избрани представници скупштине завода и чланови које именује републичко извршно веће.

Републичко извршно веће именује највише до две петине чланова скупштине из реда лица која могу доприносити раду заједнице осигурања.

Директор заједнице осигурања и председник савета радног колектива заједнице су чланови скупштине по свом положају.

Статут заједнице осигурања одређује укупан број чланова скупштине, број чланова скупштине које именује извршно веће, број чланова скупштине које бирају скупштине завода, као и начин њиховог избора.

У скупштини сваки завод мора имати најмање једног представника.

Члан 64.

Председника и потпредседника скупштине бира скупштина из своје средине.

За председника и потпредседника скупштине не могу бити избрани директор заједнице осигурања и председник савета радног колектива те заједнице.

Председник сазива седнице скупштине и руководи њиховим радом.

Члан 65.

Мандат чланова скупштине траје две године.

Орган који је изабрао или именовано чланове скупштине може их опозвати односно сменити и пре истека времена на које су избрани односно именовани.

Места председника, потпредседника и осталих чланова скупштине упражњена у току трајања мандата попуњавају се на начин одређен у чл. 63, и 64. овог закона.

Члан 66.

Скупштина врши нарочито следеће послове:

1) доноси статут заједнице осигурања уз потврду републичке народне скупштине;

2) доноси пословник о свом раду;

3) доноси годишњи финансијски план заједнице осигурања;

4) доноси годишњи завршни рачун и годишњи извештај о пословању заједнице осигурања;

5) доноси закључак о увођењу нових врста осигурања, као и правила осигурања, тарифу премија и техничке основе за те врсте осигурања, у сагласности са републичким извршним већем;

6) даје опште смернице за рад и пословање заједнице осигурања;

7) одређује висину режијског додатка чланова заједнице осигурања за покриће трошкова пословања заједнице;

8) одлучује о захтевима завода за изравнање ризика;

9) доноси закључак о стицању, преносу и отуђењу непокретне имовине заједнице осигурања;

10) доноси закључак о задуживању заједнице осигурања и отпису њених ненаплативих потраживања;

11) одлучује о начину пласирања средстава резерви заједнице осигурања, у складу са важећим прописима;

12) одлучује о оснивању стручних школа и курсова за стручно оспособљавање службеника и радника удружених завода и заједнице осигурања;

13) бира одређени број представника за скупштину Југословенске заједнице осигурања;

14) бира председника и потпредседника скупштине и управни одбор заједнице осигурања;

15) решава и о другим важнијим питањима заједнице осигурања.

Члан 67.

Скупштина доноси закључке на седницама.

Седнице се одржавају по потреби, а најмање једанпут годишње.

Седница се може одржати ако је присутно више од половине свих чланова скупштине.

Закључци скупштине доносе се већином гласова присутних чланова.

Члан 68.

Ако директор заједнице осигурања сматра да закључак скупштине није у складу са законом или другим прописима, упозориће на то скупштину.

Ако скупштина и после упозорења остане при свом закључку, директор заједнице осигурања тражиће да републички државни секретаријат за послове финансија реши питање које је предмет одлуке.

У случају из става 2. овог члана директор заједнице осигурања обуставиће извршење закључка скупштине до доношења решења државног секретаријата за послове финансија.

Ако државни секретаријат за послове финансија не донесе решење у року од 30 дана од дана кад је директор тражио доношење решења, закључак скупштине заједнице осигурања остаје у важности.

б) Управни одбор

Члан 69.

Скупштина заједнице осигурања бира из своје средине управни одбор.

Директор заједнице осигурања и председник савета радног колектива су чланови управног одбора по свом положају.

Број чланова управног одбора, начин њиховог избора, делокруг управног одбора и начин његовог рада одређује статут заједнице осигурања.

Члан 70.

Управни одбор стара се о извршавању закључака скупштине заједнице осигурања и врши друге послове за које је овлашћен статутом заједнице осигурања и закључцима скупштине заједнице.

Управни одбор поставља и разрешава руководеће службенике заједнице осигурања.

в) Директор

Члан 71.

Директора заједнице осигурања поставља и разрешава републичко извршно веће.

Члан 72.

Директор руководи радом и пословањем заједнице осигурања на основу и у оквиру закона и других прописа, статута заједнице осигурања и закључака скупштине, управног одбора и савета радног колектива заједнице.

Директор саставља и подноси управном одбору предлог годишњег финансијског плана и друге предлоге о питањима о којима решава скупштина или управни одбор заједнице осигурања.

Директор заступа заједницу осигурања у њеним имовинскоправним и другим односима.

Директор може овластити службеника заједнице осигурања или друго лице да га замени у одређеним пословима заступања заједнице.

г) Савет радног колектива

Члан 73.

Савет радног колектива заједнице осигурања бирају службеници и радници заједнице на својој скупштини.

Број чланова савета радног колектива заједнице осигурања, начин њиховог избора, трајање њиховог мандата, начин њиховог опозивања, као и начин рада савета, одређују се статутом заједнице осигурања.

Члан 74.

Права и дужности који су овим законом (чл. 49. до 54. и 57) дати савету радног колектива завода у погледу расподеле чистог прихода, вршења надзора над применом прописа о здравственој заштити службеника и радника, одржавања радне дисциплине, заснивања и раскидања радних односа и давања мишљења по питањима о којима одлучује скупштина завода, има савет радног колектива заједнице осигурања у односу на такве њене послове.

В. Југословенска заједница осигурања

1. Оснивање и задаци

Члан 75.

Оснива се Југословенска заједница осигурања, са седиштем у Београду.

Статут Југословенске заједнице осигурања доноси скупштина заједнице, а потврђује га Савезна народна скупштина.

Члан 76.

Југословенска заједница осигурања:

1) врши изравнање ризика заводима односно заједницама осигурања;

2) спроводи реосигурања у иностранству и врши друге послове у вези са тим реосигурањем;

3) реосигурава иностране осигуравааче;

4) уводи добровољна осигурања која ће се спроводити на целој територији Југославије;

5) врши за рачун завода друге послове у вези са спровођењем осигурања које јој завод повери;

6) доноси, у сагласности са Савезним извршним већем, јединствене тарифе премија, јединствене техничке основе и јединствена правила осигурања за осигурања одређена савезним законом и уведена закључком скупштине Југословенске заједнице осигурања;

7) прикупља, обједињава и анализира статистичке податке из области осигурања;

8) предлаже Савезном извршном већу предузимање мера и доношење прописа у вези са унапређивањем пословања завода, заједница осигурања и Југословенске заједнице осигурања;

9) прати развој осигурања у иностранству и учествује у раду међународних осигуравајућих организација;

10) врши и друге послове који су савезним прописима стављени у њен делокруг.

2. Органи управљања

Члан 77.

Органи управљања Југословенске заједнице осигурања јесу: скупштина, управни одбор и генерални директор.

Поједине послове управљања Југословенском заједницом осигурања, одређене овим законом, врши савет радног колектива Југословенске заједнице осигурања.

а) Скупштина

Члан 78.

Скупштина је највиши орган управљања Југословенске заједнице осигурања.

Скупштину сачињавају представници које бирају скупштине заједница осигурања односно скупштине завода који се непосредно удружују у Југословенску заједницу осигурања и чланови које именује Савезно извршно веће.

Савезно извршно веће именује највише до једне петине чланова скупштине из реда лица која могу доприносити раду Заједнице.

Генерални директор Југословенске заједнице осигурања и председник савета радног колектива Југословенске заједнице осигурања су чланови скупштине по свом положају.

Статут Југословенске заједнице осигурања одређује укупан број чланова скупштине, број чланова скупштине које именује Савезно извршно веће,

број чланова скупштине које бирају скупштине заједница осигурања односно број чланова које бирају скупштине завода који се непосредно удружују у Југословенску заједницу осигурања, као и начин њиховог избора.

У скупштини свака заједница осигурања и сваки завод који се непосредно удружује у Југословенску заједницу осигурања мора имати најмање једног представника.

Члан 78.

Председника и потпредседника скупштине бира скупштина из своје средине.

За председника и потпредседника скупштине не може бити изабран генерални директор Југословенске заједнице осигурања нити председник савета радног колектива те заједнице.

Председник сазива седнице скупштине и руководи њиховим радом.

Члан 80.

Мандат чланова скупштине траје две год. ле.

Орган који је изабрао или именовано чланове скупштине може их опозвати односно сменити и пре истека времена на које су изабрани односно именовани.

Места председника, потпредседника и осталих чланова скупштине упражњена за време трајања мандата попуњавају се на начин предвиђен у чл. 78. и 79. овог закона.

Члан 81.

Скупштина врши нарочито следеће послове:

- 1) доноси статут Југословенске заједнице осигурања, уз потврду Савезне народне скупштине;
- 2) доноси пословник о свом раду;
- 3) доноси годишњи финансијски план Југословенске заједнице осигурања;
- 4) доноси годишњи завршни рачун и годишњи извештај о пословању Југословенске заједнице осигурања;
- 5) даје опште смернице за развој осигурања у Југославији;
- 6) даје опште смернице за рад и пословање Југословенске заједнице осигурања;
- 7) доноси, у сагласности са Савезним извршним већем, закључак о увођењу нове врсте осигурања на целој територији Југославије;
- 8) доноси, у сагласности са Савезним извршним већем, правила осигурања, тарифе премија и техничке основе за све врсте осигурања одређене савезним законом или уведене њеним закључком;
- 9) доноси, у сагласности са Савезним извршним већем, тарифу премија за изравнање ризика завода и заједница осигурања;
- 10) доноси, у сагласности са савезним Државним секретаријатом за унутрашње послове и савезним Државним секретаријатом за послове финансија, правилник о превентивним и репресивним мерама, који је обавезан за све заводе;
- 11) даје смернице по питањима реосигурања у иностранству и другим пословним односима са иностранством, у сагласности са савезним Државним секретаријатом за послове финансија;
- 12) доноси закључке о захтевима заједница осигурања односно завода који се непосредно удружују у Југословенску заједницу осигурања за изравнање ризика;
- 13) одлучује о стицању, преносу и отуђењу непокретне имовине Југословенске заједнице осигурања;

14) решава о задуживању Југословенске заједнице осигурања и о отпису њених ненаплативих потраживања;

15) одлучује о начину пласирања средстава резерви Југословенске заједнице осигурања, у складу са важећим прописима;

16) одређује висину режисијског додатка заједница осигурања односно завода који се непосредно удружују у Југословенску заједницу осигурања за покриве трошкова пословања Југословенске заједнице осигурања;

17) бира председника и потпредседника скупштине и управни одбор Југословенске заједнице осигурања;

18) доноси стручна упутства од општег значаја за осигурање и упутства о једнаквом вођењу статистичке и књиговодствене евиденције;

19) одлучује о другим важнијим питањима у вези са Југословенском заједницом осигурања.

Члан 82.

Скупштина доноси закључке на седницама.

Седнице се одржавају по потреби, а најмање једанпут годишње.

Седница се може одржати ако је присутно више од половине свих чланова скупштине.

Закључци скупштине доносе се већином гласова присутних чланова.

Члан 83.

Ако генерални директор Југословенске заједнице осигурања сматра да је закључак скупштине у супротности са овим законом, другим савезним прописима и статутом Југословенске заједнице осигурања, упозориће на то скупштину.

Ако скупштина и после упозорења остане при свом закључку, генерални директор Југословенске заједнице осигурања тражиће да савезни Државни секретаријат за послове финансија реши питање које је предмет закључка.

У случају из става 2. овог члана генерални директор Југословенске заједнице осигурања обуставиће извршење закључка скупштине до доношења решења савезног Државног секретаријата за послове финансија.

Ако савезни Државни секретаријат за послове финансија не донесе решење у року од 30 дана од дана кад је генерални директор тражио доношење решења, закључак скупштине остаје у важности.

б) Управни одбор

Члан 84.

Скупштина Југословенске заједнице осигурања бира из своје средине управни одбор.

Генерални директор и председник савета радног колектива су чланови управног одбора по свом положају.

Број чланова управног одбора, начин њиховог избора, делокруг управног одбора и начин његовог рада одређује статут Југословенске заједнице осигурања.

Члан 85.

Управни одбор стара се о извршавању закључака скупштине Југословенске заједнице осигурања и врши друге послове за које је овлашћен статутом Југословенске заједнице осигурања и закључцима скупштине Југословенске заједнице.

Управни одбор поставља и разрешава руководиће службенике Југословенске заједнице осигурања.

в) Генерални директор

Члан 86.

Генералног директора Југословенске заједнице осигурања поставља и разрешава Савезно извршно веће.

Члан 87.

Генерални директор Југословенске заједнице осигурања руководи радом и пословањем заједнице на основу и у оквиру закона и других прописа, статута и закључака скупштине, управног одбора и савета радног колектива Југословенске заједнице осигурања.

Генерални директор саставља и подноси управном одбору предлог годишњег финансијског плана, саставља годишњи завршни рачун и извештај о пословању, као и друге предлоге о питањима о којима решава скупштина или управни одбор Југословенске заједнице осигурања.

Генерални директор заступа Југословенску заједницу осигурања у њеним имовинскоправним и другим односима.

Генерални директор може овластити службеника Југословенске заједнице осигурања или друго лице да га замени у одређеним пословима заступања.

г) Савет радног колектива

Члан 88.

Савет радног колектива Југословенске заједнице осигурања бирају службеници и радници Југословенске заједнице осигурања на својој скупштини.

Број чланова савета радног колектива, начин њиховог избора, трајање њиховог мандата, начин њиховог опозивања и начин рада савета одређује статут Југословенске заједнице осигурања.

Члан 89.

Права и дужности који су овим законом (чл. 49. до 54. и 57) дати савету радног колектива завода у погледу расподеле чистог прихода, вршења надзора над применом прописа о здравственој заштити службеника и радника, одржавања дисциплине, заштите и раскидања радних односа и давања мишљења по питањима о којима одлучује скупштина завода, има и савет радног колектива Југословенске заједнице осигурања у односу на такве њене послове.

III. ФИНАНСИРАЊЕ

1. Финансирање завода

Члан 90.

Средства потребна за подмиривање обавеза по основу осигурања, за спровођење превентивних и репресивних мера и за подмиривање трошкова осигурања образују се из премија које плаћају осигураници.

Висина премије утврђује се тарифом премија за сваку врсту осигурања и састоји се од функционалне премије и режијског додатка.

Висина функционалне премије утврђује се тако да она буде довољна за исплату накнаде односно уговореног износа ако наступи догађај од кога је осигурање извршено (техничка премија) и за образовање средстава за спровођење мера за спречавање таквих догађаја (превентивне мере) и мера за сузбијање последица таквих догађаја (репресивне мере).

Висина режијског додатка утврђује се тако да буде довољан за покриће трошкова пословања за-

вода, заједница осигурања и Југословенске заједнице осигурања.

Тарифа премија садржи јединствене ставове функционалне премије и максималне ставове режијског додатка.

Тарифом премија може се одредити да се висина премија утврђена тарифним ставом повећа односно снизи осигураницима код којих је укупан износ штета према укупном износу функционалне премије виши односно нижи од југословенског просека, ако је тај однос резултат спровођења односно неспровођења одговарајућих превентивних или репресивних мера.

а) Функционална премија

Члан 91.

Из средстава функционалне премије образује се резерва текуће техничке премије и фонд превентивних и репресивних мера.

Тарифом се одређује који се део функционалне премије распоређује на резерву текуће техничке премије, а који на фонд превентивних и репресивних мера.

Члан 92.

У резерву текуће техничке премије уносе се и средства примљена по основу реосигурања у иностранству.

Из средстава резерве текуће техничке премије подмирују се обавезе по основу осигурања, премија за изравнање ризика и премија за реосигурање у иностранству.

Висина премије за изравнање ризика одређује се тарифом.

Из техничке премије за осигурање живота образује се математичка резерва.

Начин образовања математичке резерве одређује скупштина Југословенске заједнице осигурања, у сагласности са Савезним извршним већем.

Члан 93.

Крајем сваке пословне године издваја се из средстава резерве текуће техничке премије за сваку врсту осигурања посебно износ резерве текуће техничке премије који отпада на време трајања осигурања у следећој пословној години (преносна премија), као и износ за накнаду већ насталих али неисплаћених обавеза по основу осигурања у текућој пословној години (резерва штета).

Начин обрачунавања и висину преносне премије и резерве штета из става 1. овог члана одређује скупштина Југословенске заједнице осигурања, у сагласности са Савезним извршним већем.

Члан 94.

Плаћање доприноса друштвеној заједници из средстава резерве текуће техничке премије може се одредити савезним законом.

Неутрошена средства резерве текуће техничке премије распоређују се у резерве сигурности и у фонд превентивних и репресивних мера.

Начин обрачунавања и висину средстава која се издвајају у резерве сигурности и у фонд превентивних и репресивних мера одређује скупштина Југословенске заједнице осигурања, у сагласности са Савезним извршним већем.

Скупштина Југословенске заједнице осигурања може, у сагласности са Савезним извршним већем, одредити да се део неутрошених средстава резерви текуће техничке премије уноси у приходе завода, ако је укупан износ штета према укупном износу функционалне премије завода нижи од Југословен-

ског просека, и ако је тај однос резултат успешног пословања завода.

Члан 95.

Резерва сигурности обрачунава се и води одвојено за сваку врсту осигурања.

Средства резерве сигурности служе за подмиривање обавеза по основу осигурања, ако средства резерве текуће техничке премије нису довољна за ту сврху.

Члан 96.

Средства фонда превентивних и репресивних мера образују се из дела функционалне премије (члан 91) и из износа који се уплаћује из неутрошених средстава резерве текуће техничке премије (члан 94. став 2).

Средства овог фонда служе за финансирање превентивних и репресивних мера и могу се користити на начин и под условима које прописује правилником скупштина Југословенске заједнице осигурања (члан 81. тачка 10).

Члан 97.

Средства резерве сигурности и математичке резерве могу се користити на начин одређен посебним прописима.

Савезно извршно веће може, на предлог Југословенске заједнице осигурања, прописати да заводи могу одређени део средстава из става 1. овог члана користити за давање кредита непосредно другим друштвеним правним лицима, и одредити намену тих кредита.

б) Утврђивање укупног прихода и дохотка и расподела чистог прихода

Члан 98.

У укупан приход завода улазе режијски додатак и други приходи који се не уносе у резерве осигурања, као и део неутрошених средстава резерве текуће техничке премије која се по члану 94. став 4. овог закона уноси у приходе завода.

Из укупног прихода завода подмирују се трошкови пословања завода по прописима који важе за привредне организације, ако овим или другим савезним законом није друкчије одређено.

У трошкове пословања завода улазе режијски додатак за трошкове пословања заједница осигурања и Југословенске заједнице осигурања, порез на промет и ватрогасни допринос према посебном савезном пропису.

Члан 99.

Укупан приход завода, по одбитку трошкова пословања, представља доходак завода.

На доходак завода обрачунава се допринос из дохотка привредне организације.

Износ дохотка завода, по одбитку доприноса из става 2. овог члана, представља чист приход завода.

Члан 100.

У заводима се, поред фондова превентивних и репресивних мера (члан 91. став 1), образују и фондови које морају имати привредне организације.

Фонд превентивних и репресивних мера и резервни фонд завода јединствени су за цео завод.

Пословни фонд и фонд заједничке потрошње образују се код сваке пословне јединице завода, ако статут завода није друкчије одредио.

Члан 101.

Из чистог прихода завода издваја се за резервни фонд завода износ у проценту од укупног износа

трошкова пословања и исплаћених личних доходака завода по завршном рачуну у претходној години.

Процент из става 1. овог члана одређује Савезно извршно веће.

Идвајање за резервни фонд по ставу 1. овог члана, престаје кад средства резервног фонда завода достигну 2% од укупног износа трошкова пословања и исплаћених личних доходака по завршном рачуну за претходну годину.

Члан 102.

Савет радног колектива завода расподељује, у смислу правилника о расподели чистог прихода, чист приход завода, по издвајању процента за резервни фонд, на износ намењен за личне дохотке службеника и радника и на износе намењене за пословни фонд и фонд заједничке потрошње.

Ако завод има две или више пословних јединица, савет радног колектива завода расподељује чист приход, по издвајању процента за резервни фонд, у смислу одредаба правилника о расподели чистог прихода, или у целини на поједине пословне јединице, или делом на пословне јединице а делом на јединствене фондове завода, водећи рачуна о постигнутим резултатима сваке пословне јединице.

Износ који на основу расподеле чистог прихода по ставу 2. овог члана отпада на поједине пословне јединице, распоређује савет радног колектива пословне јединице завода.

Правилник о расподели чистог прихода завода одређује основе и мерила за утврђивање резултата пословања пословне јединице завода, на основу кога савет радног колектива завода расподељује износ из става 2. овог члана на поједине пословне јединице.

Члан 103.

Личне дохотке службеника и радника завода одређује правилник о расподели личних доходака службеника и радника завода.

2. Финансирање заједнице осигурања

а) Премија за изравнање ризика и режијски додатак

Члан 104.

Средства за подмиривање обавеза заједнице осигурања по основу изравнања ризика образују се из премија за изравнање ризика, а средства за покриће трошкова пословања заједнице осигурања образују се из режијског додатка који плаћају заводи.

Висина премије за изравнање ризика из става 1. овог члана одређује се тарифом коју доноси скупштина Југословенске заједнице осигурања, у сагласности са Савезним извршним већем.

Тарифом из става 2. овог члана може се одредити да се висина премије за изравнање ризика, утврђена тарифним ставом, повећа односно смањи заводима код којих је укупан износ штета према укупном износу функционалне премије виши односно нижи од југословенског просека, ако је такав однос резултат правилног односно неправилног пословања завода.

Члан 105.

Из наплаћених премија за изравнање ризика у току године образују се, за сваку врсту осигурања одвојено, резерва текуће техничке премије за изравнање ризика, као и средства за плаћање премија за изравнање ризика Југословенској заједници осигурања.

Средства резерве текуће техничке премије за изравнање ризика служе за подмиривање обавеза заједнице осигурања по основу изравнања ризика.

Неутрошена средства резерве текуће техничке премије за изравнање ризика утврђена по завршном рачуну заједнице осигурања, уносе се у резерву сигурности за изравнање ризика.

Скупштина Југословенске заједнице осигурања може, у сагласности са Савезним извршним већем, одредити да се део неутрошених средстава резерве текуће техничке премије за изравнање ризика уноси у приходе заједнице осигурања, ако је укупан износ штета према укупном износу функционалне премије на подручју заједнице осигурања нижи од југословенског просека и ако је такав однос резултат успешног пословања заједнице осигурања.

Средства резерве сигурности за изравнање ризика воде се одвојено за сваку врсту осигурања.

На средства резерве сигурности за изравнање ризика сходно се примењују одредбе члана 97. овог закона.

б) Утврђивање укупног прихода и дохотка и расподела чистог прихода

Члан 106.

У укупан приход заједнице осигурања улазе режиски додаток који плаћају заводи, провизије и накнаде трошкова за извршене услуге заводима и другим заједницама осигурања и други приходи који се не уносе у резерве осигурања, као и део неутрошених средстава текуће техничке премије за изравнање ризика који се по члану 105. став 4. уноси у приходе заједнице осигурања.

Члан 107.

За утврђивање укупног прихода, дохотка и чистог прихода заједнице осигурања и за расподелу чистог прихода сходно се примењују одредбе чл. 98. до 103. овог закона.

3. Финансирање Југословенске заједнице осигурања

а) Премија за изравнање ризика и режиски додаток

Члан 108.

Средства потребна за подмиривање обавеза Југословенске заједнице осигурања по основу изравнања ризика образују се из премија за изравнање ризика, а средства за покривање трошкова пословања образују се из режиског додатка, који плаћају заједнице осигурања односно заводи.

Висина премије за изравнање ризика одређује се тарифом, коју доноси скупштина Југословенске заједнице осигурања, у сагласности са Савезним извршним већем.

Члан 109.

Из наплаћених премија за изравнање ризика у току године образују се за сваку врсту осигурања резерве текуће техничке премије за изравнање ризика, које служе за исплату обавеза Југословенске заједнице осигурања заједницама осигурања односно заводима по основу изравнања ризика.

Неутрошена средства резерве текуће техничке премије из става 1. овог члана, утврђена по завршном рачуну, уносе се у резерву сигурности за изравнање ризика.

Средства резерве сигурности за изравнање ризика воде се за сваку врсту осигурања одвојено.

Скупштина Југословенске заједнице осигурања може, у сагласности са Савезним извршним већем, одредити да се део неутрошених средстава резерве текуће техничке премије за изравнање ризика уноси у приходе Југословенске заједнице осигурања, ако је укупан износ штета нижи од укупног износа

функционалне премије на територији Југославије и ако је такав однос резултат успешног пословања Југословенске заједнице осигурања.

На средства резерве сигурности за изравнање ризика сходно се примењују одредбе члана 97. овог закона.

б) Премија за реосигурање у иностранству

Члан 110.

Средства потребна за изравнање ризика путем реосигурања у иностранству (пасивно реосигурање) образују се код Југословенске заједнице осигурања из премија за реосигурања у иностранству, које плаћају заводи.

Висина премије за реосигурање у иностранству и остали услови за изравнање ризика реосигурањем у иностранству утврђују се уговором између завода и Југословенске заједнице осигурања.

Члан 111.

Из наплаћених премија за реосигурање у иностранству образује се за сваку врсту осигурања резерва текуће техничке премије, која служи за плаћање премија за уступљене уделе иностраним реосигуравачима и за исплату обавеза заводима по основу реосигурања.

У резерву текуће техничке премије уносе се и средства примљена по основу реосигурања, осим провизија.

Провизије које Југословенска заједница осигурања наплаћује од иностраних реосигуравача, користе се на начин и у сврхе које одреди скупштина Југословенске заједнице осигурања, у сагласности са Савезним извршним већем.

Крајем сваке пословне године издваја се из средстава резерве текуће техничке премије за реосигурање у иностранству, за сваку врсту осигурања посебно, износ премије који отпада на време трајања осигурања у следећој пословној години (преносна премија за реосигурање), као и износ за накнаду већ насталих али неисплаћених обавеза из основа реосигурања у текућој пословној години (резерва штета за реосигурања).

в) Премија за реосигурање иностраних осигуравача

Члан 112.

Средства за извршавање обавеза из основа реосигурања иностраних осигуравача (активно реосигурање) образују се из премија за реосигурање иностраних осигуравача које плаћају инострани осигуравачи.

Висина премија из става 1. овог члана утврђује се уговором.

Члан 113.

Из премија за реосигурање иностраних осигуравача, по одбитку средстава за подмиривање трошкова спровођења ове врсте осигурања, образује се у току године, за сваку врсту осигурања посебно, резерва текуће техничке премије за реосигурање иностраних осигуравача.

Средства резерве текуће техничке премије за реосигурање иностраних осигуравача служе за подмиривање обавеза по уговорима о реосигурању иностраних осигуравача и за плаћање премије за реосигурање иностраних осигуравача (послови ретроцесије).

Висину средстава за подмиривање трошкова спровођења ове врсте осигурања утврђује скупштина Југословенске заједнице осигурања, у сагласности са Савезним извршним већем.

У резерву текуће техничке премије уносе се и средства остварена по уговору о реосигурању иностраних осигуравача.

Члан 114.

Крајем сваке године издваја се из средстава резерве текуће техничке премије за реосигурање иностраних осигураваача, за сваку врсту осигурања посебно, износ премије који отпада на време трајања осигурања у следећој пословној години (преносна премија за реосигурање иностраних осигураваача) и износ за накнаду већ насталих али неисплаћених обавеза по уговорима о реосигурању иностраних осигураваача (резерва штета за реосигурање иностраних осигураваача).

Неутрошена средства резерве текуће техничке премије за реосигурања иностраних осигураваача, утврђена по завршном рачуну, уносе се у резерве сигурности реосигурања иностраних осигураваача.

Средства резерве сигурности за реосигурање иностраних осигураваача воде се за сваку врсту осигурања одвојено.

На средства резерве сигурности за реосигурање иностраних осигураваача сходно се примењују одредбе члана 97. овог закона.

г) Утврђивање укупног прихода и дохотка и расподела чистог прихода

Члан 115.

У укупни приход Југословенске заједнице осигурања улазе режијски додатак који плаћају заједнице осигурања односно заводи, провизије и накнаде трошкова које Југословенска заједница осигурања наплаћује за извршене услуге заводима, заједницама осигурања и иностраним осигураваачима и други приходи који се не уносе у резерве осигурања, као и део неутрошених средстава резерве текуће техничке премије за изравнање ризика који се по члану 109. став 4. овог закона уноси у приходе Југословенске заједнице осигурања.

У укупни приход улазе и средства за подмиривање трошкова сировођења реосигурања иностраних осигураваача, издвојена из премије коју плаћају инострани осигураваачи (члан 113. став 1).

Члан 116.

На утврђивање укупног прихода, дохотка и чистог прихода и на расподелу чистог прихода Југословенске заједнице осигурања сходно се примењују одредбе чл. 98. до 103. овог закона.

4. Изравнање ризика

Члан 117.

Реосигурање завода и заједнице осигурања може се спроводити или кумулативно за све врсте осигурања или појединачно по врстама осигурања.

Који ће се од ова два начина реосигурања спроводити, одређује скупштина заједнице осигурања односно скупштина завода који се непосредно удружује у Југословенску заједницу осигурања.

Заводи удружени у истој заједници осигурања реосигуравају се на исти начин.

Заједница осигурања реосигурава се код Југословенске заједнице осигурања на начин који је скупштина заједнице осигурања одредила за реосигурање завода који су удружени у тој заједници.

Члан 118.

Ако су заводи односно заједнице осигурања изабрали кумулативан начин реосигурања, изравнање ризика врши се на тај начин што заједница осигурања односно Југословенска заједница осигурања исплаћује на крају пословне године заводу разлику између укупног износа измирењих обавеза по свим врстама осигурања у којима се врши реосигурање и

збира резерве текуће техничке премије и резерве сигурности свих врста осигурања у којима се врши реосигурање, умањеног за износ премија за изравнање ризика које завод плаћа заједници осигурања односно Југословенској заједници осигурања.

Приликом утврђивања разлике из става 1. овог члана, заводу се мора оставити најмање 10% од укупног износа резерве текуће техничке премије у свим врстама осигурања за које се врши обрачунавање.

Одредбе ст. 1. и 2. овог члана сходно се примењују и на односе реосигурања између Југословенске заједнице осигурања и заједнице осигурања.

Члан 119.

Ако се заводи односно заједнице осигурања реосигуравају појединачно по врстама осигурања, изравнање ризика врши се на тај начин што заједница осигурања исплаћује на крају пословне године заводу разлику између укупног износа штете и укупног износа резерве текуће техничке премије и резерве сигурности, умањеног за износ премије за изравнање ризика који завод плаћа заједници осигурања односно Југословенској заједници осигурања у тој врсти осигурања.

Обрачунавање и исплата врше се за сваку врсту осигурања посебно.

Члан 120.

Југословенска заједница осигурања исплатиће на крају пословне године заједници осигурања разлику између укупног износа обавеза ове заједнице према заводима по основу изравнања ризика и укупног износа резерве текуће техничке премије за изравнање ризика и резерве сигурности за изравнање ризика, умањеног за износ премије за изравнање ризика у тој врсти осигурања.

Обрачунавање и исплата врше се посебно за сваку врсту осигурања.

Одредбе ст. 1 и 2. овог члана сходно се примењују и на односе реосигурања између Југословенске заједнице осигурања и завода који су непосредно удружени у тој заједници.

Члан 121.

Ако Југословенска заједница осигурања нема средства за исплату својих обавеза по чл. 118. и 120. овог закона, прибавиће потребна средства путем кредита код Народне банке.

Ако се спроводи појединачно реосигурање по врстама осигурања, скупштина Југословенске заједнице осигурања може, у сагласности са Савезним извршним већем, одлучити да се мањак у једној врсти осигурања привремено покрије из средстава резерве сигурности других врста осигурања.

5. Финансирање у току године

Члан 122.

Кад се реосигурање спроводи кумулативно заводи, заједнице осигурања и Југословенска заједница осигурања подмирују у току године обавезе по основу осигурања из резерве текуће техничке премије односно резерве текуће техничке премије за изравнање ризика.

Ако резерва текуће техничке премије односно резерва текуће техничке премије за изравнање ризика у одређеној врсти осигурања није довољна за подмирење обавеза по основу осигурања, користе се средства резерве сигурности те врсте осигурања.

Ако средства из става 2. овог члана нису довољна за подмиривање обавеза, користе се привремено средства резерве текуће техничке премије других врста осигурања, а ако ни ова средства нису довољна, користе се привремено средства резерве сигурности других врста осигурања.

Ако завод не може да подмирује у току године обавезе по основу осигурања ни на начин из става 3. овог члана, заједница осигурања односно Југословенска заједница осигурања даће му потребна средства у виду аконтације из своје текуће техничке премије односно из своје резерве сигурности, а по реду утврђеном у ст. 2. и 3. овог члана.

Ако заједница осигурања нема средстава, Југословенска заједница осигурања даће јој потребна средства у виду аконтације из своје текуће техничке премије односно из својих резерви сигурности по истом реду.

Члан 123.

Кад се реосигурање спроводи појединачно по врстама осигурања, заводи, заједнице осигурања и Југословенска заједница осигурања подмирују у току године обавезе по основу осигурања из резерве текуће техничке премије односно резерве текуће техничке премије за изравнање ризика оне врсте осигурања у којој је обавеза настала.

Ако резерва текуће техничке премије односно резерва текуће техничке премије за изравнање ризика у одређеној врсти осигурања није довољна за подмирење обавеза по основу осигурања, користе се средства резерве сигурности те врсте осигурања.

Ако завод није у могућности да подмирује у току године обавезе по основу осигурања ни на начин из става 2. овог члана, заједница осигурања односно Југословенска заједница осигурања даће му, ради подмирења тих обавеза, потребна средства у виду аконтације из своје текуће техничке премије односно из своје резерве сигурности у тој врсти осигурања.

Ако заједница осигурања нема средства за давање аконтације по ставу 3. овог члана, Југословенска заједница осигурања даће јој потребна средства у виду аконтације из своје текуће техничке премије односно из своје резерве сигурности у тој врсти осигурања.

Ако Југословенска заједница осигурања нема средства ни у резерви текуће техничке премије ни у резерви сигурности у тој врсти осигурања, привремено ће се користити средства оних врста осигурања која имају средстава.

IV. ОДНОСИ ИЗМЕЂУ ЗАВОДА, ЗАЈЕДНИЦА ОСИГУРАЊА И ЈУГОСЛОВЕНСКЕ ЗАЈЕДНИЦЕ ОСИГУРАЊА

Члан 124.

Заједнице осигурања врше контролу у погледу примене правила осигурања и тарифе премија, као и у погледу процењивања и ликвидације штета односно исплате уговорених износа од стране завода у оним врстама осигурања у којима заједница осигурања врши изравнање ризика.

Одредба става 1. овог члана сходно се примењује у погледу контроле коју врши Југословенска заједница осигурања према заводима и заједницама осигурања у оним врстама осигурања у којима Југословенска заједница осигурања врши изравнање ризика.

Скупштина Југословенске заједнице осигурања одређује начин вршења контроле из ст. 1. и 2. овог члана, као и мере које ће се предузимати у случају неправилне примене правила осигурања, тарифе премија, процене и ликвидације штета и исплате уговорених износа.

Члан 125.

Заводи су дужни заједници осигурања односно Југословенској заједници осигурања, а заједнице осигурања — Југословенској заједници осигурања,

достављати статистичке и друге извештаје, стања и податаке, које одреди скупштина Југословенске заједнице осигурања, на начин и у роковима које она одреди.

Члан 126.

Заводи, заједнице осигурања и Југословенска заједница осигурања воде књиговодство на јединствен начин.

Начин вођења књиговодства прописује, на предлог Југословенске заједнице осигурања, савезни Државни секретаријат за послове финансија.

V. НАДЗОР И МЕРЕ

1. Надзор над законитошћу пословања

Члан 127.

Савезни Државни секретаријат за послове финансија стара се о правилној примени овог закона, прописа донетих на основу њега и статута Југословенске заједнице осигурања, од стране Југословенске заједнице осигурања и предузима мере, у границама овлашћења датих му овим законом или другим савезним прописима, да се отклоне незаконитости у раду Југословенске заједнице осигурања.

Ако савезни Државни секретаријат за послове финансија утврди да акт који је ван управног поступка донела Југословенска заједница осигурања није у складу са овим законом, другим савезним прописима или статутом Југословенске заједнице осигурања, дужан је о томе извести Савезно извршно веће и предложити му да тај акт поништи или укине.

Члан 128.

Савезно извршно веће може поништити или укинути акт донет ван управног поступка од стране Југословенске заједнице осигурања, ако је тај акт у супротности са овим законом, другим савезним прописима или статутом Југословенске заједнице осигурања.

Члан 129.

Права и дужности који су дати савезном Државном секретаријату за послове финансија у погледу права надзора по члану 127. овог закона, имају републички државни секретаријати за послове финансија у односу на заједнице осигурања.

Иста права и дужности имају и органи управе општинских народних одбора надлежни за послове финансија у односу на заводе.

Члан 130.

Право дато Савезном извршном већу да поништи или укине акте Југословенске заједнице осигурања донете ван управног поступка (члан 128) имају републичка извршна већа у односу на акте које су ван управног поступка донеле заједнице осигурања, а општински народни одбори у односу на акте које су ван управног поступка донели заводи.

Члан 131.

Контролу законитости пословања завода, заједница осигурања и Југословенске заједнице осигурања врши Служба друштвеног књиговодства по одредбама Закона о друштвеном књиговодству.

Члан 132.

Југословенска заједница осигурања дужна је о свом пословању подносити годишњи извештај Савезној народној скупштини и Савезном извршном већу.

Заједница осигурања дужна је о свом пословању подносити годишњи извештај републичкој народној скупштини и републичком извршном већу.

Завод је дужан о свом пословању подносити годишњи извештај општинском народном одбору за чије је подручје завод основан.

2. Друштвени надзор

Члан 133.

Савезна народна скупштина врши друштвени надзор над политиком осигурања Југословенске заједнице осигурања.

Друштвени надзор над политиком осигурања заједница осигурања врше републичке народне скупштине, а друштвени надзор над политиком осигурања завода врше општински односно средски народни одбори.

Члан 134.

Орган друштвеног надзора разматра спровођење политике осигурања од стране завода, заједница осигурања односно Југословенске заједнице осигурања и њихово пословање у целини, нарочито у погледу коришћења резерви сигурности, фондова и других прихода; разматра политику расподеле чистог прихода са гледишта обезбеђења правилног функционисања и развоја осигурања и политику расподеле средстава на личне дохотке службеника и радника и на фондове, са гледишта целисходног и економичног коришћења друштвених средстава.

Орган друштвеног надзора може позвати на седницу на којој разматра спровођење политике осигурања и пословања завода, заједница осигурања и Југословенске заједнице осигурања и представнике њихових органа управљања ради давања потребних обавештења.

На основу разматрања по ст. 1. и 2. овог члана орган друштвеног надзора може дати препоруке у погледу спровођења политике осигурања и употребе и трошења друштвених средстава.

Органи друштвеног управљања завода, заједница осигурања и Југословенске заједнице осигурања дужни су на својој првој седници расправљати о препорукама органа друштвеног надзора и извештати га о донетом закључку.

VI. КАЗНЕНЕ ОДРЕДБЕ

Члан 135.

Новчаном казном до 5.000.000 динара казниће се за привредни преступ завод, заједница осигурања односно Југословенска заједница осигурања:

1) ако средства резерви сигурности користи противно њиховој намени;

2) ако спроводи осигурања која нису одређена законом или закључком овлашћеног органа;

3) ако спроводи осигурања у којима се врши изравнање ризика, а да претходно са заједницом осигурања односно са Југословенском заједницом осигурања није уређено питање изравнања ризика.

За радњу из става 1. овог члана казниће се и одговорно лице у заводу, заједници осигурања односно Југословенској заједници осигурања новчаном казном до 50.000 динара.

Члан 136.

Новчаном казном до 1.000.000 динара казниће се за привредни преступ завод односно заједница осигурања:

1) ако наплаћује већу или мању функционалну премију осигурања од оне која је одређена за поједине врсте осигурања;

2) ако наплаћује режијски додатак изнад максималног износа одређеног тарифом.

За радњу из става 1. овог члана казниће се и одговорно лице у заводу односно заједници новчаном казном до 20.000 динара.

Члан 137.

Новчаном казном до 300.000 динара казниће се за прекршај:

1) завод, заједница осигурања односно Југословенска заједница осигурања, ако у свом пословању не примењује прописане јединствене књиговодствене и статистичке обрасце или ако надлежним органима не подноси извештаје и податке о свом пословању;

2) завод односно заједница осигурања, ако у прописаном року не плати режијски додатак, премију за изравнање ризика односно премију за реосигурање.

За радњу из ст. 1. и 2. овог члана казниће се за прекршај до 20.000 динара и одговорно лице у заводу, заједници осигурања односно Југословенској заједници осигурања.

VII. ПРЕЛАЗНЕ И ЗАВРШНЕ ОДРЕДБЕ

Члан 138.

Уколико нису у супротности са овим законом, остају на снази до доношења нових, важећа правила осигурања, тарифе премија, техничке основе и други прописи из области осигурања.

Члан 139.

Народни одбори дужни су основати заводе предвиђене овим законом, тако да почну са пословањем 1. јануара 1962. године.

До дана престанка са радом, Државни осигуравајући завод пословаће по важећим прописима, правилима, техничким основама и тарифама премија.

Члан 140.

Сва права и обавезе Државног осигуравајућег завода из основа осигурања преносе се на заводе.

Права и обавезе из уговора о реосигурању преузима Југословенска заједница осигурања.

Члан 141.

Основна средства Државног осигуравајућег завода прелазе без накнаде на заводе, заједнице осигурања и Југословенску заједницу осигурања.

Средства постојећих фондова, осим средстава резерве сигурности, преузимају новоосновани заводи, заједнице осигурања и Југословенска заједница осигурања.

Члан 142.

Средства постојећих резерви сигурности остварена до 31. децембра 1960. године преносе се у резерве сигурности за изравнање ризика Југословенске заједнице осигурања.

Средства резерви сигурности која ће се остварити у 1961. години преносе се на новоосноване заводе, као њихове резерве сигурности.

Из средстава из става 2 овог члана издваја се за пословне фондове завода износ који одговара једној десетини исплаћених личних и материјалних расхода утврђених завршним рачуном Државног осигуравајућег завода за 1960. годину.

Средства резерве сигурности и средства која се издвајају за пословне фондове завода распоређују

се на новоосноване заводе према њиховом учешћу у укупном износу премија Државног осигуравајућег завода на дан 31. децембра 1961. године.

Од средстава издвојених за пословне фондове новооснованих завода, заводи су дужни уплатити једну десетину за пословне фондове заједница осигурања, а заједнице осигурања дужне су од износа који на њих отпадне уплатити једну десетину за пословни фонд Југословенске заједнице осигурања.

Члан 143.

Ближе прописе о ликвидацији Државног осигуравајућег завода, о преузимању његових права и обавеза и о преношењу његових основних и обртних средстава и средстава фондова, као и ближе прописе о поступку оснивања завода и заједница осигурања, доноси Савезно извршно веће.

Прописом из става 1. овог члана одредиће се органи и поступак за решавање спорних питања која настану у вези са преношењем основних и обртних средстава и средстава фондова на заводе.

Члан 144.

Награђивање службеника и радника Државног осигуравајућег завода вршиће се до 31. децембра 1961. године по досадашњим прописима.

У филијалама, дирекцијама и у Генералној дирекцији Државног осигуравајућег завода, где за то постоје могућности, могу се и пре 1. јануара 1962. године доносити правилници о расподели личних доходака и на основу њих одређивати лични доходи радника и службеника, у складу с прописима о радним односима и у границама средстава које одобри савезни Државни секретаријат за послове финансија.

Привредник из става 2. овог члана доноси радни колектив филијале, дирекције, односно Генералне дирекције или привремени савет радног колектива пословне јединице кога радни колектив изабере.

Члан 145.

Заводи, заједнице осигурања и Југословенска заједница осигурања дужни су у року од једне године од дана ступања на снагу овог закона донети своје статуте.

Избори и именовања за органе управљања у заводима, заједницама осигурања и Југословенској заједници осигурања извршиће се по одредбама овог закона најдоцније до 31. децембра 1961. године.

Ближе прописе о спровођењу избора односно именовања за прве органе управљања донеће Савезно извршно веће или орган који оно одреди.

Члан 146.

Даном 31. децембра 1961. године престају да важе:

1) Уредба о организацији и пословању Државног осигуравајућег завода („Службени лист ФНРЈ”, бр. 24/47);

2) Одлука о органима управљања Државног осигуравајућег завода („Службени лист ФНРЈ”, бр. 49/57);

3) Одлука о расподели прихода осигуравајућих завода („Службени лист ФНРЈ”, бр. 15/58);

4) други прописи који су у супротности са одредбама овог закона.

Члан 147.

Овај закон ступа на снагу осмог дана по објављивању у „Службеном листу ФНРЈ”.

462.

На основу тачке 2. главе XXI Савезног друштвеног плана за 1961. годину, Савезно извршно веће доноси

УРЕДБУ

О КРЕДИТНИМ ПОСЛОВИМА СА ИНОСТРАНСТВОМ

I. Опште одредбе

Члан 1.

Кредитни послови са иностранством врше се по одредбама ове уредбе.

Члан 2.

Под кредитним пословима са иностранством у смислу ове уредбе подразумевају се:

1) закључивање са иностраним правним и физичким лицима уговора о узимању и давању zajmova у циљу финансирања увоза и извоза робе и вршења услуга, као и закључивање уговора о финансијским зајмовима уопште;

2) увоз и извоз робе, вршење услуга и извођење инвестиционих радова у иностранству — на кредит;

3) закључивање уговора о осигурању и рефинансирању комерцијалних кредита у вези са потраживањима иностраних и домаћих испоручилаца.

Члан 3.

Народна банка и специјализоване банке могу вршити све врсте кредитних послова из члана 2. ове уредбе.

Привредне организације могу вршити кредитне послове из члана 2. ове уредбе који су у вези са предметом њиховог пословања.

Члан 4.

Уговоре о зајмовима и кредитима које Савезно извршно веће закључи са иностраним правним лицима, извршавају банке односно привредне организације које за то одреди Савезно извршно веће или орган који оно овласти.

Члан 5.

Годишњи оквири у којима се могу вршити задживања у иностранству, односно у којима се могу кредитирати корисници у иностранству, утврђују се савезним друштвеним планом (биланс плаћања) и општим кредитним билансом за односну годину.

Кредитни послови с иностранством по којима се задужење односно кредитирање остварује и у наредним годинама, могу се закључивати у оквирима које за односне године привремено утврђује Савезно извршно веће у складу са перспективним планом привредног развоја земље.

Члан 6.

Народна банка, у сагласности са савезним Државним секретаријатом за послове финансија и са председником Комитета за спољну трговину, прописује услове за закључивање кредитних послова са иностранством, испод којих се не може ићи, ако ти услови нису прописани овом уредбом.

Члан 7.

Привредне организације слободно приступају преговорима за закључивање кредитних послова са иностранством у границама важећих прописа, осим у случајевима из члана 8. ове уредбе.

Члан 8.

Привредне организације могу приступити преговорима за закључење кредитних послова с иностранством за које ће бити потребна гаранција домаће банке, односно који се неће финансирати искључиво из расположивих средстава њиховог пословног фонда, само уз претходну сагласност Народне банке односно специјализоване банке преко које се посао врши.

Претходна сагласност банке потребна је и кад се ради о пословима извоза на кредит са роком дужим од једне године и у случају финансирања посла искључиво из расположивих средстава пословног фонда привредне организације.

Члан 9.

Кад Народна банка и специјализоване банке, у смислу члана 8. ове уредбе, дају сагласност за закључење кредитних послова с иностранством односно гаранцију по овим пословима, дужне су:

1) старати се о томе да се не прекораче утврђени оквири (члан 5);

2) придржавати се услова прописаних на основу члана 6. ове уредбе, као и других услова које буде прописао савезни Државни секретаријат за послове финансија, у споразуму са председником Комитета за спољну трговину;

3) ценити ликвидност привредне организације и могућност отплаћивања иностраних зајмова односно кредита о уговореним роковима.

Кад специјализоване банке дају сагласност за закључење кредитних послова са иностранством, дужне су придржавати се и упутстава која издаје Народна банка, у сагласности са савезним Државним секретаријатом за послове финансија.

Члан 10.

Кад је овом уредбом прописано да се кредитни посао са иностранством закључује у сагласности са Народном банком или са специјализованом банком (члан 8), банка ће дати сагласност односно гаранцију првенствено ако се кредитним послом:

1) остварују задаци Општег инвестиционог фонда постављени друштвеним планом привредног развоја;

2) обезбеђује, у случају посла увоза на кредит, враћање кредита у девизним средствима оствареним коришћењем тог кредита (девизно самофинансирање) или повећање извоза односно смањење увоза;

3) обезбеђује рентабилнији извоз који се остварује коришћењем иностраног кредита, или рентабилнији извоз уопште (извоз без премије или са смањењем премијом, ако постоји премија за извоз, и сл.).

Члан 11.

Уговор о увозу односно извозу опреме на кредит, за чије закључење је потребна сагласност из члана 8. ове уредбе, мора да садржи клаузулу да ступа на снагу кад га одобри надлежна специјализована банка.

Савезни Државни секретаријат за послове финансија, у споразуму са председником Комитета за спољну трговину, може ослободити привредну организацију од обавезе из става 1. овог члана.

Члан 12.

Привредне организације дужне су закључене кредитне послове из члана 2. ове уредбе пријавити Народној банци односно специјализованој банци преко које се они врше.

Специјализоване банке дужне су о пословима који су им пријављени у смислу става 1. овог члана, као и о кредитним пословима из члана 2. ове уредбе које саме закључе, поднети Народној банци извештај.

Начин и рок подношења пријава и извештаја Народној банци по ст. 1. и 2. овог члана, одређује Народна банка.

Члан 13.

Садржина захтева привредне организације за добивање сагласности за закључивање кредитног посла, и садржина уговора, пријаве и односне документације, сматрају се пословном тајном.

II. Кредитни послови по увозу

Члан 14.

За опрему која се увози коришћењем иностраних зајмова и кредита за које специјализована банка даје гаранцију, инвеститори су дужни положити динарску противувредност опреме приликом плаћања аванса и међуплаћања уговорених са иностраним испоручиоцима опреме и у висини тих плаћања, а остатак приликом увоза опреме.

Кад банка даје гаранцију за кредитне послове с иностранством, може тражити да привредна организација положи, поред динарске противувредности из става 1. овог члана и посебан депозит.

Одредбе овог члана неће се примењивати на увоз опреме која се набавља коришћењем иностраних зајмова и кредита, а која служи домаћим привредним организацијама за извођење инвестиционих радова у иностранству.

Члан 15.

Специјализоване банке могу, кад то нађу за потребно, приликом давања гаранције за кредитне послове по увозу опреме, захтевати од корисника иностраног зајма односно кредита да динарску противувредност положи у целини при закључењу уговора о зајму односно кредиту.

Члан 16.

Ако инвеститори нису у могућности да из сопствених или других извора обезбеде, делимично или у целини, динарску противувредност по члану 14. ове уредбе, специјализоване банке могу таквим инвеститорима дати посебан кредит са роком враћања који не може бити дужи од рока враћања закљученог иностраног зајма односно кредита.

Кредите из става 1. овог члана специјализоване банке даваће из својих расположивих средстава и из посебних средстава која се образују на бази вредности опреме која се увози по иностраном зајму односно кредиту, а за коју специјализована банка даје кредит.

Специјализоване банке могу кредите из ст. 1. и 2. овог члана давати само ако се кредитним послом постиже који од циљева предвиђених у члану 10. тач. 1. до 3. ове уредбе, и то за намене и до износа које одреди Савезно извршно веће.

Члан 17.

За репродукциони материјал и робу широке потрошње који се увозе коришћењем иностраних кредита, привредне организације дужне су приликом закључивања кредитних послова са иностранством односно приликом добивања сагласности банке, кад је сагласност прописана овом уредбом, положити динарску противувредност у висини вредности робе.

У изузетним случајевима може Народна банка односно специјализована банка када она даје сагласност за закључење кредитног посла, одобрити привредној организацији одлагање полагања динарске противувредности, али најдоцније до третиња увоза робе.

Члан 18.

За робу која се увози коришћењем иностраних зајмова и кредита у циљу дораде или прераде ради извоза, или у циљу поновног извоза исте робе или друге у замену, као и за репродукциони материјал и делове за уграђивање у бродове и друга комплетна постројења која се извозе на кредит, специјализоване банке могу, у сагласности са Комитетом за спољну трговину, давати посебне кредите за полагање динарске противувредности по одредбама ове уредбе. Комитет за спољну трговину даваће сагласност у смислу овога става на предлог Народне банке.

Кредите из става 1. овог члана даваће специјализоване банке на терет посебних средстава која се образују на бази вредности робе односно репродукционог материјала и делова који се увозе по иностраном зајму односно кредиту.

Члан 19.

Банка може са привредном организацијом за динарска средства положена у смислу чл. 14, 15. и 17. ове уредбе уговорити камату до висине коју наплаћује Народна банка по кредитима за обртна средства.

На динарска средства положена из посебног кредита добивеног у смислу чл. 16. и 18. ове уредбе, банка може са привредном организацијом уговорити камату до висине камате по којој се односни посебни кредит користи.

Члан 20.

Специјализоване банке могу из динарских средстава положених у смислу чл. 14, 15. и 17. ове уредбе одобравати кредите у складу са општим кредитним билансом и мерама за спровођење кредитне политике.

Члан 21.

Специјализоване банке могу, по одобрењу Савезног извршног већа, давати инвеститорима сагласност за закључивање зајмова и кредита у иностранству у износу већим од вредности увезене опреме потребне за објекат ради чије се изградње закључује зајам односно кредит, ако се ради о значајним инвестицијама предвиђеним у савезном друштвеном плану и ако инвеститор коришћењем тога објекта и својим средствима обезбеђује враћање зајма односно кредита. Из вишка зајма односно кредита инвеститор може набавити другу робу чији је увоз у складу са друштвеним планом привредног развитка земље, с тим да се и динарска противувредност добивена продајом те робе у земљи, употреби за финансирање изградње објекта ради кога је зајам односно кредит узет, као и за обртна средства која ће се користити за привредну делатност изграђеног објекта.

Специјализоване банке могу у случају из става 1. овог члана, по одобрењу Савезног извршног већа, давати кредите за исплату аванса, за међуплаћања, за плаћање царине и анuitета који доспевају после изградње објекта, за време док инвеститор не може ова плаћања да врши из сопствених средстава.

III. Кредитни послови по извозу

Члан 22.

Кредитне послове по извозу робе и вршењу услуга и по пословима извођења инвестиционих радова у иностранству привредне организације могу вршити расположивим средствима свог пословног фонда, средствима која им у ту сврху стави на располагање Југословенска банка за спољну трговину, или делимично расположивим средствима свог пословног фонда а делимично средствима добивеним од Југословенске банке за спољну трговину, од привредних организација овлашћених за вршење послова међународног трговинског посредовања односно из других извора.

Ако привредна организација врши кредитне послове из става 1. овог члана средствима која јој стави на располагање Југословенска банка за спољну трговину, дужна је у финансирању тих послова учествовати својим средствима у случајевима и у висини које својим прописом одреди Савезно извршно веће.

Члан 23.

Југословенска банка за спољну трговину обезбеђује средства за финансирање извоза робе, вршења услуга и извођења инвестиционих радова на кредит из следећих извора:

1) из средстава која се за ту сврху предвиде у општем кредитном билансу и из других средстава у оквиру савезног друштвеног плана која буду за ту сврху додељена Југословенској банци за спољну трговину;

2) из средстава која Југословенска банка за спољну трговину прибави из других извора у земљи или у иностранству;

3) из средстава остварених наплатом доспелих анuitета по раније одобреним пословима извоза на кредит (револвирање средстава).

Члан 24.

Привредна организација која врши послове извоза на кредит дужна је страна средства плаћања унети у земљу у року који је са иностраним саговорачем утврђен као рок отплате кредита.

Народна банка односно специјализована банка преко које се врши посао извоза на кредит, може у оправданим случајевима на захтев привредне организације, продужити рок за уношење у земљу страних средстава плаћања из става 1. овог члана.

Члан 25.

Послови извоза опреме и извођења инвестиционих радова у иностранству на кредит, по правилу, закључују се са иностраним саговорачима са роком враћања до 5 година, а послови извоза других врста робе и вршења услуга на кредит по правилу, са роком враћања до једне године.

Југословенска банка за спољну трговину може у оправданим случајевима, а у складу са условима прописаним на основу члана 6. и условима из члана 10. став 1. тачка 3. ове уредбе, финансирати и оне послове извоза на кредит из става 1. овог члана који се закључују са роковима дужим од рокова наведених у том ставу.

Члан 26.

Југословенска банка за спољну трговину одобраваће кредите за финансирање послова извоза на кредит из члана 25. ове уредбе по каматним стопама које одређује управни одбор банке у оквиру важећих прописа

Члан 27.

При одлучивању у смислу члана 25. став 2. ове уредбе, о финансирању послова извоза на кредит са роковима дужим од рокова наведених у члану 25. став 1. ове уредбе, као и при утврђивању каматних стопа које ће се примењивати на финансирање послова извоза на кредит (члан 26), Југословенска банка за спољну трговину придржаваће се инструкција које даје савезни Државни секретаријат за послове финансија, у споразуму са председником Комитета за спољну трговину.

IV. Казнене одредбе

Члан 28.

Новчаном казном од 50.000 до 1.000.000 динара казниће се за девизни прекршај привредна организација:

1) ако приступи преговорима за закључење кредитних послова са иностранством без претходне сагласности (члан 8);

2) ако уговор о кредитном послу са иностранством за увоз односно извоз опреме закључи без уношења клаузуле из члана 11. став 1. ове уредбе, осим ако је од уношења те клаузуле ослобођена по члану 11. став 2. ове уредбе;

3) ако кредитни посао с иностранством не пријави у року који одреди Народна банка (члан 12. став 3);

4) ако страна средства плаћања остварена извозом робе на кредит не унесе у земљу у року уговореном за отплаћивање кредита (члан 24. став 1) односно у продуженом року (члан 24. став 2).

За радњу из става 1. овог члана казниће се за прекршај и одговорно лице у привредној организацији новчаном казном до 100.000 динара.

Члан 29.

Новчаном казном од 50.000 до 1.000.000 динара казниће се за девизни прекршај специјализована банка:

1) ако се приликом давања сагласности за закључење кредитног посла са иностранством не придржава услова из члана 9. став 1. тачка 2. ове уредбе;

2) ако се приликом давања сагласности за закључење кредитног посла са иностранством не придржава упутства Народне банке (члан 9. став 2);

3) ако даје кредите противно намени и преко износа које одреди Савезно извршно веће (члан 16. став 3).

За радњу из става 1. овог члана казниће се за прекршај и одговорно лице у специјализованој банци новчаном казном до 100.000 динара.

Члан 30.

Административно-казнени поступак за девизне прекршаје из чл. 28. и 29. ове уредбе води и решења у првом степену доноси Девизни инспекторат. По жалби против решења Девизног инспектората решава савезни Државни секретаријат за послове финансија.

Члан 31.

Износи новчаних казни за прекршаје из ове уредбе наплаћују се у корист савезног буџета.

V. Завршне одредбе

Члан 32.

Даном ступања на снагу ове уредбе престају да важе:

1) чл. 17. и 57. став 1. тачка 3. Уредбе о девизном пословању („Службени лист ФНРЈ“, бр. 2/61);

2) Решење о претходном пријављивању послова којима се заснивају обавезе према иностранству, и о достављању података о дуговањима у иностранству („Службени лист ФНРЈ“, бр. 28/53);

3) Наредба о регулисању кредитних послова извоза робе и услуга („Службени лист ФНРЈ“, бр. 37/60);

4) Одлука о начину регулисања обавезе домаћих привредних предузећа према Народној банци по зајмовима у иностранству за набавку опреме, Р. п. бр. 78 од 3. марта 1956. године;

5) одредбе Одлуке о начину и условима обезбеђења страних средстава плаћања за финансирање инвестиција („Службени лист ФНРЈ“, бр. 31/56, 31/59 и 25/60) које су у супротности са овом уредбом.

Члан 33.

Ближе прописе за спровођење ове уредбе доноси по потреби, савезни Државни секретаријат за послове финансија.

Члан 34.

Ова уредба ступа на снагу даном објављивања у „Службеном листу ФНРЈ“.

Савезно извршно веће

Р.п. бр. 195

27. јуна 1961. године
Београд

Председник Републике,
Јосип Броз Тито, с. р.

463.

На основу члана 52. Закона о државној управи („Службени лист ФНРЈ“, бр. 13/56 и 44/57), Савезно извршно веће доноси

УРЕДБУ

О ЗАВОДУ ЗА ТЕХНИЧКУ ПОМОЋ

Члан 1.

Управа за техничку помоћ, основана по члану 5. Уредбе о оснивању и укидању одређених савезних органа управе („Службени лист ФНРЈ“, бр. 45/57, 6/58 и 15/58), наставља са радом као управна установа под називом Завод за техничку помоћ (у даљем тексту: Завод).

Седиште Завода је у Београду.

Члан 2.

Завод има својство правног лица.

Члан 3.

Задатак Завода је да: истражује и проучава услове и облике техничке помоћи и сарадње наше земље са иностранством, као и да организује извршавање међународних споразума из области техничке сарадње, стара се, прати и усклађује коришћење и пружање техничке помоћи, ако ту помоћ или сарадњу остварују други органи, установе и организације.

Члан 4.

У остваривању својих задатака Завод нарочито: 1) прикупља податке и проучава потребе, могућности и облике техничке помоћи и сарадње наше земље са иностранством;

2) предлаже прописе и мере из области техничке сарадње, у циљу развијања те сарадње;

3) припрема потребне материјале и учествује у изради предлога и нацрта споразума које наша држава закључује са другим државама у области техничке сарадње;

4) непосредно, по потреби, а на основу овлашћења надлежних органа, уговара посебне видове сарадње или видове помоћи са органима, установама и организацијама у земљи и иностранству којима је поверено старање или спровођење уговора о техничкој помоћи и сарадњи;

5) у сарадњи са републичким органима за техничку помоћ и одговарајућим привредним коморама, удружењима и организацијама, саставља програме техничке помоћи, одабира кадрове који се шаљу на стручно усавршавање у иностранство и расподељује средства намењена за ту сврху;

6) извршава утврђене програме у погледу намене, рокова и реализације техничке помоћи и у том циљу сарађује са даваоцима и корисницима те помоћи;

7) организује у земљи и иностранству курсове, семинаре, школе и центре за припрему и обуку кадрова, као и техничке и друге сервисе у циљу извршења међународних споразума о техничкој сарадњи;

8) прати остваривање програма техничке сарадње и води евиденцију о извршавању и коришћењу тих програма;

9) врши и све друге послове у вези са извршавањем и коришћењем техничке помоћи који нису стављени у делокруг другог органа, установе или организације, као и оне послове које му у овој области повере надлежни органи.

Члан 5.

Завод је овлашћен да од свих органа, установа и организација тржи мишљење и податке потребне за извршење својих послова предвиђених у члану 4. ове уредбе.

Завод је дужан да органима, установама и организацијама који састављају програме коришћења или давања техничке помоћи за поједине пране и службе, даје обавештења о могућностима и вима коришћења односно давања техничке помоћи.

Члан 6.

Завод је овлашћен да ступа у непосредне односе са иностраним организацијама и другим представницима иностраних давалаца односно примаца техничке помоћи, у циљу извршавања закључених споразума о техничкој помоћи.

Члан 7.

У циљу извршења међународних споразума о техничкој помоћи и сарадњи, Завод може образовати посебне комисије којима се поверава извршење одређених послова из делокруга Завода.

Члан 8.

Заводом управљају савет и директор.

Члан 9.

Савет Завода спроводи смернице Савезног извршног већа у области техничке помоћи.

Савет Завода доноси правилник о организацију и раду Завода, утврђује план и програм рада Завода, саставља предлог предрачуна прихода и расхода Завода, оснива комисије из члана 7. ове уредбе и именује њене чланове, поставља руководиоце службенике Завода и одлучује о свим важнијим питањима у вези са извршавањем међународ-

них споразума у области техничке помоћи и сарадње са иностранством.

Члан 10.

Савет Завода има најмање 15 чланова.

Републичка извршна већа делегирају у савет по једног члана, а председника и остале чланове савета именује Савезно извршно веће из редова представника заинтересованих органа и организација.

Директор Завода је по свом положају члан савета.

Члан 11.

Директор представља Завод, непосредно руководи његовим радом и спроводи закључке савета у складу са важећим прописима.

Директора поставља Савезно извршно веће.

Директор може имати једног или више помоћника.

Члан 12.

Завод има свој правилник о организацији и раду. Правилником се утврђују: унутрашња организација, број и распоред радних места, начин рада савета и друга питања у вези са радом Завода.

Правилник Завода потврђује Савезно извршно веће.

Члан 13.

Надзор над законитošћу рада Завода врши Савезно извршно веће односно орган који оно одреди.

Члан 14.

Ова уредба ступа на снагу даном објављивања у „Службеном листу ФНРЈ“.

Савезно извршно веће

Р.п. бр. 194

27. јуна 1961. године
Београд

Председник Републике,
Јосип Броз Тито, с. р.

464.

На основу тачке 1. Одлуке о овлашћењу Савезног извршног већа за доношење прописа о коришћењу друштвених средстава за путничке аутомобиле („Службени лист ФНРЈ“, бр. 23/61), Савезно извршно веће доноси

УРЕДБУ

О КОРИШЋЕЊУ ДРУШТВЕНИХ СРЕДСТАВА ЗА ПУТНИЧКЕ АУТОМОБИЛЕ

Члан 1.

Државни органи, установе, привредне и друге самоуправне организације (у даљем тексту: корисници друштвених средстава) могу користити друштвена средства за куповину, одржавање и употребу путничких аутомобила на начин и под условима одређеним овом уредбом.

Члан 2.

Корисници друштвених средстава могу употребљавати путничке аутомобиле у друштвеној својини за вршење службених послова из свог делокруга

односно послова своје делатности (у даљем тексту: службени послови).

Путнички аутомобили у друштвеној својини могу се употребљавати само за вршење оних службених послова који се, с обзиром на њихов значај, природу или хитност, не могу успешно извршити средствима јавног саобраћаја, или који се могу економичније извршити путничким аутомобилом.

Члан 3.

Корисници друштвених средстава својим актом одређиће, у складу са одредбама ове уредбе, службене послове из свог делокруга односно послове своје делатности за чије се вршење могу употребљавати путнички аутомобили у друштвеној својини.

Акт из става 1. овог члана државни органи дојосе у сагласности са одговарајућим органом управе надлежним за послове опште управе, а за народни одбор и његове органе акт доноси народни одбор на седницама оба већа или по његовом овлашћењу савет надлежан за послове опште управе.

У установама, привредним и другим самоуправним организацијама акт из става 1. овог члана доноси њихов највиши орган управљања. Овај акт је саставни део правилника о расподели личних доходака радника.

Члан 4.

Путнички аутомобили у друштвеној својини могу се употребљавати за вршење службених послова само на основу налога издатог од службеног лица које овласти корисник друштвених средстава.

Члан 5.

Државни органи могу, под условима из ове уредбе, имати и употребљавати путничке аутомобиле за вршење оних службених послова из свог делокруга који се, с обзиром на њихов значај и услове под којима се врше, не могу успешно извршити средствима редовног јавног саобраћаја, а тако су чести да захтевају стално и пуно коришћење једног или више путничких аутомобила, а нарочито:

- 1) за вршење истраживачких радова на терену и радова на премеру земљишта;
- 2) за обезбеђење сигурности саобраћаја;
- 3) за вршење послова јавне безбедности;
- 4) за вршење контроле и надзора над извршењем прописа и мера на подручју на коме није дозвољено развијен јавни саобраћај.

Надлежно извршно веће односно народни одбор одређује који државни органи могу имати и употребљавати путнички аутомобил за службене послове из става 1. овог члана.

Путнички аутомобили који служе за потребе из тач. 1. до 4. става 1. овог члана или за друге специјалне потребе службе, не могу се употребљавати за друге сврхе.

Члан 6.

Извршна већа и органи које она одреде могу имати и употребљавати путничке аутомобиле у друштвеној својини и за потребе државних, парламентарних и других делегација, као и иностраних државних, политичких и других функционера кад они долазе у земљу као гости народних скупштина, извршних већа, других државних органа или појединих државних функционера.

Члан 7.

Државни органи могу путничке аутомобиле у друштвеној својини, са возачем, ставити на располагање одређеним државним и другим високим

функционерима које одреди надлежно извршно веће

Ови функционери могу употребљавати путничке аутомобиле за вршење послова своје функције, према потреби.

У Државном секретаријату за послове народне одбране и у јединицама и установама Југословенске народне армије државни секретар за послове народне одбране одређује војне старешине којима се у смислу става 1. овог члана ставља на располагање путнички аутомобил у друштвеној својини, са возачем.

За употребу ових аутомобила не важи одредба члана 4. ове уредбе.

Члан 8.

Трошкове одржавања и употребе путничких аутомобила у друштвеној својини сносе они корисници друштвених средстава за чији се рачун врше службени послови.

Члан 9.

У државним органима, установама, привредним и другим самоуправним организацијама могу се утврдити функције односно радна места на којима је за успешно вршење службених послова у месту неопходна употреба путничког аутомобила.

Лица која се налазе на функцијама односно радним местима из става 1. овог члана имају право на накнаду трошкова употребе путничког аутомобила до одређене километраже, за вршење службених послова у месту.

Функције односно радна места из става 1. овог члана одређује у државним органима надлежно извршно веће односно народни одбор, а у установама, привредним и другим самоуправним организацијама — њихов највиши орган управљања. Ови органи одређују и километражу потребну за успешно вршење службених послова у месту.

Члан 10.

Износ накнаде лицима из члана 9. ове уредбе утврђује се према километражи која им је одређена као потребна за успешно вршење службених послова у месту и према просечним трошковима употребе аутомобила у личној својини по једном километру, у оквиру највишег износа одређеног по одредбама ове уредбе. Трошкове за употребу аутомобила за вршење службених послова у месту сносе сама ова лица.

Накнаду из става 1. овог члана исплаћује корисник друштвених средстава код кога ова лица врше службене послове односно функције.

Право на накнаду за употребу аутомобила до одређене километраже имају и функционери из члана 7. ове уредбе кад употребљавају путнички аутомобил у личној својини за вршење службених послова у месту.

Члан 11.

Лица из члана 9. ове уредбе, кад за вршење службених послова у месту употребљавају путнички аутомобил у друштвеној својини који служи за вршење службених послова из делокруга односно делатности органа, установе или организације, плаћају трошкове употребе овог аутомобила одређене на основу стварних трошкова по километру, узимајући у обзир и трошкове возача и амортизацију аутомобила.

Члан 12.

Актом корисника друштвених средстава из члана 3. став 1. ове уредбе одређује се и начин вођења евиденције о употреби путничког аутомобила у дру-

штвеној својини. Ова евиденција садржи нарочито податке о лицима која употребљавају аутомобил, службене послове за које се аутомобил употребљава, правац пута и километражу, време употребе, као и износ трошкова.

Члан 13.

У циљу економичнијег коришћења друштвених средстава, државни органи, установе, привредне и друге самоуправне организације могу користити ова средства за полагање новчаног износа код банке за куповину путничких аутомобила у личну својину од стране лица из чл. 7. и 9. ове уредбе, до износа који је зајмотражилац дужан да положи банци у готовом новцу.

Зајмотражилац је дужан овај износ вратити по истеку рока за исплату кредита банци.

Члан 14.

Корисници друштвених средстава могу продати на кредит лицима из чл. 7. и 9. ове уредбе оне путничке аутомобиле у друштвеној својини који се налазе код корисника друштвених средстава на дан ступања на снагу ове уредбе, ако им ови аутомобили нису потребни за вршење службених послова из чл. 2, 5, 6. и 7. ове уредбе.

Члан 15.

Рок и гаранције за враћање кредита из чл. 13. и 14. ове уредбе, као и други односи који проистичу из кредитирања, одређују се уговором између корисника друштвених средстава и лица којима се даје кредит.

У установама, привредним и другим самоуправним организацијама о коришћењу друштвених средстава за полагање готовине по члану 13. ове уредбе односно о продаји путничких аутомобила у друштвеној својини на кредит лицима из члана 9. ове уредбе, одлучује њихов највиши орган управљања.

Члан 16.

Привредне организације и установе могу за полагање новчаног износа за куповину путничког аутомобила на кредит од стране лица из члана 9. ове уредбе користити средства својих фондова, осим средстава резервног фонда и средстава намењених за амортизацију.

Накнаду трошкова употребе путничког аутомобила лицима из члана 9. ове уредбе, привредне организације и установе које послују по прописима који важе за привредне организације, исплаћују из дела свог чистог прихода за личне дохотке радника.

Члан 17.

Накнада трошкова употребе путничког аутомобила коју примају лица из чл. 7. и 9. ове уредбе за вршење службених послова, не сматра се личним дохотком.

Члан 18.

Одредбе ове уредбе не односе се на коришћење друштвених средстава за куповину, одржавање и употребу путничких аутомобила у друштвеној својини који служе за потребе народних скупштина или се стављају на располагање њиховим функционерима.

Члан 19.

Овлашћује се Државни секретаријат за послове народне одбране да, у складу са начелима ове уредбе, донесе прописе о коришћењу друштвених средстава за путничке аутомобиле у Југословенској народној армији и у органима народне одбране.

Члан 20.

Овлашћује се савезни Државни секретаријат за унутрашње послове да, у складу са начелима ове

уредбе, донесе прописе о коришћењу друштвених средстава за путничке аутомобиле у органима и службама унутрашњих послова.

Члан 21.

Овлашћује се Државни секретаријат за иностране послове да, у складу с начелима ове уредбе, донесе прописе о коришћењу друштвених средстава за путничке аутомобиле у дипломатским и конзуларним представништвима Југославије у иностранству.

Члан 22.

Савезни Државни секретаријат за послове финансија донеће ближе прописе о коришћењу друштвених средстава за полагање новчаног износа за куповину путничких аутомобила у личну својину на кредит од стране лица из чл. 7. и 9. ове уредбе и о продаји на кредит тим лицима путничких аутомобила у друштвеној својини (члан 14), о начину, условима и гаранцијама за враћање ових кредита, као и о томе која друштвена средства могу користити државни органи и самоуправне организације, осим привредних организација и установа, за куповину, одржавање и употребу путничких аутомобила за вршење службених послова из свог делокруга.

Секретаријат Савезног извршног већа за општу управу донеће, у сагласности са савезним Државним секретаријатом за послове финансија, ближе прописе о највишем износу просечних трошкова употребе путничких аутомобила у личној својини према коме се одређује износ накнаде трошкова за употребу путничког аутомобила за вршење службених послова у месту лицима из чл. 7. и 9. ове уредбе. Овај износ просечних трошкова одређује се према стварним трошковима употребе аутомобила, без возача, укључујући ту и амортизацију аутомобила.

Члан 23.

Корисници друштвених средстава дужни су своје пословање у вези са коришћењем ових средстава за куповину, одржавање и употребу путничких аутомобила саобразити одредбама ове уредбе најдоцније до 31. децембра 1961. године.

Члан 24.

Секретаријат Савезног извршног већа за општу управу стараће се о спровођењу ове уредбе и може, по потреби, доносити ближе прописе за њено извршење.

Члан 25.

Даном ступања на снагу ове уредбе престаје да важи Уредба о коришћењу друштвених средстава за путничке аутомобиле („Службени лист ФНРЈ”, бр. 14/58 и 52/59), као и сви прописи донети на основу те уредбе.

Лица која су по члану 2. тач. 2. и 3. Уредбе о коришћењу друштвених средстава за путничке аутомобиле („Службени лист ФНРЈ”, бр. 14/58 и 52/59) имала право на употребу путничких аутомобила у друштвеној својини уз паушалну накнаду, могу до 31. децембра 1961. године остваривати ово право по досадашњим прописима.

Члан 26.

Ова уредба ступа на снагу осмог дана по објављивању у „Службеном листу ФНРЈ”, а примењиваће се од 1. августа 1961. године.

Савезно извршно веће

Р.п. бр. 193
27. јуна 1961. године
Београд

Председник Републике,
Јосип Броз Тито, с. р.

465.

На основу одељка II Одлуке о потврди уредаба Савезног извршног већа и о даљем раду на припреми закона о привредном систему („Службени лист ФНРЈ“, бр. 8/54), Савезно извршно веће доноси

УРЕДБУ

О ИЗМЕНИ УРЕДБЕ О ТРГОВИНСКОЈ ДЕЛАТНОСТИ И ТРГОВИНСКИМ ПРЕДУЗЕЋИМА И РАДЊАМА

Члан 1.

У Уредби о трговинској делатности и трговинским предузећима и радњама („Службени лист ФНРЈ“, бр. 49/59, 9/60, 19/60 и 13/61) члан 67. мења се и гласи:

„Привредним организацијама је забрањено међусобно споразумевање о ценама на унутрашњем тржишту, о условима куповине и продаје који су од утицаја на те цене, о подели тржишта и о другим условима и облицима пословања, ако ти споразуми доводе до монополистичког положаја на тржишту.

Неће се сматрати споразумом који доводи до монополистичког положаја на тржишту у смислу става 1. овог члана, споразум који доприноси снижењу цена, спречавању повишења цена, стабилизацији тржишта или бољој организацији промета робе, или споразум постигнут према посебним савезним прописима.

Одредба става 2. овог члана односи се и на споразуме постигнуте у оквиру пословног удружења, на споразуме садржане у уговорима о пословно-техничкој сарадњи и на споразуме постигнуте на основу тих уговора.

Ако надлежни орган тржишне инспекције утврди постојање споразума из става 1. овог члана, поред других мера за које је овлашћен важећим прописима, поднеће пријаву за поништај таквог споразума и донеће решење којим ће привремено обуставити извршење тог споразума до одлуке суда.

Поништај споразума врши се по одредбама Закона о удруживању и пословној сарадњи у привреди („Службени лист ФНРЈ“, бр. 28/60 и 16/61) које се односе на поништај уговора о оснивању пословног удружења односно уговора о пословно-техничкој сарадњи.“

Члан 2.

Ова уредба ступа на снагу осмог дана по објављивању у „Службеном листу ФНРЈ“.

Савезно извршно веће

Р.п. бр. 180
27. јуна 1961. године
Београд

Председник Републике,
Јосип Броз Тито, с. р.

466.

На основу тачке 2. главе XXI Савезног друштвеног плана за 1961. годину, Савезно извршно веће доноси

УРЕДБУ

О ИЗМЕНИ И ДОПУНИ УРЕДБЕ О СРЕДСТВИМА КОЈА СЕ РАДИ ФИНАНСИРАЊА ИНВЕСТИЦИЈА ЗА ТУРИЗАМ УНОСЕ У ДРУШТВЕНЕ ИНВЕСТИЦИОНЕ ФОНДОВЕ И ФОНДОВЕ УГОСТИТЕЉСКИХ ПРИВРЕДНИХ ОРГАНИЗАЦИЈА

Члан 1.

У Уредби о средствима која се ради финансирања инвестиција за туризам уносе у друштвене

инвестиционе фондове и фондове угоститељских привредних организација („Службени лист ФНРЈ“, бр. 6/61) у члану 1. став 2. речи: „инвестиционим фондovima угоститељских привредних организација“ замењују се речима: „пословним фондovima угоститељских привредних организација“.

После става 2. додају се два нова става, који гласе:

„Угоститељска привредна организација може средства која добије по одредби става 2. овог члана, употребити само за изградњу инвестиционих објеката и набавку инвестиционе опреме.

Из средстава која према одредби става 2. овог члана припадају друштвеним инвестиционим фондovima народних република, народна република ће накнадити сезонским угоститељским предузећима и радњама вредност која одговара износу премија укинутих Одлуком о престанку важења Одлуке о давању премија сезонским пансионским угоститељским предузећима и радњама и прописа донетих на основу ње („Службени лист ФНРЈ“, бр. 20/61), а на вредност оствареног промета пансионских угоститељских услуга у посезони 1961. године.“

Члан 2.

Ова уредба ступа на снагу даном објављивања у „Службеном листу ФНРЈ“, а примењиваће се од 1. јула 1961. године.

Савезно извршно веће

Р.п. бр. 181
27. јуна 1961. године
Београд

Председник Републике,
Јосип Броз Тито, с. р.

467.

На основу одељка II Одлуке о потврди уредаба Савезног извршног већа и о даљем раду на припреми закона о привредном систему („Службени лист ФНРЈ“, бр. 8/54), у вези са чланом 3. Уредбе о порезу на промет („Службени лист ФНРЈ“, бр. 19/61), Савезно извршно веће доноси

УРЕДБУ

О ИЗМЕНАМА ТАРИФЕ ПОРЕЗА НА ПРОМЕТ

Члан 1.

У Тарифи пореза на промет („Службени лист ФНРЈ“, бр. 19/61) у делу II врше се следеће измене:

- 1) у тар. броју 49 стопа од „15%“ замењује се стопом од „10%“;
- 2) у тар. броју 50 стопа од „10%“ замењује се стопом од „15%“;
- 3) у тар. броју 53 у тачки 2. стопа од „23%“ замењује се стопом од „16%“.

Члан 2.

Ова уредба ступа на снагу даном објављивања у „Службеном листу ФНРЈ“.

Савезно извршно веће

Р.п. бр. 179
27. јуна 1961. године
Београд

Председник Републике,
Јосип Броз Тито, с. р.

468.

На основу члана 142. Општег закона о организацији здравствене службе („Службени лист ФНРЈ“, бр. 45/60), Савезно извршно веће доноси

О Д Л У К У

О ПРИМЕНИ ОДРЕДАБА ОПШТЕГ ЗАКОНА О ОРГАНИЗАЦИЈИ ЗДРАВСТВЕНЕ СЛУЖБЕ НА ВОЈНЕ ЗДРАВСТВЕНЕ УСТАНОВЕ И ЗДРАВСТВЕНЕ РАДНИКЕ У ЈУГОСЛОВЕНСКОЈ НАРОДНОЈ АРМИЈИ

1. На војне здравствене установе односно на здравствене раднике у Југословенској народној армији примењују се из Општег закона о организацији здравствене службе одредбе чл. 2, 4, 10, 13, 17, 19, 24, 26, 28, 29, 52, 74, 126. ст. 1. и 3, чл. 127, 128, 130. до 134. и 136.

2. Ова одлука ступа на снагу осмог дана по објављивању у „Службеном листу ФНРЈ“.

Р.п. бр. 189

27. јуна 1961. године
Београд

Савезно извршно веће

Секретар, Потпредседник,
Вељко Зековић, с. р. Родољуб Чолаковић, с. р.

469.

На основу одредаба става 1. тачке 5. и тачке 18. одељка II главе XVII Савезног друштвеног плана за 1961. годину и чл. 14. и 35. став 2. Закона о кредитним и другим банкарским пословима („Службени лист ФНРЈ“, бр. 10/61), у вези са чланом 2. став 1. Закона о Савезном фонду за научни рад („Службени лист ФНРЈ“, бр. 24/60), Савезно извршно веће доноси

О Д Л У К У

О НАЧИНУ УПОТРЕБЕ У 1961. ГОДИНИ СРЕДСТАВА ОПШТЕГ ИНВЕСТИЦИОНОГ ФОНДА ПРЕДВИЂЕНИХ ЗА ФИНАНСИРАЊЕ ИНВЕСТИЦИЈА У НАУЧНОИСТРАЖИВАЧКОЈ ДЕЛАТНОСТИ

1. Средства Општег инвестиционог фонда, предвиђена у одредби под 3 тачке 12. одељка II главе XVII Савезног друштвеног плана за 1961. годину у износу од 1.200 милиона динара за финансирање инвестиција у научноистраживачкој делатности, преносе се без обавезе враћања у Савезни фонд за научни рад.

2. Из средстава по тачки 1. ове одлуке, Савезни фонд за научни рад одобраваће, преко Југословенске инвестиционе банке, кредите за набавку опреме за научноистраживачки рад, под условима које одреди Управни одбор Савезног фонда за научни рад.

3. Ова одлука ступа на снагу даном објављивања у „Службеном листу ФНРЈ“.

Р.п. бр. 188

27. јуна 1961. године
Београд

Савезно извршно веће

Секретар, Потпредседник,
Вељко Зековић, с. р. Родољуб Чолаковић, с. р.

470.

На основу члана 17. Закона о кредитним и другим банкарским пословима („Службени лист ФНРЈ“, бр. 10/61) и одредаба тачке 18. одељка II главе XVII и тачке 4. одељка IV главе XVIII Савезног друштвеног плана за 1961. годину, Савезно извршно веће доноси

О Д Л У К У

О ОДОБРАВАЊУ КРЕДИТА ЗА ОБРТНА СРЕДСТВА У II ПОЛУГОБУ 1961. ГОДИНЕ

1. Народна банка одобраваће пословним банкама кредите за обртна средства ради остварења укупног обима и структуре производње и промета предвиђених у Савезном друштвеном плану за 1961. годину, и то:

1) Југословенској пољопривредној банци — до износа од 16,4 милијарди динара;

2) Југословенској банци за спољну трговину — до износа од 12,1 милијарди динара;

3) Југословенској инвестиционој банци — до износа од 10,0 милијарди динара;

4) комуналним банкама — до износа од 24,0 милијарде динара, и то: за област индустрије 14,0 милијарди динара, а за област унутрашње трговине 10,0 милијарди динара.

2. Народна банка одобраваће кредите комуналним банкама за давање потрошачких кредита становништву до износа од 15,0 милијарди динара.

3. Поред средстава из тачке 1. ове одлуке, банке могу у 1961. години за давање кредита за обртна средства користити и средства која ће прибавити путем наплате доспелих рата по већ одобреним кредитима из банкарских средстава.

4. Југословенска инвестициона банка и Југословенска пољопривредна банка одобраваће кредите за трајна обртна средства, и то:

1) Југословенска инвестициона банка: из средстава предвиђених у Општем инвестиционом фонду (тачка 2. под 2 одељка II главе XVII Савезног друштвеног плана за 1961. годину) — до износа од 23,0 милијарде динара, и из средстава која ће добити од Народне банке у смислу тачке 1. ове одлуке — до износа од 10,0 милијарди динара;

2) Југословенска пољопривредна банка: из средстава предвиђених у Општем инвестиционом фонду (тачка 2. под 2 одељка II главе XVII Савезног друштвеног плана за 1961. годину) — до износа од 5,0 милијарди динара.

Ако се из средстава предвиђених под 1 и 2 у ставу 1. ове тачке не могу покрити уговорене обавезе Општег инвестиционог фонда за финансирање трајних обртних средстава постојећих капацитета и капацитета који ће се пустити у погон до краја 1961. године, Народна банка може одобрити посебну краткорочну позајмицу, и то:

1) Југословенској инвестиционој банци — до износа од 10,0 милијарди динара;

2) Југословенској пољопривредној банци — до износа од 3,0 милијарде динара.

Кредити за трајна обртна средства одобраваће се првенствено оним зајмотражиоцима којима су одобрени зајмови за основна средства из Општег инвестиционог фонда и по којима су Југословенска инвестициона банка и Југословенска пољопривредна банка већ створиле обавезе у погледу финансирања улагања у обртна средства, а под условом да се ти капацитети пуштају у погон у 1961. години

5. Из средстава предвиђених у тач. 1. и 3 ове одлуке Народна банка и специјализоване банке

одобраваће кредите комуналним банкама за давање кредита за обртна средства.

6. Кредити комуналним банкама одобраваће се непосредно погодбом или путем конкурса. Рок враћања ових кредита не може бити дужи од једне године.

7. Изузетно од одредбе тачке 5. ове одлуке, Југословенска банка за спољну трговину може непосредно кредитирати привредне организације за послове извоза односно увоза које одреди савезни Државни секретаријат за послове финансија.

Југословенска инвестициона банка и Југословенска пољопривредна банка могу средства из тачке 4. ове одлуке употребити за непосредно кредитирање привредних организација.

8. Народна банка и специјализоване банке одобраваће кредите комуналним банкама само ако су претходно испуњени следећи услови:

1) да се комунална банка у својој текућој кредитној политици придржава општих смерница кредитне политике које садрже Савезни друштвени план за 1961. годину и Општи кредитни биланс за 1961. годину;

2) да комунална банка при одобравању кредита привредним организацијама примењује у свему услове из тачке 12. ове одлуке;

3) да комунална банка одржава ликвидност према својим комитентима и другим банкама код којих користи кредите;

4) да комунална банка има сређено финансијско пословање.

Одлуке о одобравању кредита комуналним банкама Народна банка и специјализоване банке могу доносити само на бази образложеног захтева и документације коју подноси комунална банка, а из које се може видети да су испуњени сви напред добројани услови.

Ближа упутства о садржини документације уз захтев за кредит издаће, по потреби, Народна банка на предлог Савета југословенских банака.

9. Народна банка дужна је при одобравању кредита специјализованим банкама на основу одредаба ове одлуке захтевати претходно испуњење услова предвиђених у тачки 8. ове одлуке.

10. Југословенска инвестициона банка употребиће средства из тачке 4. ове одлуке за давање кредита за трајна обртна средства привредним организацијама из области индустрије.

Поред ових средстава, Југословенска инвестициона банка може за давање кредита за трајна обртна средства привредних организација из области индустрије користити и део средстава који ће се на основу посебних савезних прописа код ове банке депоновати у вези са коришћењем иностраних кредита.

11. Комуналне банке ће средства добивена по овој одлуци од Народне банке и специјализованих банака употребити за давање кредита привредним организацијама за повремена обртна средства. Рок враћања ових кредита не може бити дужи од једне године.

12. Кредите за улагања у повремена обртна средства банке могу одобравати оном тражиоцу кредита који испуњава следеће услове:

1) да је за обртна средства употребио најмање 50% од нераспоређених средстава и новчаног дела својих фондова (осим резервног фонда) према стању од 31. децембра 1960. године, 50% од чистог прихода оствареног у 1960. години по одбитку личних доходака радника и службеника, доприноса за резервне фондове и анuitета по кредитима из Општег инвестиционог фонда који доспевају у 1961. години, као и 50% од текућег прилива слободне амортизације у 1961. години;

2) да не испоручује своје производе односно не врши услуге купцима неуредним у плаћању;

3) да је увео инструменте плаћања који му обезбеђују благовремену наплату испоручене робе односно извршених услуга (акредитив, меница и сл.);

4) да је за обезбеђење наплате својих потраживања која нису измирена о роковима предвиђеним уговором са банком, предузео мере за добивање меничног покрића;

5) да залихе робе за чије покриће тражи кредит потичу по правилу из текуће производње и да одговарају потребама и условима тржишта;

6) да има сређено финансијско пословање и да уредно одговара својим обавезама.

Ако тражилац кредита нема расположивих средстава у висини предвиђеној под 1 у ставу 1. ове тачке, за разлику банка му може одобрити кредит уз менично покриће са роком враћања до једне године.

Овлашћује се Народна банка да, у сагласности са савезним Државним секретаријатом за послове финансија, може одредити у којим се случајевима поједине одредбе ове тачке неће у целини или делимично примењивати.

Техничка упутства за спровођење одредаба ове тачке доноси, по потреби, Народна банка.

13. Кредити за повремена обртна средства у области индустрије даваће се:

1) за покриће залиха сировина које се увозе на основу одлука савезних органа у количинама које премашају редовне потребе, а ради обезбеђења снабдевености индустрије репродукционим и другим материјалом;

2) за покриће залиха пољопривредних производа неопходних за обезбеђење редовне производње одређених грана индустрије;

3) за покриће залиха готових производа из текуће производње које имају сезонски карактер;

4) за покриће залиха готових производа које настају као резултат спровођења одређених мера кредитне политике којима се ограничава међусобно кредитирање;

5) за покриће потраживања од купаца за која су прибављене менице са акцептом крајњег корисника испоручене робе односно извршених услуга.

14. Народна банка ће одобравати комуналним банкама кредите за улагања у повремена обртна средства индустријских предузећа за следеће намене:

1) за покриће прековормалних залиха:

а) угља код предузећа електропривреде и других предузећа великих потрошача угља;

б) нафте и нафтних деривата;

в) производа црне металургије;

г) производа металне индустрије намењених широјој потрошњи и других производа који одговарају условима тржишта;

д) вештачког ђубрива;

ђ) готових текстилних производа, и то: вунених штофова, тешке конфекције и вунене трикотаже;

е) сировина за текстилну индустрију набављених из увоза;

ж) обуће и коже;

з) каучука из увоза и гумене обуће;

2) за покриће залиха шећера и угља у прехранбеној индустрији;

3) за откуп и залихе пољопривредних производа неопходних за редовну производњу прехранбене индустрије;

4) за контрахирање и откуп дувана, као и за залихе сировог ферментисаног дувана.

Народна банка, у сагласности са Секретаријатом Савезног извршног већа за индустрију и савезним Државним секретаријатом за послове финансија, може, по потреби, одобравати кредите комуналним банкама и за друге намене у области индустрије.

15. Југословенска пољопривредна банка одобраваће кредите за улагања у трајна обртна средства привредним организацијама из области пољопривреде, из средстава предвиђених у тачки 4. ове одлуке.

16. Средства добивена од Југословенске пољопривредне банке за улагања у повремена обртна средства привредних организација из области пољопривреде, комуналне банке ће користити за одобравање кредита за текућу производњу и за откуп пољопривредних производа.

17. Југословенска банка за спољну трговину одобраваће кредите за улагања у повремена обртна средства за послове извоза односно увоза, из средстава предвиђених у тачки 1. под 2 и тачки 3. ове одлуке.

Кредите за сврхе из става 1. ове тачке одобраваће Југословенска банка за спољну трговину комуналним банкама или непосредно привредним организацијама у смислу тачке 7. ове одлуке.

Народна банка, у споразуму са Југословенском банком за спољну трговину, а у сагласности са Комитетом за спољну трговину и савезним Државним секретаријатом за послове финансија, може одредити посебне услове за одобравање кредита за увоз односно извоз појединих производа.

18. Средства добивена од Народне банке за давање кредита у области унутрашње трговине комуналне банке употребиће првенствено за кредитирање трговинских предузећа на мало, као и за кредитирање трговинских предузећа на велико прехрамбеним производима и оних која обезбеђују редовно снабдевање индустрије репродукционим и другим материјалом (техничке радње, сервис и сл.).

Кредите за сврхе из става 1. ове тачке Народна банка може одобравати уз обавезно учешће комуналних банака.

Висину учешћа одређује Народна банка, у сагласности са савезним Државним секретаријатом за послове робног промета и савезним Државним секретаријатом за послове финансија.

19. Банке су дужне до краја 1961. године наплатити кредите за улагања у повремена обртна средства које су грађевинска предузећа користила до доношења прописа о увођењу аванса.

20. Ближа упутства за примену ове одлуке доноси, по потреби, савезни Државни секретаријат за послове финансија.

21. Ова одлука ступа на снагу осмог дана по објављивању у „Службеном листу ФНРЈ“.

Р.п. бр. 197

27. јуна 1961. године

Београд

Савезно извршно веће

Секретар,
Велько Зековић, с. р.

Потпредседник,
Мијалко Тодоровић, с. р.

471.

На основу члана 90. став 2. Закона о средствима привредних организација („Службени лист ФНРЈ“, бр. 17/61), Савезно извршно веће доноси

О Д Л У К У О МЕРИЛИМА ЗА ОБРАЧУНАВАЊЕ И УПЛАЋИВАЊЕ АМОРТИЗАЦИЈЕ ЗА РЕГЕНЕРАЦИЈУ ШУМА И О ЊЕНОЈ НАМЕНИ У 1961. ГОДИНИ

1. Средства амортизације за регенерацију шума формирају се на бази посечене бруто масе дрвета. Амортизација по јединици посечене бруто масе дрвета (1 м³) износи од 400 до 1.000 динара, према карактеристикама шуме и интензитету шумарског газдовања.

Висину амортизације по јединици посечене бруто масе дрвета одређује раднички савет привредне организације, задружни савет земљорадничке задруге односно највиши орган управљања установе (у даљем тексту: орган управљања).

2. Уплаћивање амортизације за регенерацију шума у 1961. години врши се према реализацији прихода од искоришћавања шума.

Коначно обрачунавање амортизације врши се на основу завршног рачуна.

3. Средства амортизације за регенерацију шума у 1961. години трошиће се за све шумско-културне радове у шумама.

Одлуком органа управљања могу се средства из става 1. ове тачке користити и за набавку опреме и за изградњу унутрашњих саобраћајница привредних и других објеката, намењених интензивнијем газдовању шумама.

Употреба средстава амортизације за регенерацију шума врши се на основу плана радова на регенерацији шума, који ће утврдити орган управљања у року од 30 дана од дана објављивања ове одлуке.

Средства амортизације неутрошена до краја 1961. године, преносе се са истом наменом у наредну годину.

4. Средства уложена од 1. јануара 1961. године до дана ступања на снагу ове одлуке у редовно одржавање шума сматраће се средствима уложеним за регенерацију шума.

5. Савезни Државни секретаријат за послове финансија, у споразуму са Секретаријатом Савезног извршног већа за пољопривреду и шумарство, може, по потреби, издати упутства за спровођење ове одлуке.

6. Ова одлука ступа на снагу даном објављивања у „Службеном листу ФНРЈ“, а примењиваће се од 1. јануара 1961. године.

Р.п. бр. 203

27. јуна 1961. године

Београд

Савезно извршно веће

Секретар, Потпредседник,
Велько Зековић, с. р. Мијалко Тодоровић, с. р.

472.

На основу члана 13 Закона о банкама („Службени лист ФНРЈ“, бр. 10/61), на предлог Народне банке, Савезно извршно веће доноси

О Д Л У К У О ТАРИФИ ПРОВИЗИЈЕ ЗА УСЛУГЕ У ВРШЕЊУ БАНКАРСКИХ ПОСЛОВА ОД СТРАНЕ КОМУНАЛНИХ БАНАКА

1. Комуналне банке могу наплаћивати провизију по следећој тарифи, и то:

1) за кредитне послове:

а) до 1% годишње од кредита одобрених за трајна обртна средства ради регулација обавеза из члана 130. Закона о средствима привредних организација („Службени лист ФНРЈ”, бр. 17/61), као и кредита одобрених уз нижу (повлашћену) каматну стопу;

б) до 2% годишње од осталих кредита, без обзира из којих су извора средстава одобрени;

2) за послове по улозима на штедњу — до 1% годишње од просечног месечног стања улога на штедњу.

2. Комуналне банке могу, поред провизије из тачке 1. ове одлуке (редовна провизија), наплаћивати и посебну провизију по кредитним пословима кад за кредите који о року не буду измирени наплаћује казнену камату.

Посебна провизија не може бити већа од редовне провизије по односном кредитном послу.

3. Провизију за послове по улозима на штедњу, комунална банка обрачунава на терет камате коју наплаћује на кредите одобрене из средстава улога на штедњу.

4. Провизију на послове из тачке 1. под 1 ове одлуке, закључене до дана ступања на снагу ове одлуке, комунална банка наплаћује на терет уговорене камате.

5. Комуналне банке по пословима који нису обухваћени овом одлуком, примењиваће, до доношења нове максималне тарифе, важеће прописе о наплати провизије и трошкова за услуге у банкарским пословима.

6. Савезни Државни секретаријат за послове финансија може, по потреби, доносити ближе прописе за спровођење ове одлуке.

7. Ова одлука ступа на снагу даном објављивања у „Службеном листу ФНРЈ”, а примењиваће се од 1. јула 1961. године.

Р.п. бр. 198

27. јуна 1961. године

Београд

Савезно извршно веће

Секретар,
Велько Зековић, с. р.

Потпредседник,
Мијалко Тодоровић, с. р.

473.

На основу члана 112. тачка 4. под а) Закона о банкама („Службени лист ФНРЈ”, бр. 10/61), чл. 14, 17, 35. и 48. ст. 1. и 3. Закона о кредитним и другим банкарским пословима („Службени лист ФНРЈ”, бр. 10/61), Савезно извршно веће доноси

О Д Л У К У

О УСЛОВИМА ЗА ДАВАЊЕ КРЕДИТА ЗА УНАПРЕЂИВАЊЕ И ПРОШИРИВАЊЕ ДЕЛАТНОСТИ КОЈИМА СЕ ОБЕЗБЕЂУЈЕ ПОВЕЋАЊЕ ИЗВОЗА ИЛИ СМАЊЕЊЕ УВОЗА

1. Специјализована банка (у даљем тексту: Банка) може давати динарске и девизне инвестиционе кредите за улагање у основна и обртна средства ради унапређивања и проширивања оних делатности којима се обезбеђује:

1) повећање извоза или смањење увоза;
2) појевтинење производње робе намењене извозу

2. Кредите из тачке 1. под 1 ове одлуке могу добивати привредне организације, политичког терито-

ријалне јединице и друга друштвена правна лица (у даљем тексту: инвеститори) који инвестиционим улагањем обезбеђују:

1) повећање извоза или смањење увоза, односно вршење услуга којима се у периоду отплаћивања кредита постиже нето девизни ефекат најмање у висини вредности укупног инвестиционог улагања у основна и обртна средства;

2) динарски рентабилитет производње односно услуга којима се омогућава враћање кредита у року који не може бити дужи од 5 година.

Начин утврђивања нето девизног ефекта у смислу ове тачке под 1, прописане савезни Државни секретаријат за послове финансија у споразуму са председником Комитета за спољну трговину.

3. Кредити из тачке 1. под 1 ове одлуке даваће се првенствено инвеститорима:

1) који обезбеђују, поред нето девизног ефекта, отплаћивање девизног кредита у целини или делимично из средстава на која имају право по чл. 25, 41. и 47. Уредбе о девизном пословању („Службени лист ФНРЈ”, бр. 2/61);

2) код којих вредност набавке иностране опреме односно инвестиционог материјала, по правилу, не прелази 50% од нето девизног ефекта који ће се остварити у периоду враћања страних средстава плаћања добивених од Банке;

3) чије инвестиције омогућују извоз са смањеном премијом односно пореским ослобођењем или без премије односно пореског ослобођења.

4. Страна средства плаћања за давање кредита Банка обезбеђује из сопствених девизних средстава, из средстава иностраних кредита и из средстава орочених депозита.

Кад Банка инвеститорима одобрава девизне кредите из средстава купљених од Народне банке (члан 9. Уредбе о девизном пословању), ближа намена, услови и начин употребе ових средстава биће одређени уговором који се закључује између Народне банке и специјализоване банке.

5. Кредите из тачке 1. под 2 ове одлуке могу добивати инвеститори који, у случајевима где постоје премије и пореска ослобођења за извоз одређене робе, инвестиционим улагањем појевтинеју производњу те робе, тако да уз несмањени извоз омогућују:

1) извоз без премије и пореског ослобођења;

2) извоз са смањеном премијом односно са пореским ослобођењем.

Ближе услове које инвеститор мора испунити за добивање кредита из става 1. ове тачке прописане савезни Државни секретаријат за послове финансија у споразуму са председником Комитета за спољну трговину.

6. Банка може са инвеститорима уговорити да се уштеде односно разлике постигнуте новим инвестиционим улагањем у случајевима из тачке 3. под 2 и тачке 5. ове одлуке употребе за отплаћивање добивеног кредита.

7. Кредите по овој одлуци Банка одобрава путем конкурса а, по одлуци свог органа управљања, и непосредном погодбом са инвеститором.

8. Давање кредита Банка може условити учешћем инвеститора у инвестиционом улагању сопственим динарским и девизним средствима, односно средствима које инвеститор у ту сврху добије из друштвених инвестиционих фондова или од других привредних организација.

Висину учешћа из става 1. ове тачке утврђује орган управљања Банке, ако висина учешћа није одређена посебним савезним прописом.

9. Банка није дужна да пре коришћења кредита за основна средства, одобреног по овој одлуци, издвоји из кредита део средстава на име депозита

који би служио за обезбеђење исплате инвестиционих улагања.

10 За враћање динарских кредита, као и за обезбеђење динарских средстава за покриће страних средстава плаћања добивених од Банке, инвеститор може користити средства која се према важећим прописима користе за отплаћивање кредита добивених из средстава Општег инвестиционог фонда.

Враћање страних средстава плаћања добивених од Банке врши се откупом девиза из повећаног прилива девиза оствареног путем извоза робе или вршењем услуга, односно из умањеног одлига девиза за робу чији се увоз смањује новим инвестиционим улагањем.

Начин враћања страних средстава плаћања из става 2. ове тачке утврдиће Народна банка у споразуму са специјализованом банком.

11. Банка је дужна да у периоду трајања уговорних обавеза инвеститора који је добио кредит, утврђује да ли инвеститор постиже резултате предвиђене уговором о кредиту.

12. Банка може са инвеститором уговорити да његова обавеза у погледу остварења девизног ефекта траје и после исплате уговореног кредита, а најдуже још за половину времена за које је кредит од стране Банке одобрен.

13. Банка је дужна да са инвеститором за неизвршене уговора уговори пенале најмање у висини од 10% од вредности неоствареног извоза односно неостварене и нереализоване уговорене производње.

Наплаћени пенали из става 1. ове тачке служе као приход кредитног фонда Банке у сврху давања кредита по овој одлуци.

14. Рок исплате, висину каматне стопе и друге услове за давање кредита утврђује орган управљања Банке.

Банка одређује коју документацију је инвеститор обавезан поднети уз захтев за кредит.

15. За давање динарских кредита по овој одлуци Банка, поред расположивих средстава из других извора за ову сврху, може од износа динарских средстава положених у смислу тачке 1. Одлуке о начину и условима полагања динарске противувредности за иностране зајмове и кредите („Службени лист ФНРЈ“, бр. 21/61) употребити:

1) до 50% — за кредите из тач. 2. и 5. под 2 ове одлуке;

2) до 100% — за кредите из тачке 5. под 1 ове одлуке.

16. Одредбе ове одлуке примењиваће се и на кредите које Банка одобрава на основу депонованих средстава привредних организација које се баве вршењем послова међународног трговинског посредовања.

17. Техничка упутства за примену ове одлуке прописује, по потреби Банка.

18. Даном ступања на снагу ове одлуке престаје да важи Одлука о кредитима и олакшицама привредним организацијама ради унапређења спољне трговине („Службени лист ФНРЈ“, бр. 13/56), с тим што се по већ одобреним кредитима и олакшицама до њихове ликвидације имају примењивати одредбе те одлуке.

19 Ова одлука ступа на снагу даном објављивања у „Службеном листу ФНРЈ“.

Р.п. бр. 196

27. јуна 1961. године
Београд

Савезно извршно веће

Секретар,
Вељко Зековић, с. р.

Потпредседник,
Мијалко Тодоровић, с. р.

474.

На основу члана 44. став 3. Закона о кредитним и другим банкарским пословима („Службени лист ФНРЈ“, бр. 10/61), Савезно извршно веће доноси

О Д Л У К У

О НАЈВИШОЈ СТОПИ КАЗНЕНЕ КАМАТЕ НА КРЕДИТЕ КОД БАНАКА

1. На износе кредита које корисник кредита не враћа банци у уговореном року, стопа казнене камате не може бити виша од 6% годишње.

2. Ова одлука ступа на снагу осмог дана по објављивању у „Службеном листу ФНРЈ“.

Р.п. бр. 208

27. јуна 1961. године
Београд

Савезно извршно веће

Секретар,
Вељко Зековић, с. р.

Потпредседник,
Мијалко Тодоровић, с. р.

475.

На основу тачке 18. одељка II главе XVII Савезног друштвеног плана за 1961. годину и члана 12. став 2. Закона о кредитним и другим банкарским пословима („Службени лист ФНРЈ“, бр. 10/61), Савезно извршно веће доноси

О Д Л У К У

О ВИСИНИ СРЕДСТАВА ОПШТЕГ ИНВЕСТИЦИОНОГ ФОНДА ЗА ИЗГРАДЊУ СТАНОВА ЗА ПОТРЕБЕ РАДНИКА И СЛУЖБЕНИКА РУДНИКА УГЉА И О УСЛОВИМА УПОТРЕБЕ ОВИХ СРЕДСТАВА

1. Из средстава Општег инвестиционог фонда предвиђених у одредби под 4 тачке 12. одељка II главе XVII Савезног друштвеног плана за 1961. годину, Југословенска инвестициона банка издвојиће износ од 650 милиона динара за давање кредита за довршење недовршених стамбених зграда за смештај радника и службеника рудника угља.

2. Југословенска инвестициона банка даваће кредите из тачке 1. ове одлуке искључиво оним рудницима угља чија је стамбена изградња финансирана у претходним годинама из средстава Општег инвестиционог фонда.

3. Кредите из тачке 1. ове одлуке Југословенска инвестициона банка даваће под условом да инвеститор учествује са најмање 60% у трошковима инвестиција.

4. Појединачни кредити који се дају на основу ове одлуке, не могу бити већи од 200 милиона динара.

5. На зајмове који се дају по овој одлуци минимална каматна стопа је 1% годишње. Најдужи рок исплате зајма износи 30 година, односно колико век трајања рудника ако је овај краји од 30 година.

6. Ова одлука ступа на снагу даном објављивања у „Службеном листу ФНРЈ“.

Р.п. бр. 187

27. јуна 1961. године
Београд

Савезно извршно веће

Секретар,
Вељко Зековић, с. р.

Потпредседник,
Родољуб Чолаковић, с. р.

476.

На основу тачке 9. Одлуке о извршењу члана 3. Споразума између влада Сједињених Америчких држава и Федеративне Народне Републике Југославије о новчаним потраживањима Сједињених Америчких Држава и њених држављана, од 19. јула 1948 („Службени лист ФНРЈ”, бр. 14/60), Савезно извршно веће доноси

О Д Л У К У

О МЕРИЛИМА И ПОСТУПКУ ЗА ОДРЕЂИВАЊЕ И ИСПЛАТУ НАКНАДЕ ДРЖАВЉАНИМА СЈЕДИЊЕНИХ АМЕРИЧКИХ ДРЖАВА ЗА ПРЕУЗЕТУ ИМОВИНУ

1. Накнада за преузету имовину држављана САД која је обухваћена Одлуком о извршењу члана 3. Споразума између влада Сједињених Америчких држава и Федеративне Народне Републике Југославије о новчаним потраживањима Сједињених Америчких Држава и њених држављана, од 19. јула 1948, одређиваће се на начин прописан овом одлуком.

2. Вредност имовине по сваком захтеву за накнаду утврђује се прво у динарима, према ценама из 1938. године и према стању имовине у време њеног преузимања.

Вредност имовине ће се утврђивати на основу процене стручњака које одреди Уред за заштиту југословенске имовине у иностранству, као и на основу других доказа о вредности имовине.

3. Износ накнаде утврђује се на тај начин што се вредност имовине утврђена у смислу тачке 2. ове одлуке множи коефицијентом валоризације, и то:

- 1) вредност до 500.000 динара — коефицијентом 15;
- 2) вредност преко 500.000 до 2.000.000 динара — коефицијентом 10;
- 3) вредност преко 2.000.000 динара — коефицијентом 5.

4. Износи накнаде утврђени у динарима у смислу тачке 3. ове одлуке, прерачунавају се у САД доларе према важећем јединственом обрачуномском курсу од 750 динара за 1 долар.

5. За пољопривредне и шумске поседе укупан износ накнаде не може прећи вредност површине од 35 хектара.

6. Ако је подносилац захтева за накнаду пре покретања поступка за одређивање накнаде у смислу одлуке наведене у тачки 1. ове одлуке већ покренуо поступак или је у току тог поступка покренуо било где други поступак у циљу добивања накнаде, решење о накнади по овој одлуци неће се доносити ако тај други поступак не буде обустављен у року који буде одредила Комисија за одређивање накнаде држављанима САД у смислу члана 3. Споразума од 19. јула 1948. године (у даљем тексту: Комисија).

7. Свако решење о накнади биће по правоснажности објављено у „Службеном листу ФНРЈ“ огласом у коме ће се позвати трећа лица да у року од три месеца од дана објављивања решења пријаве Комисији своја потраживања према кориснику накнаде.

8. Ако у предвиђеном року нико не поднесе пријаву у смислу тачке 7. ове одлуке, или ако подносилац пријаве у року од три месеца од дана њеног подношења не поднесе Комисији доказ да је покренуо судски поступак за наплату свог потраживања, износ накнаде ће бити положен на рачун корисника код Народне банке чим он поднесе писмену изјаву да је тим износом у потпуности измирен за преузету имовину.

Ако је у смислу става 1. ове тачке покренут судски поступак, износ накнаде ће бити положен у депозит суда код кога парница тече.

9. Преношење (трансфер) одобрених износа накнаде у иностранство врши се на захтев корисника у следећим роковима:

- 1) износи до 5.000 долара — без одлагања;
- 2) износи преко 5.000 до 20.000 долара — у року од једне године од дана подношења захтева за преношење;
- 3) износи преко 20.000 до 50.000 долара — у року од две године од дана подношења захтева за преношење;
- 4) износи преко 50.000 долара — по истеку рока од две године од дана подношења захтева за преношење, а у границама могућности.

Савезни Државни секретаријат за послове финансија може одобрити преношење износа накнаде без обзира на рокове предвиђене у ставу 1. под 2, 3 и 4 ове тачке.

Захтев за преношење подноси се савезном Државном секретаријату за послове финансија.

10. Ова одлука ступа на снагу даном објављивања у „Службеном листу ФНРЈ”.

Р.п. бр. 200

27. јуна 1961. године

Београд

Савезно извршно веће

Секретар,
Вељко Зековић, с.р.Потпредседник,
Мијалко Тодоровић, с.р.

477.

На основу тачке 1. под 1 главе XXI Савезног друштвеног плана за 1961. годину, Савезно извршно веће доноси

О Д Л У К У

О ОДРЕЂИВАЊУ НАЈВИШИХ ПРОДАЈНИХ ЦЕНА ЗА ТРУПЦЕ ЗА ЉУШТЕЊЕ И РЕЗАЊЕ РУДНИЧКО (ЈАМСКО), ЦЕЛУЛОЗНО, ТЕХНИЧКО ОБЛО И ИНДУСТРИЈСКО (ДЕСТИЛАЦИОНО И ТАНИНСКО) ДРВО ЈЕЛЕ И СМРЧЕ, БУКВЕ, ХРАСТА И КЕСТЕНА

1. Одређују се највише продајне цене за следеће производе јеле и смрче, букве, храста и кестена:

	Дин./м ³	
1) трупце за љуштење — букове	15.000	
	Дин./м ³	
2) трупце за резање:	јеле-смрче	букве
К — кладарке	14 000	14 500
I класа	12 500	13 000
II класа	11 000	9.500
III класа	9.500	7 000
3) трупце за прагове	7 200	
4) рудничко (јамско, дрво)	9 500	6 800
5) целулозно дрво	јеле-смрче	букве
	Динара	Динара
	пр м	м ³ по м м ³
макљано: I класа	7 900	10 500 4 700 6 200
II класа	7.000	9.400 4.300 5.700

I/II класа за вискозну целулозу (до измене југословенског стандарда за целулозно буково дрво)

4 500 6 000

	јеле-смрче		букве	
	Динара		Динара	
	пр. м	м ³	пр. м	м ³
немакљано: I класа	7.300	9.700	4.100	5.400
II класа	6.400	8.600	3.700	4.900
I/II класа за вискозну целулозу (до измене југословенског стандарда за целулозно буково дрво)			3.900	5.200

6) техничко обло дрво јеле и смрче:

	Дин./м ³
— стубови за водове и скеле, шипови, тунелско дрво, јарболи	14.000
— бродска грађа, бродске мотке	10.000

7) дрво за дрвну вуну јеле и смрче:

	Динара	
	пр. м	м ³
I/II класа	7.300	9.700
III класа	6.400	8.600

8) индустријско дрво:

	Дин./пр.м	Дин./кг
— за суву дестилацију букве	3.200	—
— танинско хростово	—	6
— танинско кестеново	—	8

Цене из става 1. ове тачке важе као највише продајне цене произвођача франко утоварено у вагон, брод или шлеп најближе утоварне станице произвођача, односно франко погон (пилана) купца који је најближи произвођачу (продавцу), ако је тај погон ближи од најближе утоварне станице произвођача.

Ако је погон произвођача удаљен од утоварне станице произвођача преко 20 км, цене производа из става 1. ове тачке произведених у том погону подразумевају се франко утоварено у камион на јавном путу.

2. Савезни Државни секретаријат за послове робног промета може, по потреби, утврђивати паритетне цене за остале сорimente јеле и смрче, букве, хроста и кестена из тачке 1. ове одлуке.

3. Даном ступања на снагу ове одлуке престају да важе:

1) тачка 4. Наредбе о одређивању производа за које се не могу повишавати цене („Службени лист ФНРЈ“, бр. 3/61);

2) Наредба о допуни Наредбе о одређивању производа за које се не могу повишавати цене („Службени лист ФНРЈ“, бр. 20/61).

4. Ова одлука ступа на снагу даном објављивања у „Службеном листу ФНРЈ“.

Р.п. бр. 199
27. јуна 1961. године
Београд

Савезно извршно веће

Секретар, Потпредседник,
Велько Зековић, с. р. Мијалко Тодоровић, с. р.

478.

На основу чл. 14. и 17. Закона о кредитним и другим банкарским пословима („Службени лист ФНРЈ“, бр. 10/61), Савезно извршно веће доноси

О Д Л У К У

О ДОПУНИ ОДЛУКЕ О НАЧИНУ И УСЛОВИМА ПОЛАГАЊА ДИНАРСКЕ ПРОТИВУВРЕДНОСТИ ЗА ИНОСТРАНЕ ЗАЈМОВЕ И КРЕДИТЕ

1. У Одлуци о начину и условима полагања динарске противувредности за иностране зајмове и

кредите („Службени лист ФНРЈ“, бр. 21/61) у тачки 2. на крају тачка се замењује зарезом и додају речи: „ако посебним прописима није друкчије одређено“.

2. Ова одлука ступа на снагу даном објављивања у „Службеном листу ФНРЈ“.

Р.п. бр. 206
27. јуна 1961. године
Београд

Савезно извршно веће

Секретар, Потпредседник,
Велько Зековић, с. р. Мијалко Тодоровић, с. р.

479.

На основу тачке 1. под 1 главе XXI Савезног друштвеног плана за 1961. годину и члана 12. Закона о Савезном буџету за 1961. годину („Службени лист ФНРЈ“, бр. 53/60), Савезно извршно веће доноси

О Д Л У К У

О ДОПУНИ ОДЛУКЕ О ОДРЕЂИВАЊУ ПРЕМИЈА ЗА ПШЕНИЦУ РОДА 1961. ГОДИНЕ

1. У Одлуци о одређивању премија за пшеницу рода 1961. године („Службени лист ФНРЈ“, бр. 8/61 и 16/61) наслов одлуке мења се и гласи: „Одлука о одређивању премија за пшеницу и раж рода 1961. године“.

2. У тачки 1. у трећем реду одозго после речи: „пшенице“ додају се речи: „и ражи“, а на крају те тачке додају се речи: „односно ражи“.

3. Ова одлука ступа на снагу даном објављивања у „Службеном листу ФНРЈ“.

Р.п. бр. 205
27. јуна 1961. године
Београд

Савезно извршно веће

Секретар, Потпредседник,
Велько Зековић, с. р. Мијалко Тодоровић, с. р.

480.

На основу члана 64. ст. 2. и 3. Закона о кредитним и другим банкарским пословима („Службени лист ФНРЈ“, бр. 10/61), Савезно извршно веће доноси

О Д Л У К У

О ИЗМЕНИ ОДЛУКЕ О НАЈВИШИМ КАМАТНИМ СТОПАМА НАРОДНЕ БАНКЕ И СПЕЦИЈАЛИЗОВАНИХ БАНАКА

1. У Одлуци о највишим каматним стопама Народне банке и специјализованих банака („Службени лист ФНРЈ“, бр. 13/61) у тачки 1. речи: „5% годишње“ замењују се речима: „6% годишње“.

2. Ова одлука ступа на снагу даном објављивања у „Службеном листу ФНРЈ“, а примењиваће се од 5. априла 1961. године.

Р.п. бр. 207
27. јуна 1961. године
Београд

Савезно извршно веће

Секретар, Потпредседник,
Велько Зековић, с. р. Мијалко Тодоровић, с. р.

481.

На основу члана 158. став 2. Закона о јавним службеницима („Службени лист ФНРЈ“, бр. 53/57, 44/58, 1/59, 52/59, 27/60 и 53/60), Савезно извршно веће доноси

О Д Л У К У

О ИЗМЕНАМА И ДОПУНАМА ОДЛУКЕ О ОКВИРИМА ЗА УТВРЂИВАЊЕ ПОЛОЖАЈНИХ ПЛАТА СЛУЖБЕНИКА САВЕЗНИХ ОРГАНА

1. У Одлуци о оквирима за утврђивање положајних плата службеника савезних органа („Службени лист ФНРЈ“, бр. 5/59) тачка 3. мења се и гласи:

„Положајна плата службеника на положајима односно местима начелника одељења, шефа одсека и саветника у савезним државним органима може се утврђивати, и то:

	Динара	
1) за начелнике одређених одељења — — — —	од 12.000	до 17.000
2) за начелнике осталих одељења — — — —	од 10.000	до 15.000
3) за шефове одсека — —	од 8.000	до 14.000
4) за саветнике — — —		до 12.000

У појединим савезним државним органима положајна плата за положај начелника одређених одељења и начелника управа може се изузетно утврђивати до 20.000 динара, а за начелнике осталих одељења — до 18.000 динара.“

2. После тачке 3. додаје се нова тачка 3а, која гласи:

„Положајна плата за радна места за која се траже службеници прве и друге врсте може се одредити до износа од 10.000 динара, треће врсте — до износа од 8.000 динара и четврте врсте — до износа од 5.000 динара.“

3. Тачка 4. мења се и гласи:

	Динара
приправника за звање четврте врсте	2.000
приправника за звање треће врсте	4.000
приправника за звање друге врсте	5.000
приправника за звање прве врсте	6.000.“

4. Тачка 5. брише се.

5. Тачка 6. мења се и гласи:

„Положајна плата службеника који врше дактилографске послове износи, и то:

	Динара
дактилографа Ia класе	до 7.000
дактилографа Ib класе	до 5.500
дактилографа II класе	до 4.000
дактилографа III класе	до 3.000.“

6. У тачки 7. став 1. замењује се са два нова става, који гласе:

„Решењима о положајним платама која ће се донети појединачно за све савезне органе, утврдиће се износ положајне плате само за радна места за која се предвиђа већи износ положајне плате од 10.000 динара. Ова решења се доносе у сагласности са Одбором за буџет и службеника питања Савезног извршног већа. За сва остала радна места положајну плату до 10.000 динара одређује својим решењем старешина органа.

Решењима из става 1. овог члана која се доносе у сагласности са Одбором за буџет и службеника питања Савезног извршног већа, може се и за радна места из тачке 3а. ове одлуке утврдити већи износ положајне плате од 5.000 динара, 8.000 динара односно 10.000 динара.“

Досадашњи став 2. постаје став 3.

7. Тач. 9. и 10. бришу се.

8. Ова одлука ступа на снагу даном објављивања у „Службеном листу ФНРЈ“.

Р. п. бр. 204

27. јуна 1961. године
Београд

Савезно извршно веће

Секретар,
Велько Зековић, с. р.

Потпредседник,
Мијалко Тодоровић, с. р.

482.

На основу тачке 3. Одлуке о одређивању премија за пшеницу и раж рода 1961. године („Службени лист ФНРЈ“, бр. 8/61, 16/61 и 27/61), у сагласности са савезним Државним секретаријатом за послове робног промета и Секретаријатом Савезног извршног већа за пољопривреду и шумарство, савезни Државни секретаријат за послове финансија издаје

НАРЕДБУ

ЗА ПРИМЕНУ ОДЛУКЕ О ОДРЕЂИВАЊУ ПРЕМИЈА ЗА ПШЕНИЦУ И РАЖ РОДА 1961. ГОДИНЕ

1. Земљорадничке задруге (опште земљорадничке задруге, селачке радне задруге и специјализоване земљорадничке задруге), пољопривредна добра, и пољопривредне економије (у даљем тексту: корисници премије) остварују за меркантилну пшеницу и раж сопствене производње рода 1961. године, а земљорадничке задруге и за меркантилну пшеницу и раж рода 1961. године које су откупиле од индивидуалних пољопривредних произвођача, испоручене овлашћеним предузећима за промет житарица на велико или Дирекцији за исхрану, премију из тачке 1. Одлуке о одређивању премија за пшеницу и раж рода 1961. године (у даљем тексту: Одлука), подношењем захтева за премију банци код које имају жиро-рачун.

2. Као овлашћена предузећа за промет житарица на велико из тачке 1. Одлуке (у даљем тексту: овлашћена предузећа) сматрају се само она предузећа којима је по члану 5. Уредбе о промету житарица и прерађевина од житарица на велико („Службени лист ФНРЈ“, бр. 16/58, 29/58 и 26/60) републички државни секретаријат за послове робног промета издао посебно овлашћење за промет житарица на велико.

3. Уз захтев за премију корисници премије прилажу:

1) фактуру односно препис фактуре о продаји меркантилне пшенице односно ражи рода 1961. године овлашћеним предузећима или Дирекцији за исхрану;

2) доказ о испоруци робе. Као доказ служи потврда овлашћеног предузећа или Дирекције за исхрану да је купљену меркантилну пшеницу односно раж рода 1961. године преузела и преузимање прокњижила у свом материјалном књиговодству, или товарни лист ако је пшеница односно раж транспортована железницом или бродом;

3) обрачун премија, у коме се назначује одвојено количина продате и испоручене меркантилне пшенице, а одвојено ражи, рода 1961. године, износ

премије по једном килограму и за укупну количину;

4) писмену изјаву корисника премије, потписану од стране директора односно управника, а оверену од стране органа управе општинског народног одбора надлежног за послове пољопривреде — да пшеница односно раж за коју се тражи премија потиче из сопствене производње рода 1961. године, а ако пшеница или раж рода 1961. године потиче из откупа — и изјаву да пшеница односно раж рода 1961. године потиче из откупа од индивидуалних пољопривредних произвођача. У изјави мора бити наведено да пшеница односно раж не потиче из куповине од овлашћених предузећа или Дирекције за исхрану.

4. У потврду из тачке 3. под 2 ове наредбе мора се унети тачан назив и седиште продавца, број и датум фактуре и количине преузете пшенице односно ражи. Овлашћена предузећа назначују у потврди и број и датум посебног овлашћења које им је издато за промет житарица на велико.

Ако се као доказ о испоруци прилаже товарни лист, корисник премије прилаже и потврду овлашћеног предузећа из које се види број и датум посебног овлашћења које му је издато за промет житарица на велико.

5. Ако корисници премије испоручују меркантилну пшеницу односно раж рода 1961. године по налогу овлашћеног предузећа или Дирекције за исхрану, уз захтев за премију они уместо потврде из тачке 3. под 2 ове наредбе прилажу диспозицију издату од овлашћеног предузећа или Дирекције за исхрану.

6. Потврду из тачке 4. и диспозицију из тачке 5. ове наредбе потписује одговорни руководилац и на исте се отискује печат овлашћеног предузећа односно Дирекције за исхрану.

7. Кад банка утврди да је захтев за премију у погледу обрачуна и документације исправан, одобрава износ премије у корист жиро-рачуна корисника премије, а на терет рачуна бр. 339545 — Премије за меркантилну пшеницу, ако је у питању испорука меркантилне пшенице рода 1961. године, или рачуна бр. 339542 — Премије за раж, ако је у питању испорука ражи рода 1961. године.

8. Корисници премије дужни су у свом књиговодству водити уредну и ажурну евиденцију о оствареним премијама.

9. Кад се захтеву за премију прилажу преписи докумената (фактура, товарних листова, потврда и сл.), корисник премије дужан је оверити препис. Оверу преписа врши директор предузећа односно управник задруге и шеф рачуноводства, односно лица која их заступају.

10. Ова наредба ступа на снагу даном објављивања у „Службеном листу ФНРЈ“, а примењиваће се од дана примене одлуке.

Бр. 07-15143/1

12. јула 1961. године
Београд

Државни секретар
за послове финансија,
Никола Минчев, с. р.

483.

На основу тачке 3. Одлуке о давању регреса за греж („Службени лист ФНРЈ“, бр. 20/61), у сагласности са Секретаријатом Савезног извршног већа за индустрију, савезни Државни секретаријат за послове финансија издаје

НАРЕДБУ ЗА ПРИМЕНУ ОДЛУКЕ О ДАВАЊУ РЕГРЕСА ЗА ГРЕЖ

1. Регрес из тачке 1. Одлуке о давању регреса за греж, остварују следећи произвођачи домаћег грежа (филанде):

1) Свиларски комбинат „Нонча Камишова“, Титов Зелес;

2) Војвођанска индустрија свиле „ВОИС“ из Новог Сада — за своју филианду у Панчеву;

3) Индустрија природне свиле „Напредак“, Нови Кнежевац;

4) Претпријатие за производство на свила, Везељевац.

2. Корисници регреса из тачке 1. ове наредбе остварују регрес подношењем захтева за регрес банци код које имају жиро-рачун.

3. Уз захтев за регрес корисници регреса прилажу:

1) фактуру односно препис фактура за продате и испоручене количине грежа;

2) доказ о испоруци;

3) обрачун регреса по јединици мере и за укупну количину.

4. Корисници регреса из тачке 1. ове наредбе у продајну фактуру уносе:

1) пун назив и седиште купца;

2) количину продатог грежа;

3) продајну цену наплаћену од купца по јединици мере и за укупну количину;

4) износ регреса по јединици мере и за укупну количину.

5. Кад банка утврди да је захтев за регрес у погледу обрачуна и потпуности документације тачан, одобрава износ регреса у корист жиро-рачуна подносиоца захтева, а на терет рачуна бр. 339567 — Регрес за греж.

Банка може од подносиоца захтева за регрес тражити на увид оригиналну документацију на основу које се остварује регрес.

6. Корисници регреса дужни су у свом књиговодству водити уредну и прегледну евиденцију о оствареном регресу.

7. Кад се захтеву за регрес прилажу преписи докумената на основу којих се остварује регрес, корисник регреса је дужан оверити преписе. Оверу преписа врши директор предузећа и шеф рачуноводства односно лица која их заступају.

8. Ова наредба ступа на снагу даном објављивања у „Службеном листу ФНРЈ“.

Бр. 07-17215/2

26. јуна 1961. године
Београд

Државни секретар
за послове финансија,
Никола Минчев, с. р.

484.

На основу члана 64. став 6, члана 69. став 2. и члана 70. став 1. тачка 7. Уредбе о трговинској делатности и трговинским предузећима и радњама („Службени лист ФНРЈ“, бр. 49/59, 9/60, 19/60 и 13/61), савезни Државни секретаријат за послове робног промета издаје

НАРЕДБУ

О ДОПУНАМА НАРЕДБЕ О ОДРЕЂИВАЊУ УСЛОВА ПОД КОЈИМА СЕ МОЖЕ ВРШИТИ ПРОМЕТ РЕЗАНЕ ГРАЂЕ НА ВЕЛИКО

1. У Наредби о одређивању услова под којима се може вршити промет резане грађе на велико („Службени лист ФНРЈ“, бр. 9/60) после тачке 3. додају се три нове тачке, које гласе:

„3а. Трговинска предузећа на велико могу у промету резане грађе јеле и смрче зарачунавати укупну маржу, и то“

1) највише до 8% — кад продају врше са свог стоваришта односно из продавнице;

2) највише до 3% — кад продају врше транзитно.

3б. Маржа из тачке 3а. ове наредбе зарачунава се на продајну цену произвођача и служи трговинским предузећима на велико за покриће укупних трошкова пословања у промету на велико и у промету на мало. У маржу не улазе трошкови превоза од утоварне станице произвођача до места продаје купца (стовариште, продавница) нити општински порез на промет резане грађе на мало.

3в. Одредбе тач. 3а. и 3б. ове наредбе важе и за трговинска предузећа на мало која на основу посебног одобрења из члана 11. Уредбе о трговинској делатности и трговинским предузећима и радњама продају на велико резану грађу јеле и смрче, као и за продавнице и стоваришта произвођачких предузећа у погледу продаје на мало резане грађе јеле и смрче.“

2. Даном ступања на снагу ове наредбе престаје да важи Наредба о одређивању марже за промет резане грађе јеле и смрче („Службени лист ФНРЈ“, бр. 8/60) и прописи који су у супротности са овом наредбом.

3. Ова наредба ступа на снагу осмог дана по објављивању у „Службеном листу ФНРЈ“.

Бр. 4484/1

27. јуна 1961. године
Београд

Државни секретар
за послове робног промета,
Марјан Брећел, с. р.

485.

На основу члана 70. став 1. тачка 6. и став 2. Уредбе о трговинској делатности и трговинским предузећима и радњама („Службени лист ФНРЈ“, бр. 49/59, 9/60, 19/60 и 13/61), у сагласности са савезним Државним секретаријатом за послове финансија и Секретаријатом Савезног извршног већа за пољопривреду и шумарство, савезни Државни секретаријат за послове робног промета издаје

НАРЕДБУ

О ИЗМЕНАМА И ДОПУНАМА НАРЕДБЕ О ОТКУПНИМ ЦЕНАМА ДУВАНА РОДА 1961. ГОДИНЕ

1. У Наредби о откупним ценама дувана рода 1961. године („Службени лист ФНРЈ“, бр. 10/61) тачка 3. мења се и гласи:

„3. Овлашћене привредне организације приликом преузимања дувана по ценама из тачке 1. ове наредбе, дужне су придржавати се Мерила за класификацију дувана, која су објављена као додаток „Службеном листу ФНРЈ“, бр. 27/61 и чине саставни део ове наредбе.“

2. Даном ступања на снагу ове наредбе престају да важе Мерила за класификацију дувана, која су саставни део Наредбе о откупним ценама дувана рода 1960 године („Службени лист ФНРЈ“, бр. 18/60 и 52/60) а објављена су у Додатку „Службеног листа ФНРЈ“, бр. 18/60, и измењена и допуњена Наредбом о изменама и допунама Наредбе о откупним ценама дувана рода 1960 године („Службени лист ФНРЈ“, бр. 52/60).

3. Ова наредба ступа на снагу даном објављивања у „Службеном листу ФНРЈ“.

Бр. 1137/1

5. јуна 1961. године
Београд

Државни секретар
за послове робног промета,
Марјан Брећел, с. р.

486.

На основу члана 91. став 3. Закона о кредитним и другим банкарским пословима („Службени лист ФНРЈ“, бр. 10/61), савезни Државни секретаријат за послове финансија прописује

У П У Т С Т В О О СПРОВОЂЕЊУ ПРЕКО БАНКЕ КОМПЕНЗАЦИЈА И АСИГНАЦИЈА ИЗВРШЕНИХ ИЗМЕЂУ ПРИВРЕДНИХ ОРГАНИЗАЦИЈА

1. Ако привредне организације изврше пребијање (компензацију) међусобних дуговања и потраживања у новцу, дужне су у року од осам дана од дана извршеног пребијања издати налог филијали Народне банке код које се воде њихови жиро-рачуни да спроведе ту компензацију.

2. Ако привредна организација пристане да по налогу друге привредне организације исплати за њен рачун одређени износ новца трећој привредној организацији (асигнација), асигнант и асигнат дужни су у року од осам дана од дана издавања односно пријема тог налога наложити филијали Народне банке код које се воде њихови жиро-рачуни да спроведе ту асигнацију.

У смислу одредаба става 1. ове тачке може се извршити асигнација и између више од три привредне организације, с тим да је свака од њих дужна у року од осам дана од издавања односно пријема налога наложити филијали Народне банке код које се воде њихови жиро-рачуни да спроведе ту асигнацију.

3. У случајевима из тач. 1. и 2. овог упутства филијала Народне банке је дужна спровести књижења на жиро-рачунима привредних организација по издатим јој налозима.

При књижењу на жиро-рачунима привредних организација по компензацији или асигнацији, банка ће водити рачуна да тиме не буду оштећена трећа лица.

4. Техничка упутства за спровођење овог упутства издаваће, по потреби, Главна централа Народне банке.

5. Ово упутство ступа на снагу даном објављивања у „Службеном листу ФНРЈ“.

Бр. 12-18635/1

29. јуна 1961. године
Београд

Државни секретар
за послове финансија,
Никола Минчев, с. р.

487.

На основу напомене 2. уз тар. број 95 дела II Тарифе пореза на промет („Службени лист ФНРЈ“, бр. 19/61), савезни Државни секретаријат за послове финансија прописује

У П У Т С Т В О О УСЛОВИМА ЗА НАБАВКУ ДЕНАТУРИСАНОГ ШЕЋЕРА ЗА ПРЕХРАНУ ПЧЕЛА

1. Привредне и друге организације, грађани и грађанска правна лица који се баве гајењем пчела

могу набављати шећер за прехрану пчела без плаћања пореза на промет, ако орган управе општинског народног одбора надлежан за послове пољопривреде потврди да је у односној општини услед суше потребна прехрана пчела шећером.

2. Захтев за одобрење набавке шећера за прехрану пчела без плаћања пореза на промет подноси се органу управе општинског народног одбора надлежном за послове финансија на чијем се подручју налази седиште односно пребивалиште одгајивача пчела. Тај финансијски орган прибавља потврду органа управе надлежног за послове пољопривреде истог општинског народног одбора у смислу тачке 1. овог упутства.

3. Одобрење за набавку шећера за прехрану пчела без плаћања пореза на промет даје орган управе општинског народног одбора надлежан за послове финансија на чијем се подручју налази седиште односно пребивалиште одгајивача пчела.

4. Члановима пчеларских задруга и других организација пчелара, члановима сељачких радних задруга и других земљорадничких задруга може се на захтев односно финансијске издати колективно одобрење за набавку шећера за прехрану пчела без плаћања пореза на промет. У том случају захтеву мора бити приложен и списак чланова те организације, са назначењем броја кошница сваког члана посебно. Колективно одобрење може се издати и за више грађана одгајивача пчела, ако поднесу заједнички захтев са назначењем броја кошница сваког тражиоца посебно.

5. За једну кошницу може се набавити без плаћања пореза на промет највише 5 килограма шећера за једну годину.

6. Шећер за прехрану пчела не може се издати без плаћања пореза на промет пре његовог денатурисања. Денатурисање шећера врши се употребом једног од ових средстава: 1% млене луте паприке, 3% угљене прашине, 3% струготине од дрвета или 0,5% октозана.

7. Денатурисање шећера врши се у фабрици шећера пре његове отпреме купцу.

Фабрика шећера може денатурисати и већу количину шећера потребну за продају у дужем периоду и држати га на посебном месту, са видном ознаком (или у посебној просторији или складишту), и издавати одређене количине по примљеним одобрењима за набавку шећера без плаћања пореза на промет.

8. Денатурисању шећера мора присуствовати службеник органа управе општинског народног одбора надлежног за послове финансија на чијем се подручју врши денатурисање. Службеник се мора уверити да је средство за денатурисање исправно, као и да је то средство потпуно и равномерно помешано са шећером.

Службеник који присуствује денатурисању шећера потврђује да је денатурисање извршено, назначујући датум денатурисања, количину шећера употребљеног за денатурисање, средство којим је денатурисање извршено, као и количину средства употребљеног за денатурисање.

Одобрење за набавку денатурисаног шећера и потврда о извршеном денатурисању служе фабрици шећера као документ за правдање продаје шећера без плаћања пореза на промет.

Орган управе општинског народног одбора чији је службеник присуствовао денатурисању извештава о извршеном денатурисању орган управе општинског народног одбора надлежан за послове финансија који је издао одобрење за набавку шећера за прехрану пчела без плаћања пореза на промет, позивајући се на број и датум одобрења.

9. Орган управе општинског народног одбора који издаје одобрење за набавку шећера за пре-

храну пчела без плаћања пореза на промет, води посебну евиденцију о издатим одобрењима. Та евиденција мора да садржи следеће податке: назив односно породично и рођено име одгајивача пчела коме је дато одобрење, његово седиште односно пребивалиште, број његових кошница, количину шећера коју може набавити без плаћања пореза на промет.

Произвођач шећера дужан је водити посебну евиденцију о продатим количинама шећера за прехрану пчела без плаћања пореза на промет. Та евиденција мора да садржи следеће податке: назив, односно породично и рођено име одгајивача пчела, назив органа који је издао одобрење за набавку шећера, као и број и датум тог одобрења, количину продатог шећера, где је и кад извршено денатурисање.

10. Орган управе општинског народног одбора надлежан за послове финансија на чијем се подручју налази седиште односно пребивалиште одгајивача пчела који је набавио шећер за прехрану пчела без плаћања пореза на промет вршиће повремену контролу да се тај шећер троши само за прехрану пчела.

11. Даном ступања на снагу овог упутства постаје да важи Упутство о набавци шећера за прехрану пчела без плаћања пореза на промет („Службени лист ФНРЈ”, бр. 45/52).

12. Ово упутство ступа на снагу даном објављивања у „Службеном листу ФНРЈ”.

Бр. 12-18207/1

24. јуна 1961. године
Београд

Државни секретар
за послове финансија,
Никола Минчев, с. р.

488.

На основу члана 78. став 1. Основног закона о финансирању школства („Службени лист ФНРЈ”, бр. 53/60) и члана 26. став 2. Уредбе о организацији и управљању друштвеним фондовима за школство („Службени лист ФНРЈ”, бр. 10/61), у сагласности са Секретаријатом Савезног извршног већа за просвету и културу, савезни Државни секретаријат за послове финансија прописује

У П У Т С Т В О

О КЛАСИФИКАЦИЈИ ПРИХОДА И РАСХОДА ДРУШТВЕНИХ ФОНДОВА ЗА ШКОЛСТВО

1. Финансијски планови и завршни рачуни друштвених фондова за школство на које се односе одредбе чл. 39. до 54. Основног закона о финансирању школства (у даљем тексту: фондови) израђују се, а евиденција о извршавању финансијских планова фондова води се по класификацији прихода и расхода фонда, утврђеној овим упутством.

2. Класификација прихода и расхода фонда, обавезна за орган управљања фонда односно за одговарајући орган управе политичкотериторијалне јединице који врши управно-административне послове фонда, а по којој се израђује финансијски план и завршни рачун фонда и води еви-

денција о извршавању финансијског плана фонда, је следећа:

Партија	Позиција	Пот-позиција	Наименовање
1	2	3	4

ПРИХОДИ

1			Пренета средства из претходне године
1—1			На рачуну фонда
1—2			На рачуну ограничења
1—3			На рачуну резервног фонда
2			Изворни приходи
2—1			Допринос за друштвене фондове за школство
2—2			Део (процент) <i>укупних</i> прихода политичкотериторијалне јединице који јој припадају по Закону о буџетима и финансирању самосталних установа
2—3			Део (процент) <i>појединих</i> прихода политичкотериторијалне јединице који јој припадају по Закону о буџетима и финансирању самосталних установа:
2—31			— део (процент) доприноса буџетима из личног дохотка који припада политичкотериторијалној јединици
2—32			— део (процент) допунског доприноса буџетима из личног дохотка
2—33			— део (процент) општинског приреза
2—34			— део (процент) других појединих прихода политичкотериторијалне јединице
3			Дотације из буџета политичкотериторијалне јединице у којој је фонд основан
3—1			За основну делатност
3—2			За инвестиције
3—3			Опште дотације без одређене намене
4			Дотације из буџета других политичкотериторијалних јединица
4—1			За основну делатност
4—2			За инвестиције
4—3			Опште дотације без одређене намене
5			Дотације из других друштвених фондова за школство
5—1			За основну делатност
5—2			За инвестиције
5—3			Опште дотације без одређене намене
6			Дотације из других друштвених фондова и фондова политичкотериторијалних јединица
6—1			За основну делатност
6—2			За инвестиције
6—3			Опште дотације без одређене намене

1	2	3	4
7			Остале дотације и помоћи
7—1			За основну делатност
7—2			За инвестиције
7—3			Опште дотације без одређене намене (Даље рашчлањавање позиција 4—1 до 4—3, 5—1 до 5—3, 6—1 до 6—3 и 7—1 до 7—3, врши се по даваоцима дотација на потпозиције са одговарајућим шифрама, нпр. 4—11, 4—12 итд.)
8			Средства из кредита
8—1			Кредити за основну делатност школа
8—2			Кредити за инвестиције (Даље рашчлањавање позиција 8—1 и 8—2 врши се по даваоцима кредита на потпозиције са одговарајућим шифрама, нпр. 8—11, 8—12 итд.)
9			Примљене отплате кредита датих из средстава фонда
9—1			Отплате кредита датих за основну делатност
9—2			Отплате кредита датих за инвестиције (Даље рашчлањавање позиција 9—1 и 9—2, врши се по дужницима за дате кредите на потпозиције са одговарајућим шифрама, нпр. 9—11, 9—12 итд.)
10			Остали приходи
10—1			Повраћај утрошка из ранијих година
10—2			Остали приходи Свега приходи

РАСХОДИ

1			Расходи за основну делатност школа које политичкотериторијална јединица финансира сама
1—01			Основне школе (Даље рашчлањавање на поједине школе обавезно на потпозиције са шифрама 1—0101, 1—0102, 1—0103 итд.)
1—02			Школе за ученике у привреди (1—0201, 1—0202 итд.)
1—03			Школе за квалификоване раднике са практичном обуком (1—0301 итд.)
1—04			Техничке и друге стручне школе за привреду и јавне службе (1—0401 итд.)
1—05			Школе за образовање наставног кадра (1—0501 итд.)
1—06			Уметничке школе (1—0601 итд.)
1—07			Гимназије (1—0701 итд.)
1—08			Специјалне школе (1—0801 итд.)
1—09			Посебне школе за одрасле (1—0901 итд.)

1	2	3	4	1	2	3	4
	1—10		Школе за допунско образовање (1—1001 итд.)	7			Дотације другим друштвеним фондовима за школство за основну делатност школа
	1—11		Више школе (1—1101 итд.)		7—01		Општинским фондовима (Даље рашчлањавање на кориснике дотација са шифрама потпозиција 7—0101, 7—0102 итд.)
	1—12		Школски центри (1—1201 итд.)		7—02		Среским фондовима (7—0201 итд.)
	1—13		Универзитети, факултети и уметничке академије (1—1301 итд.)		7—03		Фондовима аутономних јединица (7—0301 итд.)
	1—14		Предшколске установе (1—1401 итд.)		7—04		Републичким фондовима (7—0401 итд.)
	1—15		Домови за ученике (1—1501 итд.)				
	1—16		Домови за студенте (1—1601 итд.)	8			Дотације другим друштвеним фондовима за школство за инвестиције школа (Даље рашчлањавање на позиције и потпозиције исто као код партије 7, с тим што је шифра партије 8)
	1—17		Раднички и народни универзитети (1—1701 итд.)				
	1—18		Остале установе за образовање и васпитање (1—1801 итд.)				
2			Расходи за основну делатност школа у чијем финансирању политичкотериторијална јединица учествује (средства за заједничко финансирање) (Даље рашчлањавање на позиције и потпозиције исто као и код партије 1, с тим што је шифра партије 2)	9			Опште дотације другим друштвеним фондовима за школство (без одређене намене) (Даље рашчлањавање на позиције и потпозиције исто као код партије 7, с тим што је шифра партије 9)
3			Непосредни расходи из друштвеног фонда за школство за инвестиције школа које политичкотериторијална јединица финансира сама (Даље рашчлањавање на позиције и потпозиције исто као код партије 1, с тим што је шифра партије 3)	10			Кредити који се дају из средстава фонда 10—01 За основну делатност (Даље рашчлањавање на кориснике кредита са шифрама потпозиција 10—0101, 10—0102 итд.) 10—02 За инвестиције (Даље рашчлањавање на кориснике кредита са шифрама потпозиција 10—0201, 10—0202 итд.)
4			Непосредни расходи из друштвеног фонда за школство за инвестиције школа у чијем финансирању политичкотериторијална јединица учествује (средства за заједничко финансирање) (Даље рашчлањавање на позиције и потпозиције исто као код партије 1, с тим што је шифра партије 4)	11			Отплате кредита које фонд користи 11—01 За основну делатност (Даље рашчлањавање на повериоце са шифрама потпозиција 11—0101, 11—0102 итд.) 11—02 За инвестиције (Даље рашчлањавање на повериоце са шифрама потпозиција 11—0201, 11—0202 итд.)
5			Дотације за инвестиције школама које политичкотериторијална јединица финансира сама (Даље рашчлањавање на позиције и потпозиције исто као код партије 1, с тим што је шифра партије 5)	12			Оперативна резерва Свега расходи
6			Дотације за инвестиције школама у чијем финансирању политичкотериторијална јединица учествује (средства за заједничко финансирање) (Даље рашчлањавање на позиције и потпозиције исто као код партије 1, с тим што је шифра партије 6)	13			Остатак средстава 13—1 На рачуну фонда 13—2 На рачуну ограничења 13—3 На рачуну резерве фонда Свега расходи (партије 1 до 12) и остатак средстава (партија 13)

3. При изради финансијских планова и завршних рачуна фондова, као и при вођењу евиденције о извршавању финансијских планова фондова, употребљавају се само оне партије, позиције и потпозиције из класификације прихода

и расхода фонда која је наведена у тачки 2. овог упутства код којих се јављају приходи односно расходи фонда са одговарајућим шифрама партија, позиција и потпозиција из те класификације.

4. Пренета средства из претходне године представљају стање неутрошених средстава фондова по завршном рачуну фонда на дат 31. децембра претходне године, разврстана на слободна средства (на рачуну фонда), средства чије је коришћење ограничено ако је посебним прописима такво ограничење предвиђено и средства која се налазе на рачуну резерве фонда ако је посебним прописима предвиђено образовање резерве фонда.

У финансијском плану фонда који се за наредну годину израђује и доноси пре истека календарске године, сви приходи и расходи представљају средства која су само предвиђена, па и средства по партији 1 „Пренета средства из претходне године“.

5. Изворни приходи фонда су они приходи код којих је унапред законом, одлуком или другим правним актом политичкотериторијалне јединице одређен само извор и део (процент) тог прихода који припада фонду, а не и висина средстава фонда за одређену годину.

Изворни приходи фонда јесу:

1) допринос за друштвене фондове за школство, одређен чланом 27. Закона о доприносу буџетима из личног дохотка радника („Службени лист ФНРЈ“, бр. 17/61) и допринос који плаћају приватне радње, а који се прописом републичке народне скупштине деле на републичке и општинске фондове;

2) део (процент) укупних прихода политичкотериторијалне јединице који јој припадају по Закону о буџетима и финансирању самосталних установа („Службени лист ФНРЈ“, бр. 52/59 и 23/61), а у смислу одредбе члана 22. став 3. Основног закона о финансирању школства — ако политичкотериторијална јединица донесе одлуку да на тај начин обезбеди средства фонду;

3) део (процент) појединих прихода политичкотериторијалне јединице који јој припадају по члану 27. став 2. Закона о доприносу буџетима из личног дохотка радника и члану 43. тач. 3. и 4. Основног закона о финансирању школства, као и део других прихода који јој припадају по Закону о буџетима и финансирању самосталних установа.

6. Дотације су приходи фонда који се од стране давалаца дотација дају у одређеном износу за одређену годину.

Према својој намени, дотација може бити: дотација за основну делатност и дотација за инвестиције, као дотације са одређеном наменом (наменске) које се морају употребити за намене одређене од стране давалаца дотација, и опште дотације без одређене намене.

7. Кредити су приходи фонда којима се подмирују потребе (расходи) фонда а за које, у времену када их треба подмирити, у фонду нема расположивих средстава, али која ће фонд накнадно остварити.

Фондови као друштвена правна лица, могу добивати кредите у смислу члана 22. Закона о кредитним и другим банкарским пословима („Службени лист ФНРЈ“, бр. 10/61) и то кредите за основну делатност школа и кредите за инвестиције.

Кредите за основну делатност школа, фондови могу добивати у виду краткорочних позајмица у случају неравномерног притоца прихода предвиђених финансијским планом фонда (члан 23. Уредбе о организацији и управљању друштвеним фондовима за школство). Те позајмице фондови враћају (отплаћују) у истој години у којој су их

добили. По правилу, ови кредити се не уносе у финансијски план и завршни рачун фонда.

Кредите за инвестиције, по правилу дугорочне, фондови могу добивати под општим условима за давање кредита за улагања у основна средства.

8. Примљене отплате кредита (зајмова) датих из средстава фонда су приходи фонда који се остварују у висини и у роковима утврђеним у уговорима о зајмовима а које фонд може дати за намене одређене у члану 51. став 1 под 3, члану 52. тач. 3. и 4. и члану 53. тачка 2. Основног закона о финансирању школства.

9. Намена средстава фондова (расходи) утврђена је у чл. 51. до 53. Основног закона о финансирању школства.

Расходи фонда у класификацији прихода и расхода фонда из тачке 2. овог упутства сврстани су у одређене групе:

1) по наменама (за основну делатност школа, за инвестиције, без одређене намене);

2) по корисницима (за школе које политичкотериторијална јединица сама финансира, за школе у чијем финансирању политичкотериторијална јединица учествује једним делом, за давање средстава другим друштвеним фондовима за школство);

3) по врстама у погледу обавеза корисника средстава према фонду (без обавезе враћања са обавезом враћања).

10. Средства фонда којима политичкотериторијална јединица сама финансира школе, додељују се таквим школама непосредно.

Средства фонда којима политичкотериторијална јединица учествује једним делом у финансирању школа (средства за заједничко финансирање), преносе се из фонда на посебан рачун удружених средстава код банке, на који рачун и други учесници у заједничком финансирању уплаћују средства, према међусобном уговору о заједничком финансирању (члан 27. Основног закона о финансирању школства). Додељивање средстава школи врши се са посебног рачуна удружених средстава на основу налога једног од оснивача школе, који је уговором о заједничком финансирању одређен да непосредно врши оснивачка права и обавезе према школи.

Средства фонда намењена за дотације другим друштвеним фондовима за школство преносе се из једног фонда у друге фондове непосредно.

11. Средства фонда намењена за инвестиције појављују се у класификацији прихода и расхода фонда из тачке 2. овог упутства као средства која фонд непосредно улаже у изградњу и опремање школа („непосредни расходи за инвестиције из фонда“ партије 3. и 4. расхода) и као дотације школама за инвестициона улагања која ће вршити школе (партије 5. и 6. расхода).

12. Оперативна резерва фонда предвиђа се и исказује посебно. Средства оперативне резерве служе за покриће непредвиђених расхода по финансијском плану фонда. Употребу оперативне резерве предвиђене финансијским планом фонда на који је дало сагласност представничко тело политичкотериторијалне јединице одобрава управни одбор фонда.

13. Обавезе фонда према појединим корисницима средстава фонда, настале у једној години а које се измирују у наредној години, исказују се у финансијском плану фонда за годину у којој се те обавезе измирују, и то на оним партијама, позицијама и потпозицијама класификације прихода и расхода фонда из тачке 2. овог упутства на којима се исказују истоврсни расходи текуће године.

14. Остатак средстава фонда (партија 13. расхода) представља разлику између укупних при-

хода и укупних расхода фонда, и то у финансијском плану фонда — планирану разлику, а у завршном рачуну фонда — остварену разлику, разврстану на позиције према тачки 4. овог упутства.

15. Банка код које се држе средства фондова, води евиденцију о извршавању финансијских планова фондова по скраћеној класификацији прихода и расхода фонда.

Скраћена класификација прихода и расхода фонда обухвата следеће партије, позиције и потпозиције из класификације прихода и расхода фонда наведене у тачки 2. овог упутства:

Приходи

партија	позиција	потпозиција
1	1—1	—
	1—2	—
	1—3	—
2	2—1	—
	2—2	—
	2—3	2—31 2—32 2—33 2—34
3	—	—
4	—	—
5	—	—
6	—	—
7	—	—
8	—	—
9	—	—
10	—	—

Расходи

партија	позиција	потпозиција
1	—	—
2	—	—
3	—	—
4	—	—
5	—	—
6	—	—
7	—	—
8	—	—
9	—	—
10	—	—
11	—	—
12	—	—
13	13—1	—
	13—2	—
	13—3	—

16. Орган управљања фонда дужан је банци доставити финансијски план и измене тог плана, као и завршни рачун фонда, израђене по елементима класификације прихода и расхода фонда из тачке 2. овог упутства, најдоцније 10 дана по давању сагласности на финансијски план односно завршни рачун од стране представничког органа политичкотериторијалне јединице

Орган управљања фонда на чији је финансијски план за 1961. годину дата сагласност представничког органа политичкотериторијалне јединице пре ступања на снагу овог упутства, дужан је у року од тридесет дана од дана ступања на снагу овог упутства прерадити финансијски план фонда по елементима класификације прихода и расхода фонда из тачке 2. овог упутства и тако прерађени финансијски план фонда за 1961. годину доставити банци код које се воде средства фонда. Овако прерађени финансијски план фонда не доставља се поново на сагласност представничком органу политичкотериторијалне јединице.

17. Народна банка обезбеђује прикупљање података о извршавању финансијских планова фон-

дова од банака код којих се воде средства фондова по елементима скраћене класификације прихода и расхода фонда из тачке 15. овог упутства и обједињује те податке у прегледу:

- 1) за општинске фондове,
- 2) за среске фондове,
- 3) за републичке фондове и фондове аутономних јединица — по народним републикама и збирно за целу Федерацију.

Прегледе из става 1. ове тачке Народна банка доставља тромесечно органима управе надлежним за послове финансија и органима управе надлежним за послове просвете сваке политичкотериторијалне јединице за њено подручје, односно објављује у својим публикацијама.

18. Ово упутство ступа на снагу даном објављивања у „Службеном листу ФНРЈ”.

Бр. 07—10378/3
22. јуна 1961. године
Београд

Државни секретар
за послове финансија,
Никола Минчев, с. р.

489.

На основу члана 50. Уредбе о накнадама путних и других трошкова јавних службеника („Службени лист ФНРЈ”, бр. 9/60 и 15/61), у сагласности са савезним Државним секретаријатом за послове финансија, Секретаријат Савезног извршног већа за општу управу прописује

П РА В И Л Н И К**О ИЗМЕНИ ПРАВИЛНИКА О НАКНАДАМА ЗА СЛУЖБЕНА ПУТОВАЊА И СЕЛИБЕ У ИНОСТРАНСТВО**

Члан 1.

У Правилнику о накнадама за службена путовања и селибе у иностранство („Службени лист ФНРЈ”, бр. 15/59, 48/59 и 30/60), у члану 8. врше се измене досадашњих износа дневница за следеће иностране земље, тако да измењени текст за те земље гласи:

„за Камбоџу:		
службеницима	I групе	800 ријала
„	II групе	750 ”
„	III групе	730 ”
„	IV групе	730 ”

за Мароко:		
службеницима	I групе	12 САД долара
„	II групе	11 ” ”
„	III групе	10 ” ”
„	IV групе	9,5 ” ”

за СССР:		
службеницима	I групе	13 рубаља
„	II групе	12 ”
„	III групе	11 ”
„	IV групе	10 ” ”

Члан 2.

Овај правилник ступа на снагу даном објављивања у „Службеном листу ФНРЈ”.

Бр. 06—10232/1
26. јуна 1961. године
Београд

Секретар
за општу управу,
Војо Биљановић, с. р.

490.

На основу члана 120. став 2. Царинског закона („Службени лист ФНРЈ“, бр. 24/59), Управа царина издаје

НАРЕДБУ

О МЕРАМА ЦАРИНСКОГ НАДЗОРА НАД ДОМАЋОМ РОБОМ КОЈА СЕ ПРЕВОЗИ ИЗ ЈЕДНОГ У ДРУГО ДОМАЋЕ МЕСТО МОРЕМ, ГРАНИЧНИМ РЕКАМА ИЛИ ГРАНИЧНИМ ЈЕЗЕРИМА

1. Превоз домаће робе из једног у друго домаће место морем, граничним рекама или граничним језерима врши се под царинским надзором.

2. Ради омогућења царинског надзора из тачке 1. ове наредбе, возар је дужан при отпреми робе сачинити спроводницу за робу коју превози.

Спроводницу оверава царинарница односно лучки или пристанишни орган ако у месту нема царинарнице.

Уникат спроводнице задржава отпремни орган (царинарница односно лучки или пристанишни орган), а дупликат предаје возару робе уз потпис на уникату. Возар робе предаје дупликат спроводнице пријемном органу, заједно са превозним средством и робом.

3. Пријемни орган (царинарница односно лучки или пристанишни орган у месту истовара робе) савлађује примљени дупликат спроводнице са приспелом робом и ако нађе да се подаци из спроводнице слажу са стањем приспеле робе, потврђује отпремном органу приспеће робе на дупликату царинске спроводнице, који јој враћа.

4. Возар може робу упућену спроводником сву или делимично, истоварити дуж домаће обале у местима означеним у спроводници.

Сваки делимичан истовар робе оверава овлашћени орган на дупликату спроводнице, а потом предаје дупликат возару ради даљег превоза остатка робе.

У месту где се последњи део робе истовари, дупликат спроводнице одузима се од возара и доставља се органу који је спроводницу издао.

5. Нађене неправилности утврђује пријемни орган, односно орган места где је извршен последњи истовар записником у два примерка, од којих један задржава, а други шаље отпремном органу заједно са дупликатом спроводнице.

6. Одредбе ове наредбе сходно ће се примењивати и на бродове из члана 28. тач. 5, 6. и 7. Царинског закона, ако приме робу на превоз.

7. Ова наредба ступа на снагу даном објављивања у „Службеном листу ФНРЈ“.

Бр. 16940/1

28. јуна 1961. године

Београд

Директор

Управе царина,

Златко Биљановски, с. р.

491.

На основу члана 45. став 1. тачка 7. Закона о банкама („Службени лист ФНРЈ“, бр. 10/61), у сагласности са Савезним извршним већем, управа у Народној банци доноси

РЕШЕЊЕ

О КАМАТНИМ СТОПАМА НА КРЕДИТЕ КОД НАРОДНЕ БАНКЕ

1. На кредите које одобрава Народна банка, она наплаћује камату, и то:

1) по стопи од 5% годишње на кредите одобрене специјализованим банкама;

2) по стопи од 6% годишње на кредите одобрене комуналним банкама.

2. Ово решење ступа на снагу даном објављивања у „Службеном листу ФНРЈ“, а примењиваће се од 1. јула 1961. године.

О. бр. 80/61

30. јуна 1961. године

Београд

Народна банка

Гувернер,

Јанко Смоле, с. р.

492.

На основу члана 45. став 1. тачка 7. Закона о банкама („Службени лист ФНРЈ“, бр. 10/61), у сагласности са Савезним извршним већем, управа у Народној банци доноси

РЕШЕЊЕ

О ВИСИНИ КАМАТНЕ СТОПЕ НА СРЕДСТВА УЛОГА НА ШТЕДЉУ КОЈА ПОШТАНСКА ШТЕДИОНИЦА ДРЖИ КОД НАРОДНЕ БАНКЕ

1. Народна банка плаћа камату на средства улога на штедњу која Поштанска штедионица држи код Народне банке, по стопи која је за 1 виша од каматне стопе по којој Поштанска штедионица плаћа камату на улоге на штедњу.

2. Каматна стопа по којој Народна банка плаћа камату Поштанској штедионици на средства улога на штедњу не може бити виша од 6% годишње.

3. Ово решење ступа на снагу даном објављивања у „Службеном листу ФНРЈ“, а примењиваће се од 1. јула 1961. године.

О. бр. 81/61

30. јуна 1961. године

Београд

Народна банка

Гувернер,

Јанко Смоле, с. р.

РЕШЕЊА

На основу члана 105. Закона о банкама („Службени лист ФНРЈ“, бр. 10/61) у вези с чланом 33. Уредбе о организацији и раду Савезног извршног већа („Службени лист ФНРЈ“, бр. 20/58 и 21/59), Савезно извршно веће доноси

РЕШЕЊЕ

О РАЗРЕШЕЊУ ГЕНЕРАЛНОГ ДИРЕКТОРА ЈУГОСЛОВЕНСКЕ БАНКЕ ЗА СПОЉНУ ТРГОВИНУ

Разрешава се дужности генералног директора Југословенске банке за спољну трговину Тома Гранфил, пошто је именован за председника Управног одбора исте Банке.

Б. бр. 46

30. јуна 1961. године

Београд

Савезно извршно веће

Секретар,

Вељко Зековић, с. р.

Потпредседник,

Александар Ранковић, с. р.

На основу члана 105. Закона о банкама („Службени лист ФНРЈ“, бр. 10/61) у вези с чланом 33. Уредбе о организацији и раду Савезног извршног већа („Службени лист ФНРЈ“, бр. 29/58 и 21/59), Савезно извршно веће доноси

РЕШЕЊЕ

О ПОСТАВЉЕЊУ ГЕНЕРАЛНОГ ДИРЕКТОРА ЈУГОСЛОВЕНСКЕ БАНКЕ ЗА СПОЉНУ ТРГОВИНУ

Поставља се за генералног директора Југословенске банке за спољну трговину Ристо Аћимовић, досадашњи помоћник генералног директора исте Банке.

Б. бр. 47
30. јуна 1961. године
Београд

Савезно извршно веће

Секретар, Потпредседник,
Вељко Зековић, с. р. Александар Ранковић, с. р.

На основу члана 104 став 2. Закона о банкама („Службени лист ФНРЈ“, бр. 10/61), Савезно извршно веће доноси

РЕШЕЊЕ

О ИМЕНОВАЊУ ЧЛАНОВА УПРАВНОГ ОДБОРА ЈУГОСЛОВЕНСКЕ БАНКЕ ЗА СПОЉНУ ТРГОВИНУ

У Управни одбор Југословенске банке за спољну трговину именују се, и то:

за председника:

1. Тома Гранфил, досадашњи генерални директор Југословенске банке за спољну трговину;

за потпредседника:

2. Драгутин Косовац, савезни народни посланик;

за чланове:

3. Војо Бабић, државни подсекретар у Извршном већу НР Србије;

4. Иво Барбалић, директор Института за спољну трговину;

5. Младен Буљевац, секретар Савезне саобраћајне коморе;

6. Душан Драгосавац, председник Савезне спољнотрговинске коморе;

7. Хасан Керим, директор предузећа „Интеримпекс“ у Скопљу;

8. Виктор инж. Котник, члан Извршног већа НР Словеније;

9. Микан Миличевић, секретар Савеза пољопривредно-шумарских комора;

10. Живко инж. Мучалов, директор предузећа „Енергопројект“ у Београду;

11. Милош Пантић, директор предузећа „Југоимпорт“ у Београду;

12. Франц Печар, директор предузећа „Томос“ у Копру;

13. Миле Перковић, директор предузећа „Пипад“ у Сарајеву;

14. Саво Старовић, директор „Југооцеанија“ — Котор.

Б. бр. 45
30. јуна 1961. године
Београд

Савезно извршно веће

Секретар, Потпредседник,
Вељко Зековић, с. р. Александар Ранковић, с. р.

ИЗ СЛУЖБЕНИХ ЛИСТОВА НАРОДНИХ РЕПУБЛИКА

СЛУЖБЕНИ ГЛАСНИК НАРОДНЕ РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ

„Службени гласник Народне Републике Србије“ у броју 23. од 3. јуна 1961. године објављује:

Одлуку о образовању Одбора за перспективни развој;

Одлуку о распоређивању положаја директора завода у платне разреде и одређивању положајних плата службеника завода за запошљавање радника на територији Народне Републике Србије;

Одлуку о одређивању јединствене стопе по којој ће се издвајати средства за Завод за запошљавање радника Народне Републике Србије и учешћу завода аутономних јединица у приходима Завода за запошљавање радника Народне Републике Србије у 1961. години;

Одлуку о путничкој тарифи на бродовима у унутрашњој пловидби у речном саобраћају;

Уредбу о оснивању Института за архитектуру и урбанизам;

Уредбу о оснивању Математичког института;

Уредбу о оснивању Института за примену нуклеарне енергије у пољопривреди, ветеринарству и шумарству;

Уредбу о оснивању Института за превентивну ветеринарску медицину;

Уредбу о оснивању Института за патологију и терапију домаћих животиња;

Уредбу о укидању Ветеринарског института;

Уредбу о оснивању Социолошког института;

Уредбу о изменама и допунама Уредбе о продужењу рада Института за економику пољопривреде у Београду као научне установе;

Уредбу о изменама и допунама Уредбе о оснивању Института за педагошка истраживања;

Уредбу о оснивању Завода за унапређење ветеринарства;

Решење о измени Решења о оснивању техничких секција за путеве;

Решење о именовању председника, потпредседника и чланова управног одбора Привредне банке Народне Републике Србије;

Решење о именовању председника и чланова одбора за перспективни развој;

Решење о именовању чланова управног одбора Заједнице предузећа поштанског, телеграфског и телефонског саобраћаја у Београду;

Решење о разрешењу и именовању чланова Савета Завода за запошљавање радника Народне Републике Србије;

Решење о именовању чланова управног одбора Заједнице железничких предузећа у Београду;

Наредбу о постављењу службеника у редовним и привредним судовима;

Правилник о изменама и допунама Правилника о полагању ванредних испита у стручним школама;

Упутство о одређивању предмета који се сматрају као предмети стручно-теоријске наставе на вишим школама;

Тарифу за употребу локомотивске вуче на Сипском каналу;

Исправку Решења Владе Народне Републике Србије о национализацији комерцијалних магацина и комерцијалних подрума.

СЛУЖБЕНИ ЛИСТ НАРОДНЕ РЕПУБЛИКЕ БОСНЕ И ХЕРЦЕГОВИНЕ

„Службени лист Народне Републике Босне и Херцеговине“ у броју 18. од 12. маја 1961. године објављује:

Указ о проглашењу Закона о здравственој заштити и организацији здравствене службе, са текстом истог;

Указ о проглашењу Закона о радном односу пољопривредних радника код приватних послодаваца, са текстом истог;

Указ о проглашењу Закона о специјалним школама са текстом истог;

Указ о проглашењу Закона о оснивању Више економско-комерцијалне школе у Брчком, са текстом истог;

Правилник о регистрацији музеја;

Правилник о условима за оснивање музеја;

Правилник о начину вођења књига, инвентара и катотеке музеја;

Правилник о организацији Комисије за физичку културу НРБиХ.

У броју 19. од 19. маја 1961. године и у броју 20. од 26. маја 1961. године нема службеног дела.

У броју 21. од 2. јуна 1961. године објављује:

Уредбу о организацији Секретаријата за шумарство Извршног већа НРБиХ;

Уредбу о организацији Секретаријата за опште привредне послове Извршног већа НРБиХ;

Уредбу о организацији Секретаријата за законодавство и организацију Извршног већа НРБиХ;

Уредбу о организацији Секретаријата за општу управу Извршног већа НРБиХ;

Уредбу о организацији Секретаријата за рад Извршног већа НРБиХ;

Уредбу о изменама Уредбе о преношењу послова по републичким прописима у надлежност републичких органа управе и републичких савета;

Одлуку о систематизацији радних места у Секретаријату за опште привредне послове Извршног већа НРБиХ;

Одлуку о систематизацији радних места у Секретаријату за шумарство Извршног већа НРБиХ;

Одлуку о систематизацији радних места у Секретаријату за законодавство и организацију Извршног већа НРБиХ;

Одлуку о систематизацији радних места у Секретаријату за општу управу Извршног већа НРБиХ;

Одлуку о систематизацији радних места у Секретаријату за рад Извршног већа НРБиХ;

Решење о изменама Решења о оснивању Сервиса за вршење превозних услуга републичким органима и установама;

Решење о укидању Школе ученика у привреди у Стоцу;

Правилник о изменама и допунама Правилника о учитељском дипломском испиту;

Наредбу о укидању Наредбе о одређивању награда за тамањење вукова;

Наредбу о утврђивању распона за одређивање висине пашарине на планинским пашњацима у 1961. години;

Решење о новом саставу Комисије за подношење предлога за унапређење у звања вишег кустоса, вишег конзерватора, вишег библиотекара и вишег архивисте;

Решење о постављењу директора Управе речног саобраћаја НРБиХ;

Решење о разрешењу и именовану заменика члана Републичког дисциплинског суда;

Исправку Правилника о полагању ванредног и допунског испита у гимназији;

Исправку Правилника о похвалама, наградама и дисциплинским мерама за ученике стручних школа;

Исправку Решења о одређивању предмета који се сматрају стручно-теориским у вишим стручним школама.

СЛУЖБЕН ВЕСНИК НАРОДНЕ РЕПУБЛИКЕ МАКЕДОНИЈЕ

„Службен весник Народне Републике Македоније“ у броју 12. од 15. априла 1961. године објављује:

Програм о изменама и допунама Програма за полагање испита за квалификованог и висококвалификованог радника прехрамбене струке.

У броју 13. од 22. априла 1961. године објављује:

Решење о постављењу помоћника директора Завода за статистику НР Македоније.

У броју 14. од 29. априла 1961. године објављује:

Уредбу о оснивању Секретаријата за информације Извршног већа;

Уредбу о продужењу рада Геолошког завода у Скопљу као научне установе;

Уредбу о изменама Уредбе о преношењу послова у надлежност републичких органа управе односно републичких савета;

Одлуку о установљењу посебног додатка за службенике научних установа који раде под условима штетним по здравље;

Одлуку о расподели општих стопа доприноса за социјално осигурање на стопе за поједине гране осигурања;

Одлуку о допуни Одлуке о овлашћењу Одбора за привреду да доноси акта у пословима из надлежности Извршног већа;

Одлуку о престанку важности Одлуке о минималном и максималном износу накнаде за коришћење споредних шумских производа у шумама у друштвеној својини;

Исправку Уредбе о изменама и допунама Уредбе о организацији и раду Извршног већа;

Исправку Уредбе о изменама и допунама Уредбе о организацији и раду Државног секретаријата за робни промет.

У броју 15. од 10. маја 1961. године објављује:

Указ о проглашењу Закона о одмаралиштима за децу и омладину, са текстом истог;

Указ о проглашењу Закона о Републичком фонду за непривредне инвестиције, са текстом истог;

Указ о проглашењу Закона о изменама Закона о буџету Народне Републике Македоније за 1961. годину, са текстом истог;

Указ о проглашењу Закона о укидању Републичког фонда за уређивање вода, са текстом истог;

Одлуку о стопама доприноса и паушалним износима за основно здравствено осигурање пољопривредних произвођача за 1961. годину;

Одлуку о расподели доприноса за друштвени фонд за школство;

Одлуку о висини доприноса Републичког друштвеног фонда за финансирање школства који ће се издвојити из дела доприноса буџетима из личног дохотка који припада Народној Републици Македонији;

Одлуку о одређивању основице и норми доприноса за друштвене фондове за школство који плаћају приватне радње.

Резолуцију о Извештају Извршног већа за 1960. годину;

Упутство о изменама и допунама Упутства о начину разрезивања и наплате доприноса за здравствено осигурање пољопривредних произвођача;

Исправку Правилника о организацији и раду Секретаријата за саобраћај Извршног већа НР Македоније.

У броју 16. од 20. маја 1961. године објављује:

Одлуку о условима и начину под којима ће се давати зајмови из Републичког инвестиционог фонда за пољопривреду;

Одлуку о условима и начину под којима ће се давати средства из Републичког инвестиционог фонда за шумарство;

Одлуку о условима и начину под којима ће се давати зајмови из Републичког инвестиционог фонда за трговину, угоститељство и туризам;

Одлуку о распореду обима сече дрвне масе у шумама у друштвеној својини у 1961. години;

Одлуку о изменама Одлуке о употреби путничких аутомобила датих на коришћење одређеним државним функционерима и коришћењу путничких аутомобила од стране старешина државних органа;

Решење о постављењу секретара Секретаријата за информације Извршног већа;

Решење о именовању директора Републичког фонда за научни рад;

Правилник о тарифама за превоз путника, пртљага и поштанских пошиљака у јавном међумесном саобраћају;

Правилник о полагању поправних, разредних и ванредних испита у основној школи;

XXXVIII Конкурс за давање инвестиционих зајмова из средстава Републичког инвестиционог фонда за потребе трговине;

XXXIX Конкурс за давање инвестиционих зајмова из средстава Републичког инвестиционог фонда за потребе угоститељства и туризма.

САДРЖАЈ:

	Страна
459. Указ о проглашењу Основног закона о јавним путевима — — — — —	701
Основни закон о јавним путевима — —	701
460. Указ о проглашењу Закона о предузећима за путеве — — — — —	710
Закон о предузећима за путеве — — —	710
461. Указ о проглашењу Закона о осигуравајућим заводима и заједницама осигурања Закон о осигуравајућим заводима и заједницама осигурања — — — — —	716
462. Уредба о кредитним пословима са иностранством — — — — —	730
463. Уредба о Заводу за техничку помоћ — —	733
464. Уредба о коришћењу друштвених средстава за путничке аутомобиле — — —	734
465. Уредба о измени Уредбе о трговинској делатности и трговинским предузећима и радњама — — — — —	737
466. Уредба о измени и допуни Уредбе о средствима која се ради финансирања инвестиција за туризам уносе у друштвене инвестиционе фондове и фондове угоститељских привредних организација — —	737
467. Уредба о изменама Тарифе пореза на промет — — — — —	737
468. Одлука о примени одредаба Општег закона о организацији здравствене службе на војне здравствене установе и здравствене раднике у Југословенској народној армији — — — — —	738
469. Одлука о начину употребе у 1961. години средстава Општег инвестиционог фонда предвиђених за финансирање инвестиција у научноистраживачкој делатности —	738
470. Одлука о одобравању кредита за обртна средства у II полугођу 1961. године — —	738
471. Одлука о мерилима за обрачунавање и уплаћивање амортизације за регенерацију шума и о њеној намени у 1961. години —	740
472. Одлука о тарифи провизије за услуге у вршењу банкарских послова од стране комуналних банака — — — — —	740
473. Одлука о условима за давање кредита за унапређивање и проширивање делатности којима се обезбеђује повећање извоза или смањење увоза — — — — —	741
474. Одлука о највишој стопи казнене камате на кредите код банака — — — — —	742
475. Одлука о висини средстава Општег инвестиционог фонда за изградњу станова за потребе радника и службеника рудника угља и о условима употребе ових средстава — — — — —	742
476. Одлука о мерилима и поступку за одређивање и исплату накнаде држављанима Сједињених Америчких Држава за преузету имовину — — — — —	743
477. Одлука о одређивању највиших продајних цена за трупце за љуштице и резање, рудничко (јамско), целулозно, техничко обло и индустријско (дестилационо и танинско) дрво јеле и смрче, букве, хрста и кестена — — — — —	743
478. Одлука о допуни Одлуке о начину и условима полагања динарске противувредности за иностране зајмове и кредите — —	744
479. Одлука о допуни Одлуке о одређивању премија за пшеницу рода 1961. године —	744
480. Одлука о измени Одлуке о највишим каматним стопама Народне банке и специјализованих банака — — — — —	744
481. Одлука о изменама и допунама Одлуке о оквирима за утврђивање положајних плата службеника савезних органа — — —	745
482. Наредба за примену Одлуке о одређивању премија за пшеницу и раж рода 1961. године — — — — —	745
483. Наредба за примену Одлуке о давању репреса за грех — — — — —	746
484. Наредба о допунама Наредбе о одређивању услова под којима се може вршити промет резане грађе на велико — — —	746
485. Наредба о изменама и допунама Наредбе о откупним ценама дувана рода 1961. године — — — — —	747
486. Упутство о спровођењу преко банке компензација и асинација извршених између привредних организација — — — —	747
487. Упутство о условима за набавку денатурисаног шећера за прехрану пчела — —	747
488. Упутство о класификацији прихода и расхода друштвених фондова за школство	748
489. Правилник о измени Правилника о накнадама за службена путовања и селидбе у иностранство — — — — —	752
490. Наредба о мерама царинског надзора над домаћом робом која се превози из једног у друго домаће место морем, граничним рекама или граничним језерима — — —	753
491. Решење о каматним стопама на кредите код Народне банке — — — — —	753
492. Решење о висини каматне стопе на средства улога на штедњу која Поштанска штедионица држи код Народне банке —	753